

KNJIŽNICA
MIRANA JARCA
NOVO MESTO

KANDIDATI ZA VSELITEV

Forex Commerce d.o.o.
Smrečnikova ulica 19
8000 Novo mesto

DARO BIRO
Kozalisa Jurčič s.p.
Velika Cikava 12B
8000 Novo mesto
tel./faks: 07/33 72 930, mobilni: 031 293 661
delovni čas: od pon. do pet. od 8. do 15. ure
e-mail: daro.biro@siol.net
GSM: 041 643 133

B4 PLAST
PVC-ALU-LES
OKNA IN VRATA ZA VAŠ DOM
Kriča 27, 8000 Novo mesto / tel: 07 33 71 270 / fax: 07 33 71 271

atmosfera.caffe

LSBO
lesbo.mizarstvo@volja.net
Jože Bogovič, s.p.
Izdelava masivnih postelj in posteljninih vložkov
tel: 07/33 46 586, gsm: 041 385 670, fax: 07/33 46 587

Luminus.si

PEGAS
MEDNARODNI TRANSPORTI
Turkova 2, 8000 Novo mesto
Tel.: 07 33 21 308

MARJAN ŠMALC s.p.
041/671-461, fax: 07/33-25-968
e-mail: marjan.smalc@siol.net
VARNOST PRI DELU - POŽARNA VARNOST

Elica Kržiž s.p.
Pridobivanje upravne in gradbene dokumentacije
Ljubljanska cesta 4, Novo mesto
tel.: 07 33 24 851

MAJCCEN
Novo mesto
Tel.: 07 33 22 193, Fax: 07 33 70 601

SILVER
Novi trg 1, Novo mesto
BTC Ljubljanska 27, Novo mesto

ARHITEKTON d.o.o.
Novi trg 9, 8000 Novo mesto
tel.: 07 33 71 520
fax: 07 33 71 521
gsm: 041 671 338
projektiranje
inženiring

Gradbeno projektiranje in inženiring d.o.o. GPI
Ljubljanska cesta 26, Novo mesto
tel.: 07 33 77 630, www.gpi.si

Mala d.o.o.
Olivno olje, Karlovačko pivo
Šolska cesta 12, Otočec
tel.: 07 30 99 160
Mala...
OTOČEC

Novi Medij
Glavni trg 14
8000 Novo mesto
E-mail: novi.medij@siol.net

AURORA
HOBI & ART
Breg 1, Novo mesto, tel.: 07 33 23 055

INFOTEHNA
Glavni trg 20, Novo mesto
tel.: 07 39 30 600

MALKOM
Ljubljanska 1, Novo mesto
tel.: 39 31 470

ib Investbiro
Ulica Mirana Jarca 33, Novo mesto
07 332 81 97

AvtoGalant
izdelava in prodaja
izpušnih cevi
in katalizatorjev
Ob potoku 10, Novo mesto
tel. 07 3346 111, fax. 07 33 46 113

STROJNI TLAKI
ESTRIHI
UGODNO,
TUDI NA
OBROKE!

tilia
zavarovalnica tilia d.d.
Novo mesto

Pleskarstvo Tomazin d.o.o.
Gorenja vas 9a
8220 Šmarješke Toplice
GSM: 041 619 625

AVTOHIŠA ADRIA
Avtohiša Adria Plus
Podbevškova 13, Novo mesto

LAPROM
www.laprom.si
LAPROM d.o.o., ulica 28. maja 1, Ljubljana
GSM: 041-772-686

ToMAS
PRODAJA IN SERVISIRANJE RAČUNALNIŠKE OPREME
PRODAJALNA LOČNA, Seidlova 48
Tel.: 07/30 20 190 • www.tomas.si

Avtohiša Berus
Podbevškova 1, Novo mesto
Servisno prodajni center
vozil Volkswagen in Audi
07 371 98 00

MONTAŽA IN POPRAVILO VODOVODNIH INŠTALACIJ
Jernej Jakše s.p.
Bršljin 32, Novo mesto
gsm: 070 875 032

Zavod za zdravstveno varstvo
Novo mesto
Mej vrti 5, 8000 Novo mesto
Tel.: (07) 39 34 100
Faks: (07) 39 34 101
Splet: www.zzv-nm.si
E-pošta: info@zzv-nm.si

AVTOŠOLA RIBA
Ulica stare pravde 15
Novi trg 11, Novo mesto
tel: 07/ 33 26 722
m-tel: 041 671 480

Računovodski servis
Jožica Bukovec s.p.
Adamičeva ulica 2
tel.: 07 33 79 130

Branko Tratar s.p.
projektiranje,
posl. posredovanje, nadzor
Ul. talcev 2, Novo mesto
tel.: 07 33 80 900
PROJEKT biro

AICO Novo mesto d.o.o.
Podbevškova ulica 32
OBRTNA CONA CIKAVA
Tel.: 07/ 33 80 610, fax: 07/ 33 80 611
aico.doo@siol.net • www.aico-nm.si

triglav

Konvikt
REKLAMNA AGENCIJA

stia
d.o.o. Novo mesto
info@stia.si
tel.: 07 39 34 780 • fax: 07 39 34 789

Moba
Izdelava posteljninih vložkov Latoflex
Stopiče

VRTINEC
Video produkcija d.o.o.
tel.: 07 33 70 210
http://www.studio-vrtinec.si

Nova KBM d.d.
Nova Kreditna banka Maribor
Podružnica Novo mesto, Novi trg 7, Novo mesto

GOZDNO GOSPODARSTVO
NOVO MESTO d.d.
Gubčeva 15, 8000 Novo mesto
Telefon: h.c. 07/33 21 065

fine cars d.o.o.
Prodaja vozil
Bajčeva 6, Novo mesto
Tel./fax: 07 33 80 860

RENAULT
TIMI d.o.o. Novo mesto
Smolenja vas 10 a, Novo mesto
Tel: 07/3374-200, fax: 3374-202
• POOBlašČENI SERVIS VOZIL RENAULT
• AVTOELEKTRIKA • VULKANIZERSTVO

MASAŽNISALON
Grabič David s.p.
Telefon: 051 325 270 / Kandjska cesta 34
e-pošta: masazni.salon@siol.net
www.masazni-salon.si

ljubljanska banka
Nova Ljubljanska banka d.d., Ljubljana
Podružnica Dolenjska in Bela krajina

ORIKS
VODENJE POSLOVNIH KNJIG ZA PODJETJA IN
SAMOSTOJNE PODJETNIKE TER POMOČ
OD USTANOVITVE DO REGISTRACIJE PODJETJA
Mira Lalič
Danila Bučarja 22 tel.: 07/ 33 73 380, 33 73 381
8000 Novo mesto fax: 07/ 33 73 382
GSM: 041 / 682 - 470
UPOŠTEVAMO KARTICO OBRTNIK OBRTNIKU!
Podružnica Žužemberk tel.: 07 / 36 91 960

VIDENTIC
ESTETIKA V ZOBNI TEHNIKI
VIDENTIC d.o.o. 041/ 572 497

Tomaž Zupančič s.p., Marjan Kozine 66, Novo mesto
Gsm: 041 693 190
• VARNOST
• PROTIHRUPNOST
• ELEGANCA
• PRIJAZNI SUHOMONTAŽNI POSTOPKI
• PESTRA IZBIRA GLADKIH IN RELIEFNIH POKRIVNIH PLOŠČ
PROTIVLOMNI SISTEMI
Nudimo še:
VARNOSTNE IZLOŽBENE
MREŽE IN REŠETKE

Whally Range All Stars (UK) Pujsa trajanje: 120'

sreda, 28. junij, 06 ob 18:00, Glavni trg

Desetmeterska pujsa leži v staji, smrči in vzdihuje, medtem pa nanjo pazi hlapec. Pujsa leži na boku in namesto njenih bradavičk je deset luknj, skozi katere publika gleda v njeno notranjost. Od daleč so videti kot deset malih puskov, ki sesajo materino mleko. Le kaj se skriva v notranjosti te ogromne, plastične puše? www.wras.org.uk/Pg.html

Saltimbanco (SLO) Lilo - živa marioneta trajanje: 25'

četrtek, 29. junij, 06 ob 18:00, Glavni trg

LILO je prikupna lutka - marioneta, ki vas bo razveselila s svojo igrivostjo. Pokazala vam bo, kaj vse zna - in zna marsikaj! Od baleta do vrhunskega žongliranja. Nekaten se mučijo z žongliranjem s črničnimi žogicami, a njena specialiteta je žongliranje z - eno samo žogico! Seveda pa Lilo ni svobodna - njene vrvice upravlja star čarovnik - velikan! Ali se bo uspelo osvoboditi vrvi, ki jo vežajo? www.carobno-gledalisco.si

Grad Teater (SLO) Predstava o ljubezni trajanje: 30'

petek, 30. junij, 06 ob 18:00, Glavni trg

Grad Teater je bil ustanovljen 1. decembra, leta 2000 v Trebnjem. Zasedba je bila na začetku precej skromna, a skromnost je lepa čednost in tako je ekipa Grad Teatra danes lepa in čedna in predstavljanju samih sebe na odru. Za seboj imajo že pet predstav: Krokaje, Povodnega moža, Rdečo kapico, Grimkano in še živo Fant gre na faks, s katero še vedno gostujejo po celi Sloveniji. Šesta predstava na temo ljubezni bo premierno uprizorjena 30. junija na festivalu uličnega gledališča Rudi Potepuški v Novem mestu. Grad Teater se ustvarjanju predstav vsako sezono loti novih pristopov k predstavi, največ dela na improvizacijskem gledališču (pri ustvarjanju likov, zgodbe...). Zadnja predstava bo uprizorjena s senčnimi lutkami in igro. Od leta 2002 vsako poletje organizirajo poletni festival gledališča, glasbe in plesa Le Soleil, na katerem je videti veliko kvalitetnih domačih in tujih izvajalcev. Tako sta tudi letos vabljeni na grad Mele Loka 21. 22. in 23. julija.

Park feat. Hg (SLO) Mestni park trajanje: 720'

sobota, 1. julij, 06 ob 10.00 - 22.00, Glavni trg

Kaj je mestni park? Je poseben prostor v mestu, ki nosi kot tak vse njegove značilnosti in je nepogrešljiv sestavni del urbane celote. Veliko velikih svetovnih mest je znanih po svojih parkih in njihovih identitetah; med številnimi Londonskimi parki so The Regent's Park, Hyde Park, Queens Park itd., New York je znan po svojem parku Central Park, Pariški moderni Parc de la Villette in še bi lahko naštevali. Mestni park je srce mesta, v njem se ljudje srečujejo, počivajo, igrajo, študirajo ... na njegovih zelenicah uživajo predah od asfaltnih in betonskih hipnoze. Novo mesto se ne more prmerjati z velikimi mesti, a vendar je sestavni del večine evropskih mest, velikih ali majhnih, tudi mestni park, ki ga Novo mesto nima. V sklopu festivala Rudi Potepuški bomo postavili mini park samo zato, da bi malce okusili, kako bi bilo, če bi ga imeli.

Macadam Piano (F) Pianist na kolesih trajanje: 30'

sobota, 1. julij, 06 ob 18.00, Glavni trg

Macadam Piano je predvsem poezija. Poezija na kolesih. Je vizualna in glesbena predstava, takorekoč koncert, ki se giblje z ulic na trge, prehode, parke, mesta, vasi, festivale, obrežja in polja. Macadam Piano je resničen pianist na kolesih, lahkoten, prilagodljiv in čaroben. Igra in se premika, naprej in nazaj ... celo pleše. Osupljivi, zabaven in eleganten pianist improvizira v duhu ulice, srečanj in smehljajev v veselje velikih in malih. Pod njegovimi prsti oživijo Mozart, Satie, Trénet, Schubert, Kurt Weil ... Macadam Piano je Jean-Louis Cortes, odrski in studjski glasbenik, skladatelj za gledališče in igralec po, izučen na konzervatorjih v Mulhausu in Angersu. Že dvajset let komponira glasbo za prestižna gledališča in režiserje, vključno za Comédie Française v Parizu. www.macadempiano.com

Theaker von Ziarno (NZ) aRTy MS trajanje: 30'

sobota, 1. julij, 06 ob 19:00, Glavni trg

Bodite pozorni na novo vrsto umetnikov na ulicah. Mednarodna značna ertistka in "nonica na drogu" Theaker von Ziarno je drzna akrobatka, ki s svojimi sapo jemajočimi značnimi akrobacijami zanje navdušenje tudi še med tako ravnodušno publiko. Dekle je nastopalo v cirkusu, a jo je premamili svet ulice, zato je ustanila predstavo aRTy MS, eno od redkih značnih akrobatskih predstav v svetu klobukanjev. Dih vam zastane, ko izvaja neverjetne akrobacije na višini - na drogu in svilenih trakovih. www.artyms.com

RUDI POTEPUŠKI

festival uličnega gledališča Novo mesto

VABLJENI NA ULICE!!!
VSE PREDSTAVE SO BREZPLAČNE!

Galerija Simulaker napoveduje:

BRATSTVO IN ENOTNOST

multimedijsko razstavo **Marije Mojce Pungerčar.**

"... razriti karte ... in hkrati simbolno polje, kjer se preteklost umika prihodnosti ..."

Delovanje galerije podpira Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije, Evropski sklad za regionalni razvoj, MO Novo mesto ter mecenari galerije, gospodje Borut Škerj, Darjan Marčič in Bojan Košmerl.
Delovni čas galerije:
torek - petek: 12.00 - 15.00 in 17.00 - 19.00
sobota, nedelja: 10.00 - 12.00 in 17.00 - 19.00
www.simulaker.si

Otvoritev razstave bo v četrtek, 6. julija 2006, ob 20.00. v prostorih Galerije Simulaker na Vrhovčevi 1a v Novem mestu.

Kandidat za novomeškega župana:

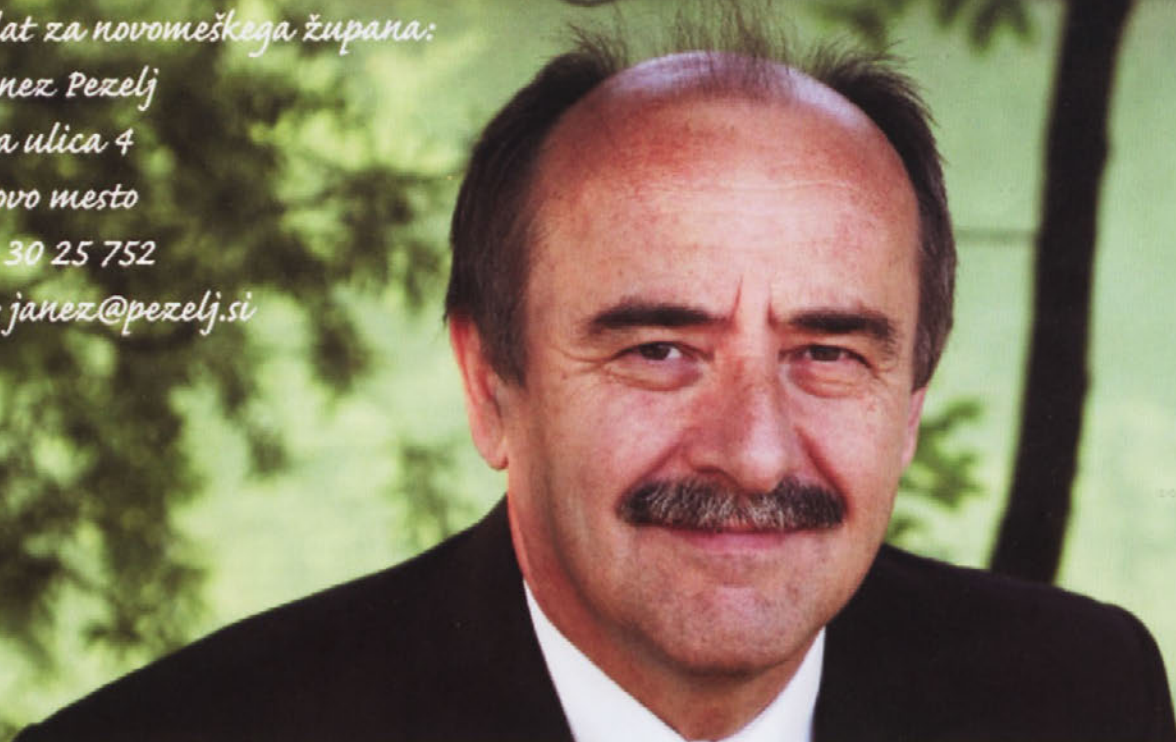
mag. Janez Pezelj

Pugljeva ulica 4

8000 Novo mesto

telefon: 30 25 752

e-mail: janez@pezelj.si

O Janezu Pezljju

predsednik Republike Slovenije do leta 2002 MILAN KUČAN:

"Janeza sem prvič srečal na televizijskem ekranu! Spominjam se njegovih dopisniških prispevkov z Dolenjske, predvsem njegovega optimizma, tudi ko ni šlo za enostavne reči. Še odmevnejše je bilo njegovo poročanje s Kosova, ko si ga je pod rudarsko čelado zapomnila cela Slovenija. Bil je pomemben vzvod tedaj široko izražene slovenske solidarnosti. Verjamem, da bo Janezu uspelo tudi na volitvah za župana Novega mesta, saj je z vsem svojim dosedanjim delom dokazal, da zna delati v korist svojega mesta in ljudi v njem."

nekdanji direktor tovarne Krka MILOŠ KOVAČIČ:

"Pezlja poznam in mu verjamem. V novem mandatu, prvem čisto evropskem, bo Novo mesto potrebovalo pametnega človeka, ki bo znal povezati ljudi in pripeljati v mesto nove projekte, da bodo ljudje imeli delo in da bodo zadovoljno živeli. Imam dober občutek in rad mu bom pomagal."

ravnateljica Vrta Ciciban MAJDA KUŠER AMBROŽIČ:

"Ocenjujemo, da je Janez Pezelj mož idej, pa tudi akcije. Zato nas veseli njegov odnos do najmlajših članov naše družbe. Verjamemo, da v naših najmlajših ne vidi zgolj kričavih, tečnih in razvajenih bitij, ki porabljajo proračunski denar, ampak prej svetlo prihodnost naroda, pripravljenega na dobro setev za še boljšo žetev."

pisatelj TONE PARTLJIČ:

"Slišim, da Janez Pezelj kandidira za župana dolenjskih Aten. Vsem priporočam, volite ga! Vem tudi, da Pezelj odlično igra ping pong in se nanj spozna. O, to mu utegne kot županu koristiti. Priporočam pa ga, ker je odločen, četudi na zunaj skromen in nenastopaški, ker je delaven in pameten. Ampak še zlasti zato, ker je kulturen."

zdravnica mag. TATJANA GAZVODA:

"Novo mesto potrebuje verodostojnega in zaupanja vrednega župana, ki bo program uresničeval iz prepričanja, da je to v dobro vseh prebivalcev občine ter bo s poštenim in odgovornim delom tisto, kar obljubi, tudi uresničil. Janez Pezelj s svojo osebnostjo, poštenostjo, neposrednostjo, izrazitim socialnim čutom in predanostjo Novemu mestu in novomeški občini, to zagotavlja. Prepričana sem zato, da bo še posebej pozoren pri reševanju problemov zdravstva, socialne skrbi za pomoči potrebne in še posebej za starejše, ki so še posebej potrebni skrbi in pomoči."

filmski režiser FILIP ROBAR DORIN: Trije kadri za Janeza Pezlja

Prvi

Košarkarska doba v šestdesetih. Na igrišču na Loki se ekipa, ki tekmuje v ligi, včasih znajde na treningu skupaj z mladimi. Med njimi je Janez Pezelj. Igramo, taktiziramo, kombiniramo, doživljamo izzive, premagujemo ovire, zmagujemo, izgubljam. Ohranjamo športnega duha, pridobivamo občutek za drugega, za soigralca, spoštujemo igralca na nasprotni strani, spoznavamo vzajemnost igre, lepoto sinergije. V športnem boju gre seveda za zmago, a premaganih nikoli ne zasmehujemo, zmagovalcev ne idoliziramo. **Janez Pezelj je športnik starega kova, idealist in bojevnik.**

Drugi

Ko prorožinski komilitanti na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo koncem osemdesetih na željo višjih kulturnih ideologov preprečijo mojo ponovno izvolitev na mesto asistenta za filmsko režijo in igro, se znajdem na cesti. Treba je preživeti kot filmar in obenem prehraniti družino, zasnovati nekaj udarno povsem novega in realno izvedljivega. V tem času Janez Pezelj mentorsko ureja novomeški mladinski časopis VALJ. Podobna hotenja se znajdejo na vzporednih tih: VALJ neutrudno raziskuje in valja življenje in delo bosanskih delavcev pri nas, jaz pa po Opre Roma snujem projekt o bosanskih delavcih v Sloveniji. Nastanejo Ovni in mamuti, nagrajenec Pulja in velika nagrada Mannheima 1985. Z mladimi in upornimi novomeškimi razumniki najdemo skupni jezik. **Janez Pezelj je njihov vzornik in mentor.**

Trejni

Pred dobrim letom posnamem skupaj z mladimi novomeškimi sodelavci dva celovečerca, Trdinov ravs in Aven čavora. V obeh potrebujem moža, ki ima dobro razvit čut za ljudi in ga zna tudi na zanimiv način prevesti v ustvarjalni izraz, v jezik satire in ironije. V pravem času zna zastaviti preudarno besedo in jasno opredeliti svoje poglede na naše skupne zadeve, bodisi da gre za vprašanja kulture, gospodarskih gibanj ali socialne pravičnosti. Takega, ki se ne umakne, kadar je treba pomagati drugim. In ta mož je spet Janez Pezelj, ki mu zaupam vlogo Janeza Trdine v prvem filmu, v drugem pa natančno in nepristransko opredeli nekatera poglobljena vprašanja v odnosih večine do Romov. Janez Pezelj ima izdela občutek za to, kaj je narobe in kaj prav, obenem pa je odgovoren in discipliniran mož, mož dejanja, ki se dobro zaveda, kaj vse je potrebno, da beseda meso postane. Leta ga niso pokvarila. In še nekaj: Janez Pezelj je resda na videz zadržan mož, a je tudi strasten in energičen in pruden snovalec pa tudi nedarjen igralec in plemeniti sanjač.

Sinteza

Ko govorimo o občinskem poglavarju v naslednjih letih, vidim na tem mestu človeka, ki mu plemenit značaj in temeljita znanja narekujejo prava in primerna dejanja, dejanja, ki lahko gospodarsko živahno mesto in občino v razmeroma kratkem času spremenijo v resnično gospodarsko, izobraževalno in kulturno središče, ki bo duhovno razgibano, estetsko urejeno in evropsko zanimivo središče za izobraževalnim in kulturnim delovanjem, ki bo zgled za majhna in srednje velika mesta in občine širom naše nove evropske domovine. Ko govorimo o sodobnem mestnem in občinskem poglavarju takšnega kova, najverjetneje govorimo o Janezu Pezljju. **Kot rečeno, Janez Pezelj je pravi mož za mojega župana.**

Javna predstavitev mag. Janeza Pezlja bo v Kulturnem centru Janeza Trdine, v petek, 23. junija 2006, ob 20.00 uri, zaokrožila pa jo bo premierna uprizoritev komedije Janezovega prijatelja Toneta Partljiča.

Zmešnjava

Uroš Lubej

V zadnjih dveh ali treh tednih so se kar vrstile napovedi novih županskih kandidatur. Že obstoječim, se pravi Konciliji in Dularju, so se pridružili še drugi, bolj ali manj pričakovani kandidati. Janez Pezelj se je dokončno izkristaliziral kot kandidat LDS, Alojzij Muhič, ki je LDS pred kratkim zapustil, je sedaj ustanovil novo stranko in napovedal svojo kandidaturo. Prav tako je že bolj ali manj jasno, da bo kandidiral tudi poslanec Ivan Gril iz vrst SDS. Videli pa bomo, kaj bodo storili v AS, SLS in DESUS.

Ustanovitev Muhičeve stranke je posledica dokaj ponesrečene zakonske rešitve, ki jo je vladajoča koalicija izglasovala konec lanskega leta in zelo otežuje kandidaturo nestranskih list in županov na lokalnih volitvah. Po novi ureditvi je namreč lažje ustanoviti stranko kot vložiti nestransko kandidaturo, saj lahko stranko ustanovi 200 podpisnikov, pri čemer ni časovne omejitve, nestransko kandidaturo pa mora v relativno kratkem času podpreti med 500 in 600 volilci.

Najverjetneje bodo stranke in strančiče po novem brstele tudi drugje po Sloveniji. Morda dobimo kakšno tudi še v Novem mestu. A glavni namen predlagateljev, da bi dosegli večjo transparentnost političnega prostora, s tem ne bo dosežen, prej obratno. Če so prej trdili, da se za nestranskih listami v resnici skrivajo stranke ali posamezniki, bo sedaj ta ali ona nova stranka neke vrste krinka za preboj posameznih politikov, ki se v etabliranih strankah niso uspeli uveljaviti. To je očitno tudi iz dogajanje na ustanovnem kongresu Zveza za Dolenjsko: edini govornik in razpravljaec je bil Alojz Muhič in očitno je bilo, da prisotne ne vodi podpora nekemu političnemu programu, ampak nekemu človeku.

Če je bilo dosedaj vendarle jasno, da obstajajo leve in desne stranke, liberalne, socialne in konservativne, bolj ali manj nacionalistične, se bodo sedaj pojavljale in uveljavljale stranke, ki jih ne bo definiral program, ampak ta ali ona osebnost. Videli bomo, ali bodo uspešne tako kot so bile nestranskih liste pred štirimi leti, ko so v Novem mestu pobrale kar dobrih 34 odstotkov glasov.

Muhičeva odločitev, da ustanovi stranko, je povsem racionalna in legitimna. Pa vendar se je kandidature za župana veliko bolj pogumno lotil Dular, ki bo kljub zahtevnim pogojem poskusil z nestransko kandidaturo. Prav tako bodo podpise zbirali pri Društvu Novo mesto, ki sicer županskega kandidata ne bo imelo.

Za slovenski politični prostor je značilno, da je vsaka naslednja kampanja bolj umazana od predhodne. Jasno je tudi, kaj bodo glavni očitki kandidatom. Vsem se bo seveda očitalo, da gre za "že videno"; za ljudi, ki bi že enkrat morali prepustiti mesto drugi generaciji. Pezljju bodo navrgli neopaznost KC Janeza Trdine, Konciliji njegovo konfliktno zgodovino, Dularju spor z lastno stranko, Muhiču pa njegove povezave s sedanjim županom. Še kakšna nova ali pa raje stara aferica bo pogrevala dogajanje.

Pred štirimi leti je v drugem krogu prišlo skorajda do klanja med Kovačičem in Konciljo: vrstile so se obtožbe o aferah, nesposobnosti, prepirljivosti in skorumpiranosti. Nič lepše ne more biti tokrat. Ali pač?

Mr. K

p.p. sprehodi se po svojem parku **6**
DOLENJSKA 6-11
 Nezakonitosti, nesmotrnosti, nejasnosti
 Prodaja v nasprotju z zakonodajo
 Vendarle podpis s Connexom
 Dolenjska kmalu pokrajina
 Konec študentskega dela, konec dejavnosti DNS?
 Za Dolenjsko ali zase?
 Miloš Dular bo zbiral podpise
 Grill najverjetnejši kandidat SDS
 Alojz Turk prevzel vodenje SLS

ČRNA PACKA Veliki dosežki naših podjetnikov **11**
 FOTOŠTORIJE **12**
 NADLISTEK Zbogom pomlad, dobro jutro novomeška zima **12**
 PROSTOR Sedim v prijetni senci in pijem pivo ...**14**
 KOLUMNA Težke besede **15**
 INTERVJU Sašo Stojanovič, **16**
 FOTOPUB Jure Švent: 500 metrov hrbtno **20**
 ČETRTA DIMENZIJA Golo naključje ali kaj več? **21**
 MIKROSKOP Barica Smole **22**
 KOMENTAR Nova ali zadnja Novomeška pomlad **23**
 PORTRET Kralj, Samo **24**
 KULTUM **25**
 RAZNO **26**
 SITA KLAPA Rastavracija Prepih **27**
 PREŠA **28**
 TLAČENKA **29**
 PX **30**
 STRIP **31**
 POTLAČ **32**

park : kolofon

regionalni mesečnik
 številka 8, letnik 9, 21. junij 2006

ISSN 1408-7189
 Kontakti:
 Park
 Glavni trg 6
 8000 Novo mesto

tel: 07 393 08 12 / m-tel: 031 626 326
 e-mail: park@park-on.net
 web: www.park-on.net

Naročila, distribucija: 07 393 08 12

Trženje:
 Matjaž H. Grum, m-tel: 040 935 038
 matjaz.grum@zalozba-goga.si

Boštjan Volk, m-tel: 040 804 083
 volk.bostjan@gmail.com

SPREHODI SE PO SVOJEM PARKU!

Naročnina se plačuje za obdobje od naročila do konca tekočega letnika (julij 2006).
 Prekinitev naročila je možna s posnim preklicem in sicer 10 dni pred koncem naročniškega
 obdobja (1. julij 2006). Naročniki imajo 10% popust, študentje in dijaki 20%. Naročnina
 za tujino znaša 35 EUR, z letalsko dostavo 40 EUR.

Spletna rešitev: media

Diktatura na kvadrat

Ko se po petnajstih letih samostojnosti vprašamo, kam gremo kot država, nam nataliteta vse pove. Predniki, ki so ohranili kulturo in jezik kljub drugim gospodarjem, bodo sedaj izumrli pod domačim. V teh letih »samostojnosti«, »demokracije« je nataliteta padla tako nizko, da ima že negativen predznak. Politični veljaki so vse preveč polni eksperimentiranja na škodo ljudi in zdí se, da je to najboljši poklic, kjer ni nobene odgovornosti.

Jih je zameglilo maščevanje in odpravljanje krivic bogatašem, vseh vrst izdajalcem, veleposestnikom, kvizlingom. Še to ne vedo, da prej ni bil komunizem, ampak socializem ali socialna država. Ta sistem z vodstvom, ki je izrazil politično usmerjen in je ravno tako demokratičen kot prejšnji režim, le s to razliko, da so prej lastnili bogatašem, sedanja oblast pa to počne državljanom, ki od vračanja in popravljanja krivic ne bodo imeli nič razen kreditov, ki jih bodo odplačevali še naslednji rodovi. In v čem je razlika med srednjeveškim suženjstvom in sedanjim? Samo ta, da so prejšnji delali tlako za gospoda, sedaj pa so že nerojeni otroci tako zapufani, da jim lahko le duh pomaga. Tudi zaradi tega nekateri nočejo imeti otrok, nočejo rojevati sužnje, da bi odplačevali nekaj, od česar niso imeli nič.

Da bi dokazali, v kakšni demokraciji živimo, so se politiki še bolj potrudili z novim zakonom o volitvah, ki dobesedno onemogoča civilni družbi udeležbo na volitvah. S tem so dokazali, da demokracije ni, in je še dolgo ne bo. Vsaj toliko časa, dokler bo obstajal tak zakon, ki je do neopredeljenih diskriminatorov.

Politiki so postali isti kot v prejšnjem sistemu, saj si dobesedno lastijo pravico razdelitve vseh sedežev na lokalnih ali parlamentarnih volitvah ne glede na udeležbo. To so si lastili tudi v prejšnjem sistemu, katerega tako grajajo, a sami delajo isto ali še slabše. Takrat smo imeli možnost iti v eno stranko s figo v žepu - pa se je napredovalo. Katera opcija pa je sedaj ta prava? V katero stranko naj gremo, da bi dobili službo v javni ustanovi? Kaj pa če

ne maramo strank? Katera bo zmagala, je še večje vprašanje.

Pravijo, da so se belogardisti borili proti komunizmu - saj ga sploh ni bilo. Če pa bi se hoteli boriti proti socializmu, bi ravno tako lahko šli v hribe in bi se borili proti okupatorju in proti banditom, kakor so partizane imenovali.

Samo v tem primeru bi lahko popravljali krivice, ne pa sedaj, ko bi radi rehabilitirali kvizlinge, ki so bili celo slabši od okupatorja, saj so izdali lasten narod. Izdajalci so si v vseh zgodovinskih obdobjih zaslužili kazen ali smrt, ne pa rehabilitacije. In ravno ti so sedaj pokazali, koliko in kako pojmujejo DEMOKRACIJO. Nekateri imamo pojme čiste in nas ni sram ne zgodovine ne porekla. Sprava je bila že zdavnaj, vendar jo belo usmerjeni na novo sejejo z izkopavanjem kosti, iskanjem krivcev. Samo zato, da lažje vladajo.

Naj nam kdor koli v Sloveniji dokaže, da je tako prav in pošteno. Da je demokratično in da ljudje, ki niso strankarsko usmerjeni, nimajo pravice imeti svojih predstavnikov po enakem načelu. Vsi ti glasovi bi morali pripadati ljudem, ki ne marajo politike, ampak bi radi imeli strokovne ljudi kot predstavnike v občini ali parlamentu. Le tako se bo kaj premaknilo in več z istim denarjem naredilo.

Je protiustavno, da ljudem, ki so v stranki, ni potrebno zbirati podpisov volilcev, se pa zahteva za nestrankske kandidate. Zakon o volitvah je uvedel neenakost državljanov in državljanek pred USTAVO RS.

Za tako sranje se nismo borili, gospodje, ne mi ne naši očetje.

Pravo je prav »simpl«, če upoštevamo načelo enakosti in pozabimo na paragrafe. Enakost za vse in na vseh nivojih, porazdelitev sil po istem načelu, tako za politične opredeljene kakor tudi za neopredeljene, popravljanje krivic za vse in celotno časovno obdobje, čez katerega sega tako popravljanje. Tega ni in očitno ne bo, dokler ne bodo začeli popravljati vseh krivic, ki so jih z zakoni v sedanjih

demokraciji naredili ljudem. Če so za vladajočo elito zakoni iz prejšnjega sistema sporni in sedaj popravljajo krivice, potem lahko upravičeno rečemo, da so tudi ti ZAKONI, ki jih je v demokraciji nove države uvedel parlament, nedemokratični in neetični vsaj za tiste, ki niso dobili nič (ne napol zastoj stanovanj, ne certifikatov ...) in so celo oškodovani bolj kot pa prvi.

Demokracija pa taka, da te prime, saj iz majhnih krivic delajo še večje in nepopravljive. Novi zakon o volitvah je že ena taka cvetka nedemokratičnosti. In če vračajo premoženja nekateri, potem morajo vsem tja v praskupnost. Nekateri javne službe itak ne opravijo tistega, kar bi morale, saj so v demokraciji.

Postalo je res, kar so nekateri izjavljali že pri ustanavljanju strank. (»Državo delamo zase, ne za ljudi.«). Glede na poteze vladajočih postaja to čista resnična žalost, in zato so v strahu pred civilno družbo uzakonili nov zakon o volitvah, ki je bilo rečeno politični rasizem. Demokracija se začne z črko D, kakor tudi Diktatura. Upamo trditi, da gre za demokratično diktaturo, saj tudi obljub ne morejo držati, kaj šele da bi uvedli pravo demokracijo, na katero se tako sklicujejo. Ljudje v političnih strankah pa itak ne smejo s svojo glavo misliti, ne da bi dobili posledice. Diktat manjšine nad večino, glasovalni stroj brez primere z prejšnjim sistemom.

Volilcem in volilkam bi moralo biti omogočeno, da na volitvah zapišejo svojega kandidata, in tisti, ki bi imeli največ glasov, bi dobili sedež. To bi bila demokracija, sedaj je kvečjemu demokracija ti i ja. Tega se tudi bojijo, saj lahko ostanejo brez volilcev, pa bodo kljub temu zmagali, saj so zadostni sami sebi, in v tem primeru bo en glas premagal celo vas. Naše načelo je, da ima vsak pravico kandidirati ne glede na rasno, versko, politično ali drugo pripadnost brez zbiranja podpisov.

Pa pogledimo, kako bi to izgledalo v praksi. Politične stranke bi dobile le toliko sedežev, kakršna bi bila udeležba na volitvah. Ostali sedeži bi morali pripasti predstavnikom civilne družbe, ki bi jih na volitvah pisno predlagali občani in občanke. Le v tem primeru bi lahko govorili o

DEMOKRACIJI in demokratičnih volitvah. Če so stranke nesposobne prepričati ljudi, da se 100-odstotno udeležijo volitev, je to njihov problem, ne pa ljudi, ki jih nočejo voliti.

Ustavno sodišče naj razloži:

- Zakaj morajo nestrankski kandidati zbirati podpise za kandidaturo na volitvah, članom strank pa to ni potrebno?

- Mar nismo vsi enakopravni tako pred zakonom, kakor tudi pred ustavo, ki nam to jamči ne glede na versko, politično, rasno ali kakršno koli pripadnost?

Milan Samide
Novo mesto

Popravek

Bistvena bi morala biti poezija in ne avtor, Park, št. 7, maj 2006

Pri prelomu prejšnje številke Parka je ob intervjuju z Novico Novakovičem pomotoma ostal citat iz članka, ki smo ga na enakem mestu objavili v predhodni številki. Vsem prizadetim se opravičujemo.

Uredništvo Parka

Nastajanje VŠUP in Visokošolskega središča

Nezakonitosti, nesmotrnosti in nejasnosti

Uroš Lubej

Čeprav je imela MO NM ob ustanovitvi kar tretjinski delež v VŠUP, se je z nenavadnimi prenosi lastništva njen delež zdaj zmanjšal zgolj na dvajsetino.

Foto: Uroš Lubej

Mestna občina Novo mesto je v svojem dosedanjem vlaganju v dolenjsko visoko šolstvo ravnala izrazito negospodarno. Kljub relativno visokim vložkom v Visoko šolo za upravljanje in poslovanje (VŠUP) in kasneje v Visokošolsko središče (VS) ni poskrbela, da se pravnoformalno zaščiti njen vložek. Čeprav je imela v izhodišču kar tretjinski delež v VŠUP, se je z nenavadnimi prenosi lastništva njen delež zdaj zmanjšal zgolj na dvajsetino, čeprav je MO NM še naprej vlagala v VS.

To je najbolj bistvena ugotovitev, ki jo je moč razbrati iz poročila o aktivnostih v zvezi z ustanavljanjem univerze Novo mesto. Nadzor je potekal od lanskega maja do letošnjega februarja. Pri tem so nadzorniki ugotovili številne "nezakonitosti, nesmotrnosti in nenamenskosti". Nadzorniki županu in občinskemu svetu predlagajo, da naredi načrt, kako bo zavarovala svoj vložek v VŠUP in VS.

Nadzorniki so ugotovili, da Društvo Akademska pobuda, katere predsednik je Miha Japelj, še vedno ni porabilo proračunskega denarja, ki ga je od MO NM prejelo že v letu 1995.

Zelo nenavadna je tudi zgodba v zvezi z Visoko šolo za upravljanje in poslovanje Novo mesto (VŠUP). Akt o ustanovitvi samostojnega visokošolskega zavoda iz leta 1998 je namreč določal, da sredstva za ustanovitev in začetek dela VŠUP vplačajo ustanovitelji, kasneje pa je bila sklenjena pogodba, ki je določila, da vsa sredstva zagotovi samo novomeška mestna občina. Še bolj nenavadno pa je to, da je imela mestna občina kljub vplačilu celotnega zneska v upravnem odboru šole zgolj enega predstavnika. Kljub temu da med ustanovitelji nikoli ni bila podpisana pogodba o medsebojnih razmerjih, je mestna občina poleg sredstev za zagon (10 milijonov sit) VŠUP kasneje nakazala še

22,8 milijonov tolarjev. V upravnem odboru je tedaj sedela Martina Vrhovnik (nekdanja predsednica lokalne SLS in podžpanja MO NM).

VŠUP je sedaj v lasti Pedagoških obzorij (zakoncev Blažič), Biroja 4 D Janeza Usenika in Visokošolskega središča. Mestna občina je svoje ustanoviteljstvo leta 2001 (v času županovanja Antona Starca) prenesla na Visokošolsko središče (VS). Kljub temu da lastninska razmerje v tem zavodu do danes niso pogodbeno urejena, je mestna občina VS nakazala 31,2 milijona tolarjev, pri čemer ta vložek ni bil izkazan v bilancah stanja VS niti ni bil knjižen v premoženjski bilanci MO NM.

Poleg tega nadzorni odbor ugotavlja še številne druge "pomanjkljivosti" dela Visokošolskega središča. Upravni odbor VS ni nikoli izdal sklepa o pristopu MO Novo mesto k ustanoviteljstvu; statut VS določa, da za dogovorjene programe VS pridobiva

sredstva proračuna in ustanoviteljev – a iz dokumentacije ni moč razbrati, kaj je dogovorjeni program, kako se dogovori in kdo ga določi; iz aktov VS ni določb o lastništvu programov, ki jih akreditira VS; prav tako sestava organov VS ni prilagojena vložku, ki ga je MO NM vložila v VS.

Sicer pa nadzorniki kritizirajo celoten projekt ustanavljanja univerze, saj ni bilo zagotovljene materialne podlage za razvijanje projekta univerze, ni izdelanih ustreznih študij o potrebah po strokovnjakih in analiz smotnosti razvijanja določenih programov. To se sicer nanaša na čas nadzora, ki je potekal od 10. maja 2005 do 14. 2. 2006, in se tako ne dotika novega Univerzitetnega in raziskovalnega središča Novo mesto.

Dosje 202, Jakčeva

Prodaja v nasprotju z zakonodajo

Uroš Lubej, foto Jure Švent, Uroš Lubej

Glavni očitke nadzornega odbora županu je, da napačno izvaja predpise, ki se nanašajo na upravljanje s premoženjem občine. Župan sploh ne bi smel prodati nepremičnine, ampak bi to moral storiti občinski svet (na podlagi predloga občinske strokovne komisije). NO pa ni preiskal vprašanja, zakaj se je sploh tako hitelo s prodajo zemljišča, ki še nima sprejetega ustreznega lokacijskega načrta. Župan bi s tem, ko bi "uredil papirje", tako rekoč oplemenitil zemljišče in bi ga vendarle lahko prodal po višji ceni. NO sicer pogosto očita županu in občinski upravi, da s svojim premoženjem ne ravna gospodarno.

Nadzorni odbor Mestne občine Novo mesto (NO) je v svojem poročilu o " aferi Jakčeva " ugotovil, da prodaja parcele št. 202, k.o. Kandija, ni bila izvedena v skladu z določili zakona o lokalni samoupravi, statuta mestne občine Novo mesto, zakona o javnih finančah, uredbe o razpolaganju s stvarnim premoženjem, ki določa, da odločitev o odsvojitvi delov občinskega premoženja sprejme občinski svet, kar pa se v konkretnem primeru ni zgodilo.

Kot smo že poročali, je afera izbruhnila, ko je v javnost pricurjla informacija, da je podžupan Miloš Dular s podjetjem Moneta International podpisal pogodbo v višini 53 milijonov tolarjev za dobrih 4000 m² zemljišča na Jakčevi ulici. LDS je takrat ocenila, da je to bistveno premalo in da bi občina lahko iztržila vsaj 50 milijonov več.

Glavni očitke nadzornega odbora županu je, da napačno razume in izvaja predpise, ki se nanašajo na upravljanje s premoženjem občine. Župan po mnenju NO ne bi smel zaključiti posla, torej prodati nepremičnine, ampak bi to moral storiti občinski svet (na podlagi predloga občinske strokovne komisije). Se pravi, občinski svet – po mnenju NO – naj ne bi imel zgolj načelne pravice o tem, da se nekaj proda, ampak tudi končno besedo o tem, kako (komu, s kakšnim namenom in za kakšen denar) se konkretna občinska nepremičnina proda. Ker gre za prekršek 107. člena zakona o javnih finančah, bo nadzorni odbor o tem obvestil policijo, ministrstvo za finance in računsko sodišče.

Računsko sodišče se sicer v svojem mnenju o zadevi Jakčeva ne strinja z ugotovitvijo NO o tem, da je župan storil prekršek.

Sicer pa, kot ugotavljajo nadzorniki, pri tem ne gre za osamljen primer, ampak je to splošna praksa pri prodaji

nepremičnin v naši in tudi drugih občinah.

NO se v špekulacije o tem, ali je cena primerna ali ne, v svojem nadzoru ni spuščal, ampak je preučil zgolj zakonitost postopkov. Prav tako ni preiskal vprašanja, zakaj je vodstvo občine sploh tako hitelo s prodajo zemljišča, ki še nima sprejetega ustreznega lokacijskega načrta, kar pomeni, da na njem gradnja stanovanj še ni mogoča. Sprejeti lokacijski načrt pa je bistveni element, ki povečuje tveganje za kupca zemljišča, ki zaenkrat nima zanesljivega poročila, da bo na njem lahko v resnici tudi gradil. Skratka, župan bi s tem, ko bi "uredil papirje" prodajane zemljišča, tako rekoč oplemenitil njegovo vrednost in bi ga nemara vendarle lahko prodal po bistveno višji ceni.

Zakaj je občina hitela s prodajo? Če pustimo ob strani špekulacije, da se je nekdo osebno okoristil (direktor Zarje, ki je bila eden od interesentov za nakup, je Miloš Dular, ki je tudi podžupan mestne občine in je tudi podpisal pogodbo z Moneto International; županov sin pa je dober prijatelj direktorja Monete International), so na občini tedaj priznali, da je konec leta velik pritisk na proračun in da občina preprosto potrebuje denar in da bi sprejemanje lokacijskega načrta zelo zavleklo prodajo. Podpredsednica občinske komisije, ki je vodila sporno prodajo, Darja Plantan je sicer prepričana, da je občina ne glede na vse izvedla dober posel.

NO je poleg najbolj spornih zadev ugotovil še to, da v programu prodaje občinskega premoženja, ki ga je sprejel občinski svet, župan oziroma občinska uprava nista navedla okvirne vrednosti nepremičnine, kot zahtevajo predpisi. Podžupan Miloš Dular pa za podpis pogodbe z Moneto International ni imel ustreznega pooblastila.

NO priporoča županu, da zaradi kršitve predpisov preuči možnost izpodbijanja pogodbe s podjetjem Moneta International. Poleg tega pa zahteva od župana, da zagotovi zakonitost vseh postopkov glede razpolaganja z občinskim premoženjem.

Na podlagi zahteve NO sicer Slovenski inštitut za revizijo preučuje, ali je bila cenitev sporne parcele opravljena v skladu s standardi za cenitev nepremičnin. Ko bodo prejeli strokovno mnenje, se bodo nadzorniki odločili, ali bodo nadaljevali delo na primeru Jakčeva.

Dolenjska kmalu pokrajina?

Pred dvanajstimi leti je Slovenija izpeljal reformo lokalne samouprave, ki je na novo definirala postopek nastanka, ustanavljanja in pristojnosti občin. Iz nekdanjih 60-ih občin jih je do leta 2006 nastalo kar 210. Politične stranke so v okviru ustavne komisije končno dosegle širok konsenz glede nadaljnje korenite reforme lokalne samouprave, ki bo kot drugo raven vzpostavila pokrajine. Največji problem pri ustanavljanju pokrajin je bila določba ustave, ki je praktično onemogočala ustanovitev pokrajin, saj jih je prepuščala samopobudi občinam. Parlamentarna ustavna komisija bo predlagala ustavni zakon, ki bo državnemu zboru omogočala hkratno ustanovitev pokrajin za celotno območje države. Ustavni zakon mora potrditi vsaj dve tretjini vseh poslancev državnega zbora. V katerem "paketu" se bo znašla Dolenjska, pa še nekaj časa ne bo jasno, saj ustavni zakon ne določa ne števila ne sedežev ne imen in ne pristojnosti novih pokrajin. Državni zbor, vlado in ustavne strokovnjake tako čaka še veliko usklajevanj različnih

Spreminjanje delovne zakonodaje

Konec študentskega dela, konec številnih DNS-jevih dejavnosti?

Mestni potniški promet Vendarle podpis s Connexom

Komisija, ki jo je imenoval župan MO Novo mesto zato, da preuči smiselnost in možne načine izvajanja mestnega potniškega prometa v Novem mestu, je soglasno predlagala županu, da vendarle podpiše pogodbo z izbranim koncesionarjem, to je podjetjem Connex.

Na ta način se je občina izognila tožbi, ki jo je napovedal Connex prejšnji mesec, če se pogodba ne bi podpisala. V podjetju so bili prepričani, da mora občina na podlagi razpisnih pravil z njimi podpisati pogodbo. Mnogi svetniki so bili zelo skeptični do tega projekta, saj so nadzorni odbor in mediji razkrili katastrofalno izvajanje koncesije v minulih letih.

Po besedah podžupana občina tako ali tako nima nobenega razloga, da pogodbe ne bi podpisala, saj je ponudba dobra in bo omogočila kvalitetno izvajanje potniškega prometa.

Če bodo dobili ustrezna dovoljenja republiške direkcije za ceste, lahko jeseni pričakujemo novo obliko novomeškega mestnega potniškega prometa.

Vodja študentskega servisa novomeških študentov Boštjan Grobler in predsednik novomeške študentske organizacije (DNS) Luka Blažič sta izrazila nasprotovanje predlogu o spremembah delovne zakonodaje, saj naj bi ogrozila ne le obstoj študentskih servisov, ampak tudi bistveno otežila položaj študentov in ukinjala avtonomijo študentske organiziranosti.

Študentski servisi in študentske organizacije, kot je DNS, "živijo" od dajatve, ki jo delodajalec plačuje, kadar se odloči za študentsko delo. V primeru, da študent zasluži 100.000 tolarjev, mora delodajalec sevisu nakazati 114.400 tolarjev. Od tega jih študent prejme 100.000, 4.400 gre za DDV in študentske domove. Po dosedanji ureditvi je 50 odstotkov preostalega denarja ostalo servisom, 50 odstotkov pa je dobila študentska organizacija. Predlog, ki bo v kratkem romal v državni zbor, pa predvideva, da bo od sedaj servis prejel 35 odstotkov, prav toliko bi prejela študentska organizacija, 30 odstotkov pa bi šlo v štipendijski sklad. S študenti je bil sicer usklajen predlog, da bi bil ključ razdelitve denarja naslednji: 45 odstotkov servisom, 45 odstotkov organizacijam in 10 odstotkov v štipendijski sklad.

Boštjan Grobler trdi, da bo predlog študentske servise prisilil, da opustijo

dejavnost posredovanja del študentom, saj naj bi po njihovi kalkulaciji za to, da bi poslovali s pozitivno ničlo, potrebovali najmanj 43-odstotno dajatev.

Luka Blažič je dodal, da študentsko delo za večino študentov, ki se s tem preživljajo, ne pomeni nikakršnega luksuza, ampak zagotovitev osnovne eksistence in jim s tem sploh omogoča, da študirajo. Poleg tega "to, kar predlaga vlada, pomeni konec lepega dela dejavnosti DNS in tudi velike težave za oba zavoda, ki smo jih ustanovili. LokalPatriot in Goga sta delno samostojna, pa vendar jih DNS še vedno financira, tako da bi bržkone morala omejiti svojo dejavnost. Sicer pa smo že zaradi obstoječih zaostritev študentskega dela nekoliko skrčili našo dejavnost. Sredstva, ki smo jih leta 2005 dobili iz tega vira, so se glede na leto 2004 znižala kar za 27 odstotkov. Letos smo tako zmanjšali število avtobusov v Ljubljano in Maribor, zvišali ceno kart in ukinili študentsko rekreacijo. Prav tako moramo zelo racionalizirati naše tekoče stroške."

Grobler in Blažič sta prepričana, da namen pripravjalca ni v tem, da bi napolnili štipendijski sklad, ampak vladajočo opcijo motita avtonomija in moč študentskih organizacij, ki imajo od vlade neodvisen vir financiranja.

Blažič je napovedal, da se bo skušal sestati z novomeškim poslancem Ivanom

Grillom (SDS) in ga prepričati v argumente študentov. Ivan Grilla smo povprašali, zakaj kot "novomeški" poslanec aktivno zagovarja predlog nove ureditve, ki bi po mnenju naših sogovornikov lahko pomenila tudi konec dela družabnega in kulturnega utripa našega mesta. Dejal je sledeče: "Novomeški študenti so izjemno odgovorni do vse Slovenije. V drugih regijah prihaja do zlorab študentskega denarja. Zaradi številnih anomalij in zaradi tega, ker želimo povečati sredstva za štipendije, predlagamo drugačno ureditev. Še vedno je možnost, da se zadeva korigira, v kolikor se izkaže, da so argumenti, ki jih omenjate, resnični. Predlog novele omogoča prehodno obdobje do konca leta 2006 in do takrat se bodo stvari izkristalizirale."

Ustanovitev nove stranke - ZZD

Za Dolenjsko ali zase?

Uroš Lubej, foto Boštjan Pucelj

Z ustanovnim kongresom Zveze za Dolenjsko (ZZD) smo dobili novo politično stranko, prvo, ki v svojem imenu nosi ime Dolenjske. Glavni pobudnik in gonilna sila ZZD je nekdanji vodilni član LDS in novomeški podžupan Alojz Muhič. Muhič, ki je bil na ustanovnem kongresu izvoljen za predsednika, je v govoru po izvolitvi napovedal kandidaturo na prihodnjih županskih volitvah.

V govoru je prvi predsednik poudaril, da v stranki resda ni veliko zvenečih političnih imen, a je to potrebno vzeti kot prednost, saj se za ustaljeno strankarsko politiko velikokrat skrivajo posamezni interesi. ZZD bo neideološka stranka, ki bo prvenstveno spodbujala razvoj Dolenjske in Novega

mesta.

Na kongresu se je zbralo 115 od skupno 210 članov stranke, ki so potrdili začasni program stranke, njen statut ter izvolili predsednika, izvršilni odbor, glavni odbor in nekatere druge organe stranke. Razen dveh govorov Alojza Muhiča sicer na kongresu ni bilo niti ene vsebinske razprave.

Po besedah novega predsednika ZZD je primarni politični cilj stranke nastop na jesenskih lokalnih volitvah v Mestni občini Novo mesto, in sicer z listo za občinski svet in z županskim kandidatom. Po besedah novega predsednika obstaja interes za ustanovitev lokalnih odborov in nastop na volitvah tudi v novih občinah Straža in Šmarjeta ter v Beli krajini.

Novi predsednik ima dokaj široka pooblastila, saj - sicer s soglasjem izvršilnega odbora - imenuje podpredsednike in glavnega tajnika stranke. Podpredsednika sta sicer postala Rafko Križman in Cirila Zajc, glavni tajnik pa Avgust Fink.

Alojz Muhič je pred kratkim izstopil iz Liberalne demokracije Slovenije, s seboj pa je potegnil kar nekaj članstva. Po besedah novega predsednika naj bi približno trideset odstotkov ZZD tvorili nekdanji člani LDS. Med vidnejšimi člani LDS je sedaj v ZZD Rafko Križman, sicer direktor novomeške Agencije za šport in občinski svetnik. (Na kongresu je bilo poleg direktorja sicer videti še nekatere druge uslužbence Agencije za

šport.) Muhiču se je pridružil tudi predsednik KS Brusnice in svetnik LDS Anton Deželan, ki je postal tudi član izvršilnega odbora ZZD. V glavni odbor je bil izvoljen tudi Ivo Kuljaj (na zadnjih volitvah je nastopil kot nestrankarski županski kandidat), Jasna Šinkovec (urednica Novega medija), zdravnik Matjaža Roženbergerja in predsednika KK Krka in nekdanji član LDS Marjan Erpet.

Programski svet ZZD bo že v tem tednu razpravljal o programu stranke, jeseni pa bo glavni odbor sklical predvolilni kongres, na katerem bodo potrdili Muhičevo kandidaturo in listo kandidatov za novomeški občinski svet.

Alojz Turk prevzel vodenje SLS

Član uprave Zarje in občinski svetnik Alojz Turk je postal novi predsednik lokalnega odbora Slovenske ljudske stranke (SLS). Prav tako je med resnimi kandidati te stranke za županske volitve. Turk je v programskem govoru dejal: "Stranko bomo v prihodnje vodili kot podjetje in si na ta način postavljali tudi merila in kriterije za njeno delovanje. Danes so pred nami novi izzivi, ki zahtevajo stokoven pristop, znanje in izkušnje, kar pa SLS ima. Predvsem pa se bomo posvetili oblikovanju programa za naslednje mandatno obdobje skupaj z ljudmi, ki poznajo svoje probleme in imajo željo narediti nekaj za svoje okolje. Odprti za pobude in sodelovanje si želimo tudi novih članic in članov, predvsem pa mladih, da bodo sooblikovali in se učili politike v pravem pomenu te besede - skrbi za občane." Dosedanja predsednica in podžupanja MO NM Martina Vrhovnik ostaja v občinskem odboru. Za podpredsednico stranke je bila izvoljena Jožica Fabjan, za podpredsednika pa Igor Hrovatič, ki je sicer tudi predsednik Slovenske kmečke zveze pri SLS. Turk je dejal, da ima stranka namen kandidirati samostojno na županskih volitvah, da pa menijo, da je še vedno možna povezava z različnimi političnimi opcijami za morebitno skupno kandidaturo, pri čemer ni izključil leve opcije.

SLS za spremembo števila volilnih enot

Občinski odbor SLS bo jutri razpravljal o predlogu, da se spremeni številno volilnih enot za volitve v občinski svet. Mestna občina Novo mesto sedaj tvori le eno volilno enoto, SLS pa bo najverjetneje predlagal, da se občina razdeli na več volilnih enot. Prepričani so, da obstoječe stanje privilegira mesto pred okoliškimi območji, saj po njihovih podatkih kar četrtrtine svetnikov sestavljajo ljudje, ki živijo v samem mestu. S svojim predlogom želijo preprečiti, da bi se od naše občine še naprej odcepljale posamezne krajevne skupnosti, ki se čutijo zapostavljene. Pri določitvi volilnih enot bi morali po mnenju SLS upoštevati dva kriterija, in sicer število prebivalstev in teritorialni kriterij. To pomeni, da bi bile posamezne krajevne skupnosti bolj enakopravno zastopane v občinskem svetu. Če bo predlog sprejet, ga bo SLS posredoval v občinski svet.

Prvi nestranski kandidat

Miloš Dular bo zbiral podpise

Uroš Lubej, foto Jure Švent

Miloš Dular je tudi uradno napovedal svojo kandidaturo za jesenske lokalne volitve. V kolikor mu bo uspelo zbrati zadostno število podpisov, bo verjetno edini nestranski kandidat v Novem mestu. Poleg županske kandidature je Dular napovedal tudi zbiranje podpisov za vložitev nestranskih list z imenom Rad imam Novo mesto. Dular je prepričan, da mu bo uspelo zbrati zadostno število podpisov. Po njegovih besedah bo šlo za "generacijsko" stranko, saj bodo njena gonilna sila relativno mladi, strankarsko neobremenjeni ljudje, njegov program pa bo temeljil na oživiljanju mestnega jedra, spodbujanju podjetništva in turizma ter strokovnem pristopu pri kadriranju občinskih uslužbencev.

Miloš Dular je sicer na zadnjih lokalnih volitvah nastopil kot kandidat SDS in prejel 20 odstotkov glasov. Pred drugim krogom je v nasprotju z večinsko odločitvijo lokalnega odbora stranke odločilno podprl Boštjana Kovačiča, tako da ga je na mestu predsednika mestnega odbora SDS nasledil Ivan Grill. Po volitvah je podpisal koalicijsko pogodbo in zasedel podžupansko mesto, kasneje pa tudi mesto direktorja podjetja Zarja, ki je v večinski lasti občine. Na zadnjih državnoborskih volitvah je Dular kandidiral na listi koprškega župana Slovenija je naša in doživel hud poraz, saj je prejel le nekaj sto glasov.

Grill najverjetnejši kandidat SDS

Ivan Grill je potrdil, da je med evidentiranimi kandidati za županskega kandidatu iz vrst SDS. Dokončne odločitve o tem še ni, je pa Grill najverjetnejši kandidat, saj bo stranka težko našla bolj prepoznavno ime od edinega novomeškega poslanca. Svet stranke je sicer v soboto zavzel načelno stališče, naj ima SDS v mestnih občinah svoje kandidate, tako da je malo verjetno, da bi novomeška SDS iskala skupno kandidaturo s sorodnimi strankami. Grill je sicer dejal, da je naklonjen možnosti, da bi pomladne stranke imele skupnega kandidata, ob tem pa pravi, da je malo možnosti, da bi podprli kogar koli od že obstoječih kandidatov, vključno s Francijem Koncilijo.

Ivan Grill je na vprašanje, ali bo zapustil poslansko mesto, če bo izvoljen, ocenil, da bi bilo za Novo mesto bolje, da bi v tem primeru imelo nepoklicnega župana, saj lahko za občino veliko stori kot poslanec. V primeru, da bi se izkazalo, da obeh funkcij ne bi mogel opravljati, pa bi kot poslanec odstopil.

Veliki dosežki naših podjetnikov

Vsak petek pridem na sejem pred Windiscarja, tako kot vabi transparent. Žal že kar nekaj mesecev tam ni nobenega sejmiščnika. Kot kaže, je to prihodnost kapitalizma: imeli bomo zgolj še oglase brez produktov ... Prosimo, usmilite se nas!

Prehod pešcem čez prehod za pešce - spet dovoljen, skoraj ...

V prejšnji številki Parka smo objavili fotografijo s križišča v Žabji vasi (med Šparom in Revozom), kjer je rdeča luč za kolesarje in pešce ves čas gorela. Z direkcije za ceste so nas poučili, da je za pravilno delovanje semaforjev pristojna občina. In še preden smo utegnili poklicati na vrata gospoda Kafke, so nas krajani obvestili, da so tudi v Žabji vas dobili zeleno luč. Skoraj bi že zapisali, kako hitro in strokovno je odreagirali občinska uprava, ko smo dobili namig, da s semaforji vendarle še ni vse v redu. Eno izmed stikal, ki pešču omogoči, da elektroniko opozori na svojo prisotnost, namreč ne dela, tako da občinska uprava ostaja na seznamu črnih pack. Z nestrpnostjo pričakujemo razplet dogodkov ...

Ne boj se, mala čreda, zakaj vaš Oče vam je sklenil dati kraljestvo. Prodajte vse, kar imate, in dajte vbogajme. Napravite si mošnje, ki ne ostarijo, zaklad v nebesih, ki ne poide in kateremu se tat ne približa in ga molj ne razjé.

Kjer je namreč vaš zaklad, tam bo tudi vaše srce. (Luka, 12, 32 - 34)

Zbogom pomlad, dobro jutro novomeška zima

Damir Skenderović, foto Boštjan Pucelj

Ponavadi je za pomladjo prišlo poletje. Kar je med drugim pomenilo, da so dolge hlače in majice, nadležne jakne, nogavice in neprijetnim vonjavam nagnjena obuvala, še posebej, če ti finančno ali kakšno drugo stanje ne dovoljujeta uporabo več parov, zamenjale kratke majice, srajčke s kratkimi rokavi, kratke hlače, hlačke, krilca, mini krilca, sandali, natikači, »bosanke«, japonke, mokasine, vsa zaradi neuporabe nogavic še bolj nagnjena k proizvodnji nekorektnih vonjav, skratka lahka, zračna in udobna garderoba. Ta nas posledično in skupaj s soncem in z nekaterimi drugimi manj pomembnimi dejavniki privede do povečane proizvodnje določenih spolnih hormonov, feromonov in endorfinov, ki nas naredijo lepe, poželjive, srečne, napete, libidalne, nekatere tudi pametne, na kratko, sexy in kronično vznemirjene. Letos ni bilo tako. Za pomladjo je tako rekoč prišla zima, ki sicer ni bila bela, je pa bila mrzla in mokra. Predspomladanska in medspomladanska depresija se je namesto v manijo, evforijo in razuzdane radosti in dejavnosti poletnega življenja prevesila v popomladansko depresijo, lahko bi jo imenovali tudi zimsko, ki filozofijo starih grških skeptikov, ki niso verjeli niti v to, da bo jutri sonce vzšlo, postavlja v malo manj skeptično luč.

Slovenska politična scena je v nasprotju z večino svojega volilnega telesa vsekakor manj občutljiva na te vrste klimatskih presenečenj. Pozicija je že po definiciji pozno pomladanska in zgodnje poletna, tako da nima problemov s pomanjkanjem hormonov in se vsi že ves čas počutijo lepi, poželjivi, srečni, napeti, libidalni, nekateri tudi pametni, na kratko sexy in kronično vznemirjeni, če pogledate samo ministra Drobniča. Kako se tudi ne bi, ko pa jim gre praktično vse, kar si izmislijo, kot po maslu. Slovensko gospodarstvo je vsaj na videz pod njihovim nadzorom. Na videz zato, ker v svoji bistrumnosti še niso dojeli, da v ekonomskem sistemu, kamor se počasi, a zanesljivo giblje Slovenija, v pravilu logika kapitala vodi logiko države in ne obratno. Mediji so v večini tudi pod nadzorom, razen nekaterih nekorektnih izjem, ki pa so v končni fazi dobrodošle, saj živimo v demokraciji, katere ena od čudnih značilnosti je tudi medijski pluralizem. Da bi bila slika res popolna, je treba samo še prevzgojiti ljudstvo po svoji kleni podobi, za kar na srečo obstajajo zakoni in prepovedi. Samo vprašanje časa je, kdaj bodo v dobrobit nevednega ljudstva med drugim zakonsko omejili, zregulirali in opredelili tudi seksualne aktivnosti le-tega.

Druga politična – ali bolje – polpolitična opcija, in s tem ne mislimo na opozicijo, pač pa na lik in delo predsednika države, je prav tako imuna na klimatska presenečenja. Pot razsvetljenega predsednika in njegovih zvestih privrženecv je posijana z večnim soncem ideje dobrega in pozitivnega mišljenja, pod jasnim nepolitičnim nebom, ki pa ima na slovenski zemlji še kako veliko politično težo. Če smo se pred kratkim še spraševali o tem, ali je z našim predsednikom vse v redu, nam je sedaj odgovor na dlani. Vse je v redu. Končno se je osvobodil političnih spon, ne da bi pri tem izgubil kanček politične moči. Še več, ravno zaradi svoje neodvisnosti in pa strmega naraščanja števila njegovih privrženecv, ki se stekajo iz polja neopredeljenih in pa šibko opredeljenih opozicijskih volivk in volivcev, je politično in mentalno močnejši kot kdaj koli. Skratka, predsednik države ostaja še naprej nočna mora za vse politične akterje v Sloveniji, ki so verjetno končno začeli brati Prešerna in ga ne samo (kao) mrmrati na proslavah. » ... smrt prijazna, predolgo se ne mudi ... «

Medtem pa tretja politična (ne)opcija, opozicija, še naprej životari in dela v trdi polarni zimi, da se včasih zdi, da jo pri življenju ohranja samo še spogledovanje ali nategovanje z zgoraj naštetimi akterji, seveda brez resnih učinkov in rezultatov. Lep primer takšnega delovanja je novomeška LDS. Prenova in revitalizacija mestnega jedra, se opravičujem, stranke, se je končala v trenutku, ko se je zamenjalo in pomladilo vodstvo. Kot kaže pa je težje pomladiti in zamenjati metode in miselnost, s katerimi je še vedno največja in najvplivnejša stranka v mestu nekoč v duhu nekega časa doživljala zavirljive uspehe. Namreč, za županske volitve so nam po dobri stari navadi ponudili kandidata, katerega bistvena značilnost je menda visoko kotiranje v javnomnenjskih raziskavah in pa njegova županska kultura, kar koli bi to že lahko pomenilo?! Če se samo spomnite, so sedanjega župana, od katerega so se sicer tik pred volitvami distancirali oziroma se je distanciral sam, propagirali kot človeka z evropsko kulturo, da vez in poznanstev niti ne omenjamo. Njegovo županovanje je pokazalo, da je bil mogoče celo preevropski za Evropo, kot jo poznamo danes. Namesto, da bi volivkam in volivcem ponudili kredibilnega, sposobnega, delovnega, z največjo možno zalogo entuziazma nabitega in na terenu lokalne problematike preverjenega in kaljenega kandidata, ki je za to mesto resnično že nekaj naredil in za katerega ne bi bilo dvoma, da bo veliko še naredil (recimo kar predsednika mestnega odbora stranke, Levičarja), so nam ponudili človeka, ki na predstavitvi svoje kandidature o svoji viziji županovanja ni znal povedati dveh konkretnih stavkov, ki bi ju lahko citiral pošten novinar kakega lokalnega medija.

Tako bomo jeseni, kot vedno po vseh strankarskih, »listarskih« in polstrankarskih kupčijah, v drugem krogu verjetno dobili dva slaba kandidata, med katerima bo že itak depresivno in od vsega hudega izčrpano volilno telo izbiralo manj slabšega. Občinsko politiko in odgovornosti pa bo potem vodil in prevzel kdo? Večkrat izvoljena župana Dolenjskih Toplic in Šentjerneja Vovk in Hudoklin verjetno ne. Škoda.

LDS je za županske volitve po dobri stari navadi ponudila kandidata, katerega bistvena značilnost je menda visoko kotiranje v javnomnenjskih raziskavah in pa njegova županska kultura, kar koli bi to že lahko pomenilo?! Če se samo spomnite, so sedanjega župana, od katerega so se sicer tik pred volitvami distancirali oziroma se je distanciral sam, propagirali kot človeka z evropsko kulturo, da vez in poznanstev niti ne omenjamo. Njegovo županovanje je pokazalo, da je bil mogoče celo preevropski za Evropo, kot jo poznamo danes. Ponudili so nam človeka, ki na predstavitvi svoje kandidature o svoji viziji županovanja ni znal povedati dveh konkretnih stavkov, ki bi ju lahko citiral pošten novinar kakega lokalnega medija.

Gostinski vrtovi v Novem mestu

Sedim v prijetni senci in pijem pivo ...

Mitja Simič, foto Boštjan Pucelj

Problem gostinskih vrtov na Glavnem trgu in na drugih javnih površinah v mestu je, da zahtevajo dejavnejšo vlogo občine kot uradne lastnice površine, na kateri poteka gostinska dejavnost. Žal pa se stara zgodba kar naprej ponavlja in rezultatov dejavnosti občine pri podobi javnega prostora v mestnem jedru kar ni in ni.

Prijetnega poletnega utripa nekega mesta si brez gostinskih vrtov praktično ne moremo predstavljati. Ti napolnijo ulice in tudi skrite koticke mesta z življenjem in prijetnim vzdušjem lagodnosti. Mesto z njimi postane bolj prijeten življenjski prostor, prostor za srečevanje, druženje ali pa zgolj za pasenje radovednosti. Novo mesto je s svojim starim mestnim jedrom in Krko, ki ga obdaja, za gostinske vrtove izredno privlačno. Pa znamo te naravne in kulturno-zgodovinske potenciale res izkoristiti?

Zadnja leta je v Novem mestu več gostinskih vrtov, kot smo jih imeli pred časom, kar je gotovo spodbudno. Vendar se tisti, ki smo svojo puberteto doživljali še za časa Jugoslavije, kar težko sprijaznimo, da so propadli vrtovi, kot so Windischer (nekdanji hotel Kandija) in pa vrt »Ribje« (nekdanja restavracija Pri vodnjaku). Ampak zdaj so drugi časi, druge navade, drugi popularni lokali, bi lahko rekli. Pa vendar ni čisto tako. Gotovo bi lahko bila omenjena vrtova tudi dandanes prijetna in polna obiskovalcev, ker bi lahko ponudila tisto, kar večina ostalih gostinskih vrtov v Novem mestu ne more, to je dejanski vtis vrta v bujnem zelenju.

Najbolj žalostna in nerazumljiva je zgodba nekdanjega hotela Kandija, ki premore največji in potencialno tudi najlepši gostinski vrt v Novem mestu z mogočnimi lipami in kostanji. Vzela nam ga je denacionalizacija (ki je kriva tudi za propad nekdanje restavracije Pri vodnjaku skupaj z vrtom in še za nekatera druga znižanja javnega standarda mesta). In tej kalvariji še kar ni videti konca, kljub občasnim poskusom obratovanja vrta v poletnih mesecih. Pred dobrim letom smo slišali spodbudno novico, da je nekdanji Hotel Kandija z vrtom vred prevzel uspešen gostilničar, ki svojo dejavnost širi tudi v Novem mestu. V začetku je ta pokazal veliko volje za kakovostno prenovo vrta, v katerem bi lahko dobili svoj prostor tudi različni kulturni dogodki. Nadaljevalo se je mnogo manj bleščeče - z oddajo vrta nekemu najemniku, katerega učinek je bil zgolj ta, da je v medijih obelodanil nekakšno teorijo zarote in tu pa tam kakšnemu predstavniku uradnih institucij zagrozil s tožbo in fizičnim obračunom. Nakar smo lani na tem prostoru gledali razne kramarje in sejem najbolj cenene robe, kar je premore naš trg. Sedanje stanje vrta je sila žalostno. Najbolj bodoče v oči številni kabli, ki kakor liane visijo z dreves. Ta so »okrašena« še z razno propadlo tehnično šaro, ki priča o stanju duha nekdanjih upravljavcev.

Včasih ima človek občutek, da so nekateri gostilničarji prepričani, da so drevesa zgolj nekakšni samorastoči naravni kandelabri, katerih osnovni namen je, da se na

njih obesi kar koli, najraje pa kakšne nemogoče reflektorje in stojala za zvočnike. Ti, kadar funkcionirajo, običajno hreščijo preglasno glasbo najnižje ravni, ki že na daleč opozarja ljudi, ki bi radi v miru popili kakšno pijačo in s kom spregovorili kakšno besedo, da naj raje odidejo kam drugam.

Težko je tudi razumeti dejstvo, da mesto, ki ga bistveno zaznamuje reka Krka, te ne zna zares izkoristiti za ustvarjanje prijetnih ambientov za posedanje ob njej, kakršen je bil npr. nekdanji lokal Luna na Pugljevi ulici. Ta je v ne čisto pojasnjenih okoliščinah (omenjala se je nekakšna mafija) izginil na višku svoje priljubljenosti in za sabo pustil kar nekaj razočaranih »abonentov«, ki zanj ne najdejo pravega nadomestila. Če želimo v Novem mestu posedeti ob Krki, imamo tako le dve možnosti - da se ustavimo pri Botru na Kandijski cesti ali pa na Loki. Vendar pa se človek ne more otresti vtisa, da oba lokala nista znala izkoristiti vseh prednosti svoje lege. Še posebej Loka bi lahko s svojo izjemno lego in očitno visokimi ambicijami sedanjega lastnika poleg solidne gostinske ponudbe lahko ponudila tudi bistveno boljšo arhitekturo stavbe in odprtega prostora ob njej ter pristnejši stik z vodo. Škoda. Sicer pa je večina zadovoljna že z dejstvom, da Loka spet uspešno obratuje, kar pa tudi ni zanemarljivo.

Ampak dokler si na prostem (in po možnosti pod kakšnim drevesom) zaželimo pijačo, to še nekako gre. Težje pa je z jedačo. Odkar so zaprli restavracijo Breg, smo poleg edine restavracije v starem mestnem jedru izgubili tudi edini pravi gostilniški vrt, kar je res izredna žalost in beda za mesto, ki se ponaša kot pomembno regionalno središče in od nedavna celo kot sedež škofije. Če hočemo na vsak način jesti pod kostanji, si je mogoče naročiti pico v dveh lokalih v starem drevoredu na Rozmanovi pod Novim trgom, ampak o kakšni pretirano idilični lokaciji vendarle ne moremo govoriti, saj ob drevoredu poteka ena najbolj prometnih cest v mestu. Pravi gostilniški vrt pod mogočnimi lipami najdemo le še na Drski pri gostilni Jakše, ki pa ni preveč na očeh, zato ga mnogi spregledajo.

Vendar pa se v mestu najdejo tudi prostori, ki prijetno presenetijo, kot npr. vnovično odprte vrta San Sebastian pri tržnici na Florjanovem trgu. Pri vsej zadevi je najbolje to, da se je odprl prej zakoten in zanemarljiv prostor med ruševinami stranskega trakta sicer mogočne nekdanje Kozinove hiše in močno zaraščenim vrtom na drugi strani. Vrt so opremili tudi s projekcijskim platnom nad šankom, ki omogoča tako spremljanje televizijskih prenosov, kot tudi druge večerne projekcije na prostem, kar je novost v mestu. Dobrodošla so tudi otroška igrala, ki jih drugje ne

srečamo. Vrt ima seveda tudi nekaj slabosti (npr. tuje ime lokala, ki nima zveze z ničemer, zvočniki, razobešeni po drevesih itd.), vendar ga lahko vseeno vzamemo za primer, kako se da tudi iz na videz neprivačnega prostora narediti nekaj zanimivega za javnost.

Tudi na Glavnem trgu gredo stvari počasi vendarle na bolje (razen kavarne). Po lanski odstranitvi »rostfrei« podija pri osrednjem mestnem vodnjaku izgleda ta prostor skoraj kulturno (ostajajo še zvočniki, pribiti na drevesa, in občasno preglasna glasba), dobrodošlo pa je tudi počasno širjenje gostinskih mizic v smeri proti rotovžu, kar bi moral biti eden izmed ciljev podobe Glavnega trga. Na nasprotni strani pričakujemo ureditev manjšega gostinskega vrta tudi pred Germovo hišo (Gostišče na trgu). V njej naj bi dobili muzej mestne zgodovine in turistično informacijski center, ohranili pa naj bi tudi del gostinske dejavnosti (predvsem slaščičarno), kar je vsekakor dobro za življenje na trgu.

Problem gostinskih vrtov na Glavnem trgu in drugih javnih površinah v mestu je, da zahtevajo dejavnejšo vlogo občine kot uradne lastnice površine, na kateri poteka gostinska dejavnost. Žal pa se stara zgodba kar naprej ponavlja in rezultatov dejavnosti občine pri podobi javnega prostora v mestnem jedru kar ni in ni, čeprav je bil že na začetku mandata sedanje politične garniture obljubljen težko pričakovani t. i. katalog urbane opreme (klopi, koši, oznake, luči, konfini itd.), ki bi kakovostno nadgradil in poenotil sedanje skorajda kaotično stanje na tem področju. Od vsega smo dobili le sodobno oblikovne parkovne klopi, ki so obogatile naša sprehajališča, drevorede in zelenice, osrednji urbani prostor pa je žal ostal brez vsega obljubljenega (če ne štejemo razstave prototipov klopi pri rotovžu).

Možnosti za oblikovanje prijetnih gostinskih prostorov na prostem je v našem mestu in v mestnem jedru še veliko. Neizkoriščeno možnost prav gotovo predstavljajo atriji meščanskih hiš ob Glavnem trgu. Kako so takšni prostori lahko prijetni in uporabni za kulturno dogajanje v mestu, dokazuje atrij Goge, mesto pa premore še kar nekaj večjih in v osnovi tudi lepših atrijev. Dobri zgledi torej so, vendar brez dejavnejše usmerjevalne in tudi vzgojne vloge mestne občine na tem področju ne bo šlo. Dokler nismo do konca uničili vseh tovrstnih potencialov tega mesta, ostaja tudi upanje na njegovo prijetnejšo podobo in živahnejši utrip! Se vidimo v mestu na kakšnem izmed gostinskih vrtov na pijači!

Težke besede

Barica Smole, foto Boštjan Pucelj

“A doma govori?” so vprašali mamico, in ko je prikimala in se hitela opravičevati, da danes pač ni njegov dan, so jo seznanili, da je to pač selektivni mutizem. Pomeni torej, da včasih govori, včasih pa ne ... Bister fant je mali Jure, živahnih oči, trmast kot vsi triletniki in nabrit, da je kaj. Mamici najprej ni hotel povedati, zakaj je bil tiho, šele zvečer, ko sta legla in mu je povedala pravljico, ji je na uho zašepetal, zakaj ni odgovarjal.

Nekatere besede so prijazne in mile, da pobožajo uho, druge so raskave in zadržane, najraje jih ne bi nikoli slišali. Ene in druge v svoji črkovni ali glasovni podobi nosijo pomene, ki so nam bodisi takoj jasni, bodisi jih moramo šele razvozlati. Ena takih je selektivni mutizem. Če ne veste, kaj pomeni, nič hudega, saj je strokovni termin. Da bi ga razložila, moram stopiti korak nazaj.

Kot ste morda že slišali (ali pa še boste), je starševstvo ena težjih nalog v življenju in že Damijan Šinigoj je v Očkovem kotičku napisal, kako je težko, ker skupaj z otrokom starši ne dobijo navodil. Najbolj se to odrazi pri prvem otroku, potem je menda lažje. Vsak porast temperature in vsak jokec poženeta starše v tuhtanje tipa: Kaj če je kaj narobe. In če je vse v redu, jih čakajo še mnoge preizkušnje, kajti njihov otrok in oni z njim bodo morali skozi številna motrenja, tehtanja, ocenjevanja ... Če ni večjih težav, jim bodo nekako trih letih na pregledu povedali, ali se otrok čisto prav razvija. Prestrašene mame in očetje bodo pred strokovnjaki čakali, da jim dajo vedeti ali celo naravnost povedo, da je zdravje otroka v redu, da se lepo razvija, da jih torej ni treba nič skrbeti (seveda naloga strokovnjakov ni, da jim povedo, kako bodo morali najbrž plačati šolnino, ko bo otrok zrasel, pa da bo potem, če bo doštudiral, težko dobil službo ...). Pa je šel en tak triletnik v nekem našem kraju s svojo mamico na pregled. Bi morali videti, kako je šla poklapana domov, ko so ji povedali, da ima njen Jure selektivni mutizem. Pokazal je sicer vse, kar so mu naročili, odgovarjati pa ni hotel na vprašanja. “A doma govori?” so vprašali mamico, in ko je prikimala in se hitela opravičevati, da danes pač ni njegov dan, so jo seznanili, da je to pač selektivni mutizem. Pomeni torej, da včasih govori, včasih pa ne. Ker nisem strokovnjakinja za področje otroške psihologije, ne morem reči, ali je to določeno časovno ali je vezano na kako temo ali osebo. Mama je vso pot domov tuhtala, ali ga zaradi tega ne bodo vtaknili v posebno šolo.

Bister fant je mali Jure, živahnih oči, trmast kot vsi triletniki in nabrit, da je kaj. Mamici najprej ni hotel povedati, zakaj je bil tiho, šele zvečer, ko sta legla in mu je

povedala pravljico, ji je na uho zašepetal, zakaj ni odgovarjal. Tisti, ki ga je spraševal, mu ni bil všeč. Preprosto kot le kaj, le da na nekem kartonu piše, da ima težavo ...

Ne vem, ali se je Juretova mama že potolažila. Jaz sem se ob tem spomnila čisto svežega romana Vedrane Rudan, ki o enem svojih junakov pripoveduje, kako se je imel na pregledu pred šolo. Takole gre: “Obuj in obleci se! Sam!” je rekla zdravnica. “Ste opazili, da nima razvite motorike?” “Kakšne motorike?” je rekla mama in mi obuvala čevlje. “Motorike. Predšolski otroci bi si morali sami zavezati vezalke na čevljih.” “Saj zna,” je rekla mama, “ampak takole je hitreje.” “Sedi,” je rekla zdravnica. “Kaj je tole?” je z dolgo palico pokazala medvedka na plakatu. Molčal sem. “Kaj pa je tole?” je pokazala letalo. Molčal sem. “Daj, pomisli malo,” je dodala. Jaz pa sem še vedno molčal. “Boji se,” je rekla mama. “Česa pa?” je vprašala zdravnica. “Mogoče palice,” je rekla mama.

Življenje je pa res zapleteno! Triletnik bi moral govoriti z nekom, ki ga vidi prvič v življenju, predšolski pa prepoznavati medvedke. Če tega ne naredi, je to zapisano za vedno. S čim bolj učenimi besedami. Bilo bi prav zanimivo pogledati v vse možne zapise in analizirati, kako so se takšni ljudje kasneje v življenju naredili. So bili politiki ali taki, ki sprašujejo druge triletnike? So se morali priliznjeno klanjati izza blagajn trgovin ali so postali direktorji? So razvili socialne veščine ali so bili zakrknjeni molčečezji? So se poročili? So postali alkoholiki?

Takih analiz seveda ni. In to je dobro. Ljudje se ne delimo na tiste, ki pri trih letih ali tik pred šolo pridno odgovarjamo, in na tiste, ki molčimo. Se pa bojim, da se delimo na tiste, ki vse vedo (tudi na podlagi kratkega pogovora z otrokom), in tiste, ki priznamo, da je življenje ena velika uganka, včasih prav skrivnostna in čudežna, drugič pa kruta. Na večna vprašanja v zvezi s tem so skušali odgovoriti znanstveniki in umetniki, pa vendarle ostajajo mnoga neodgovorjena. Mogoče so najgloblje v to magmo povrtali prav umetniki.

In še nazadnje: priznam, da imam selektivni mutizem. Nočem govoriti z vsakomer. Ni pa mi še jasno, ali sem ga imela že pri trih letih ali sem ga razvila šele mnogo pozneje.

Sašo Stojanovič Borštnar:

LDS je bila v tem mandatu edina

Uroš Lubej, foto Borut Peterlin

V sedmem razredu osnovne šole so Sašo Djukič, Suzana Bogičević in Sašo Stojanovič iskali denar, ki so ga potrebovali, da bi posneli film po scenariju, ki so ga napisali. Izvedeli so, da bi se nekaj drobiža lahko dobilo pri takratni novomeški ZSMS, zato so se odpravili do njih. Želel je snemati filme in pristal v politiki. V srednji šoli je že bil predstavnik novomeščanov v komisiji za vzgojo in izobraževanje pri Republiški konferenci ZSMS. Sodeloval je na vseh revolucionarnih in manj revolucionarnih kongresih ZSMS in LDS od leta 1989 dalje. V devedesetih je bil med ustanovitelji MLD-ja in tudi njegov predsednik. Nekaj časa je bil vodja članske pisarne LDS, nato pa je dobil funkcijo sekretarja izvršnega odbora LDS. To je funkcija, ki sicer ne odloča veliko, vsekakor pa Stojanovič vsekakor zelo dobro ve, kaj se v stranki dogaja. V novomeškem občinskem svetu sedi že drugi mandat, čeprav je do njegovega dela izrazito kritičen.

Volilni poraz je močno načel trdnost stranke LDS, nekateri govorijo celo o veliki krizi te stranke, iz katere se nikakor ne more izvleči. LDS je dobila novega predsednika, vendar ta nikakor ne more v celoti vzpostaviti polne avtoritete, še posebej nad drugim jedrom te stranke okoli nekdanjega predsednika Ropa, Gabra, in nekaterih ostalih članov poslanske skupine. Notranja raznolikost je bila vedno značilnost LDS, pa vendar nesoglasja niso nikoli tako očitno prihajala v javnost. Ali glede na to menite, da bo stranka sploh vzdržala ali pa bo prišlo do razcepa in celo do razpada?

Ugotovitev, da je eden od konstitutivnih elementov LDS vedno bila njena notranja dialektika, je pravilna. LDS je vedno znala in tudi danes zna živeti z notranjimi razlikami. Tudi v preteklosti bi se dalo poročati o pestri notranji dinamiki v LDS. Res pa je, da je LDS prišla po dvanajstih letih v pozicijo, v kateri še ni bila - v pozicijo opozicije, če se malo poigram z besedami in da je temu sledila neka kriza, iz katere bo stranka izšla oziroma je na nek način iz nje že izšla. Vsaka stranka se namreč strukturira z vzajemnim posredovanjem svojih članov med sabo in s programskimi, vrednostnimi in nenazadnje formalnimi vsebinami, načeli in njihovo praktično manifestacijo in udejanjanjem. S tega vidika je stranka v opoziciji na nek način hendikepirana, saj tistega, s čimer se je na volitvah zavezala volilkam in volilcem, zaradi objektivnega dejstva, da nima realnih vzvodov moči v rokah, v pretežni meri ne more udejanjiti. Po dvanajstih letih uspešnega vodenja države je povsem razumljivo, da prehod v drugačno vlogo, vlogo opozicije lahko povzroči tudi nekaj bolj izrazite notranje dinamike. Na drugi strani pa lahko danes po skoraj dveh letih vladanja obstoječe oblasti ugotovimo, da prava mera tega, kako je bila LDS uspešna v svojem delu, kakšno kakovost življenja je državljanom in državljanom s svojim vodenjem države omogočala in kaj se s to kakovostjo dogaja danes in kakšna je njena perspektiva jutri, šele zares nastaja. Šele danes, po tem, ko se je „gladina“ umirila, je moč videti globino zadeve. Izhajajoš iz tega sem trdno prepričan, da eksistenca LDS ni ogrožena. LDS ne bo razpadla; nasprotno, že danes s svojim delom in prispevki kaže, da ima največ pozitivnega potenciala v slovenskem političnem prostoru. Drugo vprašanje pa je, na kakšen način bo ponudila program in energijo za ponovni politični preboj.

Sicer pa je načelno tako, da je prevzetno biti vizionar. Z vsako stranko se marsikaj

lahko zgodi. Glede na to, čemur smo danes priča v javnem diskurzu, ki ga predvsem generirajo mediji, je paradoks v tem, da so k razpadu veliko bolj podvržene avtoritarne stranke in ne stranke, v katerih se avtoriteta lahko uveljavi samo s pripoznanjem. LDS ima tu primerjalno prednost pred vsemi drugimi strankami, saj ima kar nekaj zelo močnih osebnosti, ki seveda omenjeno dinamiko znotraj stranke generirajo, ji pa s tem tudi omogočajo njeno prosperiteto. Tudi zaradi tega je bila LDS zaupana najbolj občutljivejša etapa Slovenije v njeni dosedanji poti.

V zadnjih tednih sicer o sporih kaj dosti ni slišati pa vas moram vprašati: Ali ima Jelko Kacin prihodnost kot predsednik te stranke ali pa njegovi nasprotniki zgolj čakajo na rezultate jesenskih lokalnih volitev?

Stranka bo v vsakem primeru po drugem krogu lokalnih volitev imela kongres, na katerem si bo postavila ogledalo in naredila oceno ne le lokalnih volitev, ampak celotne poti v zadnjih letih. To se tudi spodobi, kaj ne. Ali kdo ima figo v žepu, kot se reče, ali ne, se bo kmalu videlo. Osebnostno ocenjujem, da teh fig ni. Obstajajo različni pogledi, vendar v LDS konsenz o vrednotni in programski platformi ni vprašljiv.

V LDS je veliko nelagodja povzročila tudi ustanovitev Gibanja za pravičnost in razvoj predsednika Drnovška. Vodilni člani LDS nekako ne vedo, ali bi bilo bolje, da se od gibanja distancirajo ali pa je vendarle modro, da so nekako zraven. Čedalje bolj verjetno se zdi, da bo Drnovšek ponovno kandidiral, vsaj po maksimiranju njegove politične aktivnosti. Ali bo LDS na prihodnjih predsedniških volitvah podprla morebitno kandidaturo Drnovška?

O tem se še nismo pogovarjali, saj so te volitve relativno daleč. Tudi sam predsednik dr. Janez Drnovšek se glede tega ni opredelil. LDS kot stranka pa se do gibanja, ki je konec koncev tako kot ostala gibanja in iniciative civilno in ne strogo politično, ne opredeljuje. Osebnostno mislim, da so te aktivnosti pozitivne in tudi tisti člani stranke, ki so se izrekli o gibanju so ga v glavnem ocenjevali pozitivno. Ideje, ki jih promovira predsednik republike, so nam blizu. Tudi če bi se gibanje pojavilo na lokalnih volitvah, se medsebojno ne izključujemo.

LDS je konec lanskega leta dobila novo vodstvo in predsednika tudi na lokalnem nivoju. Očitno je, da tudi tu predsednik ni vzpostavil popolnega zaupanja med članstvom. Če na državni ravni še ni prišlo do resnejšega razcepa, je bila bila

v Novem mestu ustanovljena stranka Zveza za Dolenjsko, ki jo vodi Alojz Muhič, ki je bil sicer le nekaj mesecev nazaj izvoljen na eno izmed vodilnih funkcij v lokalni LDS. Ali se ne bojite, da je stranka s tem izgubila pomembnega in vplivnega politika?

Preden komentiramo konkretno dejanje bi morali osvetliti principe delovanja in strukturiranja znotraj političnega prostora. Tako se bomo izognili odvečnemu dramatiziranju zadev. Politične stranke so živi organizmi, v katere se ljudje vključujejo in iz njih odhajajo. Med njimi so tudi taki s čisto pritlehnimi in zgolj osebnimi interesi. Nobena stranka do njih ni imuna in v tem smislu čistih strank ni. Tisto kar je pomembno za ohranitev vsakokratnih vrednot ter načel, je to, da stranke vzpostavijo notranje mehanizme, ki lahko tovrstne interesne deviacije in anomalije identificirajo in njihovim akterjem tako ali drugače preprečijo zlorabo strank za doseganje njihovih parcialnih osebnih interesov. Alojz Muhič je znan po tem, da se je večkrat levil. Prihajajoče volitve bodo že tretje zapored, na katerih se skuša umestiti kot politični akter - že na tretji listi do sedaj. Resna politična stranka na takih ljudeh ne more graditi. Dokler je bilo s članstvom v LDS moč doseči položaj člana občinskega sveta, podžupana in zasesti mesto direktorja Komunale je bila stranka očitno varen pristan, ki je služil uresničevanju osebnih ambicij. V trenutku, ko je ugotovil, da so volitve v organe LDS hkrati prinesle tudi drugačno mentalno in vrednostno držo stranke, ki nikogaršnjim parcialnim osebnim ambicijam pač ne bo stregla, temveč se je usmerila k realnim problemom in intereseom občne, se je odločil, kot se je. Vsekakor je to šolski primer politikantstva. Stranka je s tem, ko so jo ljudje, ki so nosilci javnih funkcij in opravljajo znotraj občinskega prostora odgovorne javne službe, in zato tudi nosijo objektivno soodgovornost za slabo delo občine v tem mandatu, zapustili, postala močnejša.

Vendar očitno ne gre samo za g. Muhiča, saj so stranko zapustili tudi številni drugi: Rafko Krizman, nekateri predsedniki krajevnih skupnosti, celo en občinski svetnik. Se vam ne zdi, da je tudi v lokalni LDS precej nezadovoljstva z novim vodstvom.

Z vsakim vodstvom, ki ne dopušča, da bi se izigral program, s katerim se je stranka na lokalnih volitvah zavezala občankam in občanom in terja subjektivno in objektivno odgovornost vseh udeležencev, so tisti, ki v prvi vrsti sledijo svoje lastne interese - namesto, da bi sledili interesom skupnosti - ali preprosto ne opravičujejo zaupanja, ki

resnična opozicija

Jim je bilo podelejno v zvezi z uresničevanjem posameznih vsebinskih nalog, nezadovoljni.

Sicer pa je LDS stranka, ki je vsem svojim članicam in članom in celo tistim, ki to niso bili, dajala in daje možnost in priložnost ne samo, da izražajo svoja prepričanja ter različne ideje, ki gredo v sled kakovostnejšega življenja lokalne skupnosti, temveč, da jih s skupnimi močmi in podporo stranke tudi uresničujejo. In natanko se ve, kdo je bil v tem smislu kakorkoli aktiven in produktiven.

Državni zbor je po hitrem postopku sprejel zakon, ki precej otežuje nestranskim listam vstop v parlament. Le te so sicer na zadnjih volitvah pobrale kar dobrih dvajset odstotkov glasov, v Novem mestu celo 34 odstotkov. Na nestranskih listi Društva Novo mesto je bil na zadnjih lokalnih volitvah izvoljen tudi vaš sedanjí predsednik Tomaž Levičar, ki je bil pravzaprav eden redkih kritikov županovega dela v prvem delu mandata. Ali se vam ne zdi, da je s tem bistveno zmanjšana pestrost občinskih svetov in možnost participacije ljudi v aktivni politiki?

Prejšnja rešitev je zahtevala 15 podpisov za vložitev nestranskih list, sedanja pa je ta številka bistveno večja - odvisno od velikosti občine. Ko se je znotraj stranke odvijala razprava o tem vprašanju, sem predlagal vmesno rešitev, po kateri naj liste pridobijo takšno število podpisov, kot je zahtevano za ustanovitev stranke, se pravi 200. Vladajoča koalicija pa je izglasovala tak zakon, kot ga danes imamo. Osebnó sicer dajem prednost političnim strankam, ker menim, da pravzaprav družbena participacija pri odločanju o lokalnih zadevah s tem ni okrnjena, je pa večja transparentnost, ki posledično tudi znižuje možnost vseh vrst manipulacij, ki so največkrat skrite pod kakšno parolo "za boljši in...", od katere na koncu ni nobenega učinka, volivci in volivke pa prav zares ne vedo, na katera vrata lahko potrkajo in povprašajo po odgovornosti. Vendar kljub temu menim, da bi morala obstajati dostopnejša možnost udeleženosti na volitvah tudi nestranskih listam, tako da osebno nisem pristaš rešitve, ki jo je prinesel nov zakon o lokalnih volitvah. To je en vidik participacije, drug pa korenini zgolj v posameznikovi volji in odločitvi po njej. To ta zakon ne rešuje, lahko pa vsi skupaj vzpodbujamo ljudi k družbeni participaciji saj z dvigom le te zvišujemo stopnjo družbenega nadzora politike. Toliko o participaciji; kar pa zadeva pestrost občinskih svetov pa pestrost sama po sebi ne pomeni kaj dosti.

To se odlično vidi na sejah našega občinskega sveta.

Zbiranje podpisov za nastop je sicer že napovedalo Društvo Novo mesto, ki ga imajo mnogi za nekakšen "skiriti" LDS. Konec koncev imate mnogo podobnih programskih poudarkov. Ali boste podprli njihov nastop na volitvah?

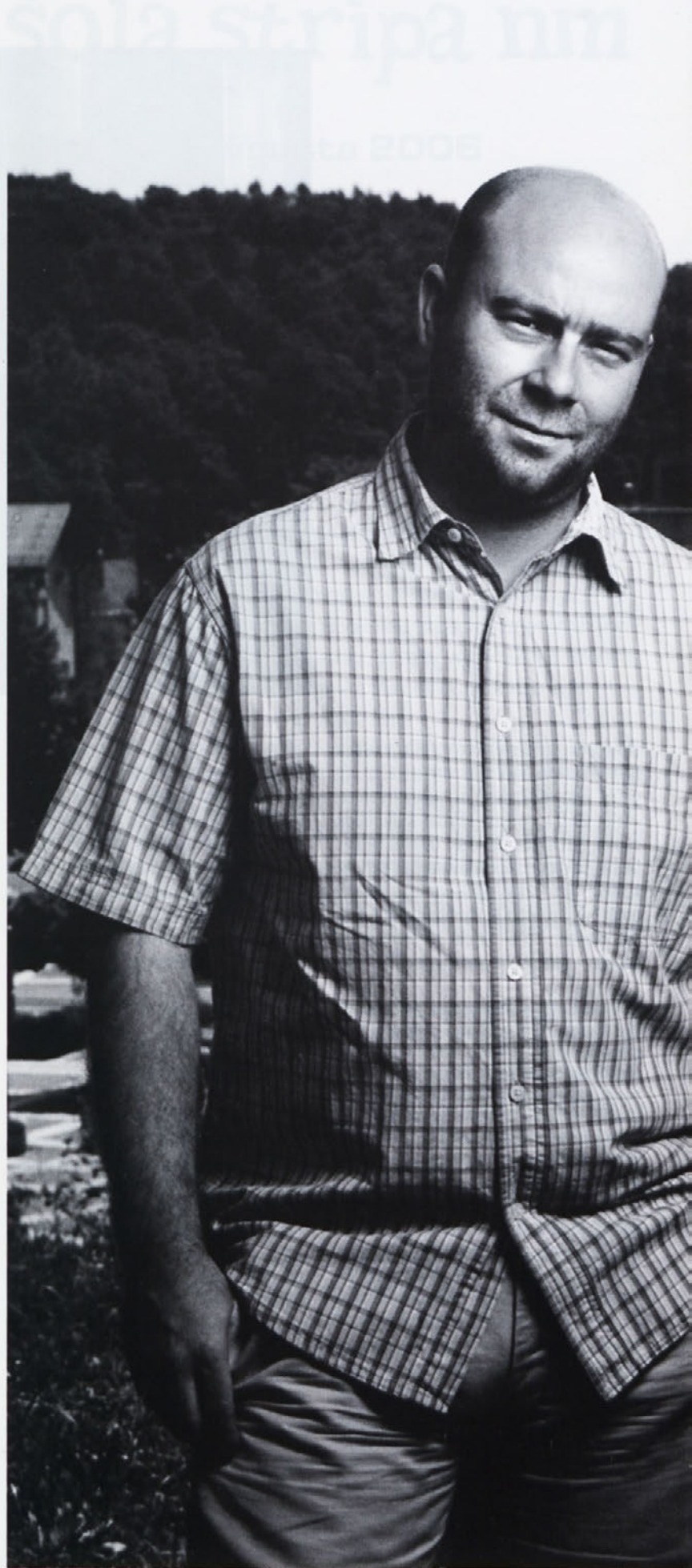
Osebnó sem se že opredelil. Na teh lokalnih volitvah bomo kot stranka naredili vse, da pokažemo, kje so naše primerjalne prednosti pred ostalimi, kakšna je bilanca tega mandata in zakaj mnogi LDS vidijo kot najbolj kredibilno politično stranko v tem prostoru.

Za županskega kandidata bo LDS predlagala Janeza Pezlja. Kljub dosedanji uspešni karieri Pezlja je vendarle očitno, da se v Novem mestu kot politik ni najbolje znašel: na zadnjih volitvah je močno podprl Boštjana Kovačiča, od katerega se sedaj vsi distancirate; poleg tega pa je njegovo direktovanje KC Janeza Trdine bolj ali manj neuspešno oziroma je ostalo na približno tisti ravni, kot je že bilo. Mnogi drugi akterji v tem mestu so pomembnejši za novomeško kulturo kot KC, ki bi vendarle moral biti osrednja ustanova.

Mag. Janez Pezelj je v KC Janeza Trdine prišel na strokovno funkcijo in ne politično, tako da v tem smislu ne moremo govoriti o politični aktivnosti. Na politični parket mag. Janez Pezelj šele stopa in to dostojanstveno. S svojo srčnostjo in širino duha je prava alternativa stalnim in utrujenim političnim igralcem, ki za navideznim političnim bojem pravzaprav vsi reproducirajo vzorce, ki bi jim zagotovili mesto in delež pri distribuciji in delitvi oblasti in prestiža.

Če se vrnem na kulturni center: ko bo kulturnemu centru vloga osrednje kulturne ustanove podeljena, jo bo začel tudi uresničevati, sedaj te vloge nima. Občina je kulturni center potisnila na stranski tir in se ji ne sanja, kaj bi z njim storila in to je tudi resnični razlog za nejasno vlogo kulturnega centra v prostoru. Mag. Janez Pezelj je pred leti prevzel vodenje kulturnega centra, ki je živel od kinematografije in ko se je ta preselila v multikino, je kulturni center zašel v finančne težave, ki so posledica predvsem prezaposlenosti. Pezelj je potreboval dve leti, da je podedovano stanje popravil in letos se je zavod znebil rdečih števil. Zdaj lahko prične z ambicioznejšimi načrti, tudi v sodelovanju z drugimi producenti, posamezniki in in-

Mandat bo ostal zaznamovan s servilnostjo skorajda vseh političnih akterjev. Samo pogledite zadnja dva proračuna, ki sta bila sprejeta tako rekoč soglasno: Naravnost perverzno je, da namesto, da bi vsak izmed njih utelesil cilje, ki so zapisani v soglasno sprejeti strategiji razvoja mestne občine Novo mesto, je te cilje dobesedno utesnil.

...LDS je bila v tej izoglednosti...

štitudijami. Vendar ključno vprašanje ostaja nerešeno: kdo bo v tem mestu kaj in kje počel: imamo gledališče, kulturni center, JSKD, ZKD,...; imamo stavbo kulturnega centra, gledališča, Sokolski dom in še kaj. Mesto se mora odločiti o strategiji razvoja kulture, do takrat bodo vsi producenti otočki, ki se bodo usklajevali (ali pa tudi ne), medtem ko bo celota in s tem javne finance, trpela škodo zamujenih priložnosti.

Na novomeški politični sceni skorajda ni več nikogar, ki bi pozitivno ocenjeval ta mandat, čeprav je Novo mesto dobilo eno izmed najbolj širokih koalicij do sedaj, saj je le nekaj strank (SDS, Nsi, Lista F. Koncilije, Društvo Novo mesto) ostalo zunaj formalne koalicije. Kako bi vi ovrednotili sedanji mandat v Mestni občini Novo mesto?

Mandat ni prinesel kaj radikalno negativnega za mestno občino. Je pa to mandat zamujenih priložnosti. Sam sem presenečen nad cinizmom, ki veje iz izjav po distanciranju in ocenjevanju tega mandata. Ta mandat občinskega sveta si bo moč zapomniti tudi po demokratičnem deficitu, ki ga je uspel sproducirati seveda v škodo tukajšnjega prostora in kakovosti življenja ljudi. Kar je pri tem paradoksalno in z vidika družbene participacije, o kateri sva prej govorila, pomenljivo, je to, da je bila LDS, kot največja koalicijska stranka s svojim

kritičnim odnosom do dela župana in občinske uprave hkrati tudi edina opozicija. Mandat bo ostal zaznamovan s servilnostjo skorajda vseh političnih akterjev. Samo poglejte zadnja dva proračuna, ki sta bila sprejeta tako rekoč soglasno: Naravnost perversno je, da namesto, da bi vsak izmed njihju utelesil cilje, ki so zapisani v soglasno sprejeti strategiji razvoja mestne občine Novo mesto, je te cilje dobesedno utesnil.

Ali menite, da je bila naveza s Kovačičem velika napaka LDS?

Ki je bila na srečo tudi zadosti zgodaj odkrita.

S tem se težko strinjam, saj je LDS kot stranka začela javno opozarjati župana šele konec lanskega leta, se pravi, da je celoten mandat preživel relativno spokojno.

Posamezniki in posamezni deli stranke so Kovačiča močno kritizirali že prej. Nekdanja direktorica Mojca Novak je odšla po enem letu, sam sem bil kritičen do proračunov. Stranka kot celota pa je kritično stališče do župana zavzela, ko je vodenje prevzelo novo vodstvo in ko so iz stranke odšli tisti, ki so zaradi osebnih interesov Kovačiča podpirali.

Boštjan Kovačič je obnašanje LDS v tem mandatu označil kot ravnanje nekoga, ki

bi bil rad hkrati zunaj in znotraj. LDS je bila namreč tista, ki je Kovačiča pripeljala v Novo mesto, šele na koncu mandata – ko je bilo praktično prepozno za kakršne koli vsebinske spremembe – pa se je od njegovega dela distancirala. Ali ni tako ravnanje zgolj nabiranje političnih točk, saj se je LDS zavedla, da bo dediščina tega mandata bolj pičila?

Na to vprašanje sem delno že odgovoril. Naj pa bo še enkrat povsem jasno povedano, da je poizkus kvazidistančnega odnosa, v nekaterih primerih celo ekvidistančnega, vodenje, ki predvsem zadeva vse tiste, ki so pri vseh tistih ključnih zadevah, ki so bile v nasprotju s strategijo razvoja mestne občine, podpirali župana. LDS je bila, s tem ko je napisala program in težila k njegovemu izvajanju, osrednja nosilka razvoja in kot taka tudi povsem ozaveščena o odgovornosti, ki jo je dobila z zaupanjem volilk in volilcev, zato je bila tudi največji kritik tistega, kar je bilo slabo ali celo ni bilo uresničeno. Župan Boštjan Kovačič se je prepoznal kot eden od naslovnikov kritik in je s to in še nekaterimi drugimi retoričnimi floskulami skušal prikriti dejstvo, da je izrazilo slab in neuspešen manager.

V Novem mestu očitno obstaja ne le politični boj, ampak tudi generacijski. Na eni strani je stara garnitura bolj ali manj medsebojno povezanih politikov od Kovačiča, Koncilije, Muhiča, na drugi

strani mlajša generacija, od Dularja, Liste za Dolenjsko (sedaj AS), DNS-ja in novega vodstva LDS. Kako to, da se ta mlajši del politikov bolj ne poenoti, saj vendarle obstaja enotna ocena, da vodenje in upravljanje novomeške občine potrebuje temeljito spremembo, da ne rečem revolucije?

Dular v to skupino ne sodi. On je del ekipe, ki je odgovorna za novomeško sedanost, ne prihodnost. Vesel sem, da se na celotnem političnem spektru generirajo nove energije in ekipe sposobnih ljudi, ki so pripravljeni prijeti za delo. Razvojna koalicija - če ji lahko tako rečem - temelječa na pozitivnih praksah in ljudeh, ki so te prakse v preteklosti producirali, ter novih personah bi resnično lahko novomeški prihodnosti ponudila dobro perspektivo. Ali bomo stopili skupaj se danes še ne da napovedati, osebno in moji strankarski kolegi se za to zavzemamo in upam, da bo do tega prišlo. Vendar se o tem mora izjasniti še druga stran, ki pa ima v tem hipu še nekaj ideoloških zavor. Čas bo že pokazal.

Prav isti očitok slišimo iz druge strani. DNS, LokalPatriot, celo Goga je z leve strani velikokrat okarakteriziran kot "črn".

Potem pa pustimo času, da vidimo, ali bomo vsi sposobni storiti korak naprej.

Stripina šola stripa nm

23. - 26. avgusta 2006

Letos avgusta se bo v Novem mestu tretjič zgodila šola stripa, ki jo organizira novomeška Založba GOGA v sodelovanju s slovensko specializirano revijo za strip, Stripburgerjem. Vsako leto se šole udeležijo nadebudni mladi avtorji ali tudi že izkušeni stripovski ustvarjalci.

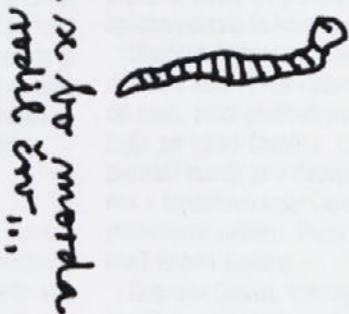
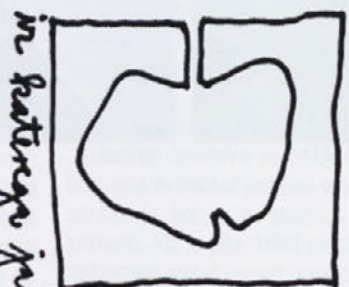
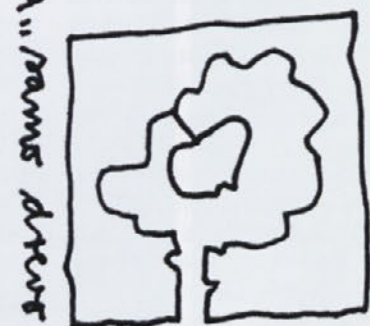
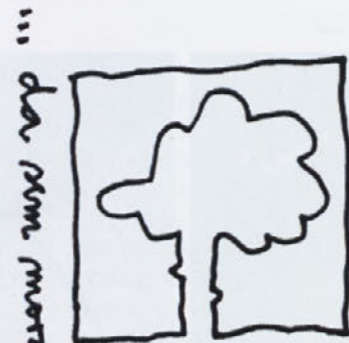
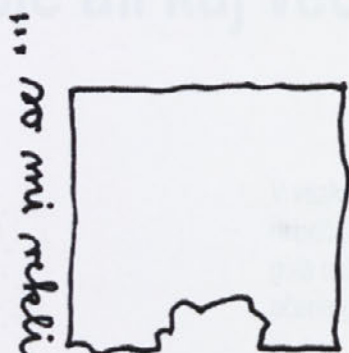
Stripina vsako leto kot izhodišče postavi določeno temo, okrog katere se vrtilo ustvarjanje, bodisi se nanj veže vsebinsko ali likovno. Prvo leto je bila tema strip in njegova paralela v animaciji, delavnico pa sta vodila izkušena mentorja in stripovska avtorja Ciril Horjak in Matej Kocjan. Udeleženci so skozi zgodovino stripa spoznali različne stripovske žanre ter se posvečali zasnovi zgodbe in kadrovanju v stripu. Vzporedno s samo izdelavo avtorskega dela so potekali še stripovski jam sessioni, na katerih so striparji skupaj ustvarjali spontane zgodbe. Retrospektivo stripa in iz njega izhajajočo filmsko animacijo je v predavanju predstavil Igor Prasel, ki pušča močan pečat v splošni izobrazbi slovenske javnosti skozi delovanje v Slovenski Kinoteki kot kustos animiranega filma.

Drugo leto se je Stripina posvečala suspenzu. Barbara Hribar, diplomantka šole za film na Nizozemskem, je uvodoma predstavila teorije Gillesa Delleuzeja, kot jih je zapisal v knjigi Podoba-gibanje. Skozi filmske inserte smo spoznali pojem suspenza, prisotnost dogodka oziroma njegovo odsotnost in kako upodobiti to vzdušje, ki ga ta odsotnost povzroča. Delavnico sta vodila David Klančar in Andrej Štular, znana slovenska stripovska avtorja in slikarja.

Letos bo Stripina potekala v znamenju kaosa, raziskovanju le-tega in ustvarjanju skozi njegovo percepcijo. Kot vsako leto do sedaj bodo avtorska dela po končani delavnici razstavljena v galeriji GOGA v Novem mestu, najboljše stripe pa bomo objavili v reviji Park in v reviji Stripburger. Šola stripa v Novem mestu poteka v sproščnem ozračju, jam sessioni se dogajajo v kavarni:knjižarni:GOGA, samotno samostojno delo pa v prostorih Razvojno izobraževalnega centra RIC Novo mesto. Vsa nastala dela zberemo v knjižico, ki jo prejme vsak udeleženec delavnice. Kotacija bo znašala 15.000 SIT (63 EUR), pokriva pa udeležbo na delavnici, en topel obrok na dan in prenočišče. Vzporedno s Stripino se v Novem mestu dogaja tudi glasbeni festival Muzejski vrtovi, udeleženci Stripine pa prejmejo brezplačno vstopnico na enega od koncertnih večerov tega festivala.

Prijavite se lahko na tlefon 07/ 393 08 10 ali na e-pošto prireditveni.programzalozba-goga.si

Vsekakor zelo pestro, kreativno in prijetno stripaško bo to druženje v Novem mestu! Vabljeni!

Jure Švent
500 metrov hrbtno

Golo naključje ali kaj več?

Skrivnostna sinhronost

Aleksej Metelko

V vsakdanjem življenju smo dokaj pogosto priče različnim naključjem, torej situacijam, v katerih nepričakovano sovpadajo med seboj vzročno nepovezana dejanja in/ali dejstva. Gre resnično za gola naključja ali je na tem kaj več? Odgovore na takšna in podobna vprašanja so iskale mnoge učene glave.

Primeri naključij

Ameriška vojna poročevalka in pisateljica zgodovinskih knjig Rebecca West je doživela nenavadno naključje v knjižnici, kjer je več ur iskala neki članek. Ravno se je začela pritoževati arhivarju zaradi neu-rejenega arhiva. Še preden je do konca izgovorila stavek, je vzela s police zvezek, ki ga je prvega dosegla. Knjiga se je odprla prav na strani, ki jo je iskala.

Pesniku Emileu Deschampsu je nekoč gospod M. Fortgibu ponudil slivov kipnik (do takrat v Franciji skoraj neznana jed). Malo pred tem se je Fortgibu vrnil iz Anglije, domovine kipnikov. Desetletje pozneje je Deschampes v neki pariški restavraciji opazil skodelico slivovega kipnika in jo želel naročiti, toda natakar mu je odvrnil, da ga je ravno naročil tudi neki drugi gost, namreč gospod Fortgibu. Zgodba se nadaljuje in nekaj let pozneje je bil Deschampes na neki zabavi, kjer so med drugim stregli tudi slivov kipnik ravno sredi pripovedovanja pripe-tljaja s Fortgibujem, ko je v sobo stopil slu-žabnik in najavil novega gosta. Bil je Fort-bigu. Kasneje se je izkazalo, da je bil Fort-gibu povabljen na obisk v neko drugo sta-novanje v tej isti zgradbi in je na vrata sta-novanja, kjer je bil Deschampes, potrkal pomotoma.

Še bolj presenetljiv je nek drug primer; ko je znanstvenik Camille Flammarion pisal knjigo o naključjih, mu je prepil odnesel nekaj strani skozi okno. Ker se je takoj za tem ulil dež, je menil, da nima smisla po dežju iskati razmočeni rokopis. Nekaj dni pozneje je iz tiskarne prejel poskusne odtise poglavja, ki mu ga je odpihnil veter. Kasneje se je izkazalo, da je rokopis priletel skozi okno ravno v trenutku, ko je šel po ulici kurir njegovega tiskarja, ki je sklepal, da je rokopis vrgel predenj pisatelj, da bi ga hitro odnesel v tiskarno. Vas zanima, o čem so govorile tiste strani? O vetru, seveda.

Razlaga nenavadnega naključja?

Govorimo o več vrst naključij. V primeru Rebece West gre za primer jasnovidnosti oz. zunajčutne zaznave. Pisatelj Colin Wilson je podal zanimivo razlago, do katere je prišel na podlagi psihološke teorije o »razdelitvi možganov«, po kateri so možgani razdeljeni na dve polovici. Psiholo- gi so odkrili, da je leva stran center zavestne umske dejavnosti (jezik, logika, računanje),

desna pa je mati intuicije, prepoznavanja vzorcev in globljih spoznanj. Ugotovili so, da če pri zdravljenju epilepsije kirurško prekinejo živčno povezavo med obema hemisferama, se bolnik *razdeli* na dve različni osebi. Ko so neki ženski pokazali sliko, na kateri je bila gola, je zardela, a na vprašanje, zakaj ji je nerodno, ni imela od-govora.

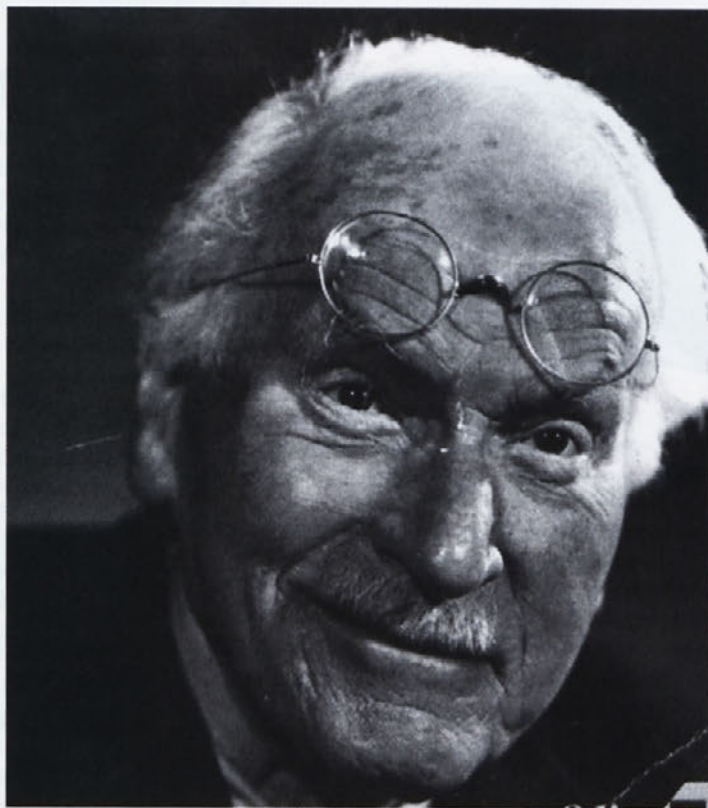
Oseba, s katero se istovetimo, pravi jaz, živi v levi polovici in je znanstvenik, drugi, intuitivni jaz pa je popolni tujec, umetnik, sposoben zunajčutnih zaznav, telepatije in jasnovidnosti. Njegova največja težava je, kako svoje zaznave sporočiti svojemu racionalnemu jazu, ki je okupiran s praktičnimi nalogami. Desna hemisfera Rebece West je nezavedno *vedela*, kje je članek, ki ga je iskala, a to ni mogla sporočiti levi, ki je bila zaposlena s prebiranjem katalogov in racionalnim iskanjem. Vendarle vsake toliko *levemu jazu* pade koncentracija, in to je izkoristil *desni jaz*, ki je z intuicijo usmeril Rebecino roko. Tako morda res lahko tolmačimo prvi zgoraj omenjeni pri-mer, vendar ne ostala dva, ki jima, kot kaže, še vedno botruje skrivnosten duh.

Ostala naključja

Nadvse zanimiva so naključja, ki jima botrujeta nekakšni posebni vrsti telepatije ali slutnje, kot je to opazno v naslednjih primerih. Ko je leta 1898 pisatelj Morgan Robertson spisal roman o najvarnejši ladji vseh časov, imenovani Titan, ki pa je že na svoji prvi plovbi prek Atlantskega oceana imela bližnje srečanje z ledeno goro, ni niti približno vedel, da bo čez 14 let njegova zgodba postala še kako resnična (Titanik).

Dramatik Arthur Law je leta 1885 napisal dramo, v kateri je bil Robert Golding, eden od oseb, edini preživeli potnik brodoloma ladje po imeni Caroline. Le nekaj dni po premieri drame je v časopisu zasledil čla-nek o brodolomu ladje Caroline in edinemu preživelemu potniku. Veste kako mu je bilo ime? Robert Golding.

Gospoda Dawea, šolskega ravnatelja, je nepričakovano obisk angleške protiobve-ščevalne službe zelo presenetil. Mesec dni pred izkrcanjem zaveznikov v Normandiji je namreč kot avtor križanke v angleškem dnevniku *Daily Telegraph* vnesel kot rešitve vse glavne šifre operacije: Utah (plaža),

http://www.louise_lacoursiere.ecc.qc.ca/persov2/Jung_Carl.jpg

Mulberry, Neptune in Overlord (tajno ime celotne invazije). Dawe jim seveda ni znal pojasniti, kako se je domislil vnesti ravno te besede.

Vsi trije primeri kažejo na nezaveden priklic podatkov o resničnem dogodku, še preden se je zgodil, kot da bi avtorji bili obdarjeni s preroškimi značilnostmi, ki se jih niso zavedali.

Jungova sinhronost - istočasnost

Švicarski psihoanalitik Carl G. Jung se je s smiselnimi naključji (v katere je tudi sam verjel, a večino svojega življenja to ni hotel javno priznati, vse od leta 1920 naprej je tudi redno uporabljal *Ji čing*) pozabaval v svoji teoriji sinhronosti, v kateri govori, da je z njeno pomočjo možno medsebojno povezati dogodke, ki so navidezno povsem nepovezani v času in prostoru, ne pa v njihovem bistvu. Zamisel o sinhronizmu, sočasnosti, je odkril pri magičnih in ezoteričnih piscih, izdelal pa jo je s pomočjo fizika Wolfganga Paulija. Njegovo delo je kasneje nadaljeval Arthur Koestler. Jung je verjel, da se ob znižanju mentalnega praga (do katerega pride zaradi hude utrujenosti, stanja obupa ali pa tudi predstojne nevro-

ze) okrepi frekvenca podzavesti, ki zaradi zmanjšanih obrambnih sposobnosti uma laže prodre v zavest.

Človek seveda lahko izbira, ali bo verjel v sinhronost ali pa v gola naključja. Ali bomo verjeli, da gre za nekaj več kot gola naključja, je verjetno največ odvisno od našega značaja in minulih izkušenj. Verjamem, da si vsak lahko prikljče iz spomina kakšno nenavadno naključje, ki se mu je dogodilo. Nemalo je takih, ki so bili vsaj enkrat v življenju priče že kar srhljivim *naključjem*. Postanite pozorni na omenjena dogajanja v vašem okolju in sčasoma jih boste opazili vedno več in vedno bolj povezane in nenavadne. Seveda se pojavi vprašanje, ali je to morda le posledica naše pozornosti, oz. kot pravi stari rek: Kdor išče, ta najde? Toda če smo našli *nenavadna naključja*, kar koli že to so, si vendarle lahko tolmačimo tudi, da neka zaenkrat še skrivnostna sila vendarle botruje tem dogajanjem. Ali pa je vesolje res samo posledica neskončnih naključij, kot nam skuša do-povedati znanost ...

Barica Smole:

Svet je sestavljen iz majhnih stvari

Rasto Božič, foto Boštjan Pucelj

Gre za notranje zrenje v zastrto. To so enostavne in majhne stvari, ker mislim, da je svet iz njih tudi sestavljen. Ves svet je na mojem dvorišču. Če hočeš, gledaš in vidiš. Upam, da vidim nekatere stvari.

Barica Smole, pisateljica kratkih zgodb in radijskih iger, prevajalka, literarna kritičarka, urednica, kolumnistka, publicistka, Gogina sodelavka. Rodila se je 1948 v Prevaljah na Koroškem, študirala je slovenski in ruski jezik. Objavlja od leta 1990. Leta 1996 je zmagala na literarnem natečaju (dokončala je Jurčičevo viteško povest Janez Gremčič). Objavila je tri zbirke kratke proze: Katarina (1997), Igra za deset prstov (2000), Kamendan (2003). Objavlja v različnih zbornikih, na radiu, v Rasti in drugih literarnih revijah. Pred kratkim je izšel njen prevod dela hrvaške pisateljice Vedrane Rudan Črnci v Firencah. Na to temo sva začela sukati pogovor.

O čem pripoveduje nova knjiga Vedrane Rudan?

Sin, ki bi bil rad pisatelj, mami, babici, sestri in očetu reče, da dela anketo za ameriški trg, v resnici pa išče zgodbe za svojo knjigo. Nekateri družinski člani prepoznajo ukano, drugi mislijo, da bodo zaslužili, in se mu izpovejo.

Roman naj bi se dotikal Hrvaške po domovinski vojni?

O Hrvaški v tem trenutku. To je roman o življenju v času tranzicije, o tem, kako živijo starejša, srednja in mlajša generacija. Nekatere okoliščine in usode so podobne slovenskim, prav lahko bi bilo dogajanje postavljeno pri nas; seveda pa se Hrvaška zaradi vojne sooča še z večjimi problemi. Najbolj se me je dotaknil prikaz razmerij, ki jih povzroča tisto, čemur nekateri pravijo kapital-ska logika.

Gre mogoče za prelomno delo, ki bo vplivalo na hrvaško zavest?

Težko sodim, ali so knjige lahko "prelomne". Ravno sedaj poslušamo nekaj takega o Da Vincijevi šifri. Gotovo imajo določene knjige večji vpliv kot druge.

Ste se že pred tem ukvarjali s prevajanjem?

Iz ruščine sem prevajala v času študija, potem ni bilo več priložnosti, ruščina nekako ni bila moderna. Črnci v Firencah so moj tretji prevod. Knjigo sem prevedla na urednikovo pobudo.

Kaj vas je v knjigi posebej pritegnilo?

Tudi prejšnja Vedranina knjiga Ljubezen na zadnji pogled mi je bila zelo blizu. Govori o nasilju, predvsem v družini, pa o lovu kot obliki nasilja ... Zaključuje jo avtentična pripoved preproste ženske, ki je doživela strahote vojne na Hrvaškem. Avtorica ima zelo svež pristop, piše o aktualnih stvareh. Gre za samorefleksijo, ki je za narod potrebna. Mislim, da je Slovenci v taki obliki nismo zmožni. Če pri nas predsednica Helsinškega odbora reče, da je nekaj bilo okrog Holmca, doživi marsikaj. Pa obstaja posnetek, obstajajo organi pregona, sodišča ... Pravim samo, da se morajo stvari raziskati do konca. Kako se bomo s svojimi temnimi stranmi soočali za nazaj, če še sproti nismo tega sposobni. Pisanje Vedrane Rudan se mi zdi pogumno dejanje, na literarni način obravnava bolečo polpreteklost pa tudi sodobnost.

Menite, da je pri nas politika preveč prisotna?

Ne vem, če je ravno vedno. Zdi pa se mi, da manjka neke pokončne, prave kritike. Pri nas se poudarja slovenstvo zlasti pred volitvami, ko pa gre za vprašanja npr. naših manjšin v Avstriji in Italiji, se naredi premalo. Ne smemo pozabi starih apetitov naših sosedov. Tudi izobraževanje se premalo ukvarja s tem. Vprašanje je, če osnovnošolci vedo, da so od Gorice do Trsta slovenski kraji. Vendar mora biti prava mera, če daš enkrat "narod" na zastavo, pa je to lahko dvorezen meč. Lahko se kaj hitro spremini v nacionalizem. Narodna zavest do določene mere mora biti. Zlasti naj bo v prvi vrsti prisoten posameznikov ponos, iz tega se rodijo vsi drugi. Ne moraš biti kar pokoren in se vsem priklanjati. Tako se včasih priklanja naša zunanja politika.

Evropska usmerjenost ima nacionalnost za zastarelo kategorijo, meje se naj bi povsod brisale.

Ravno zaradi majhnosti smo Slovenci v posebnem položaju. Toliko let smo obstali na tem preprišanem terenu zaradi jezika, kulture, zlasti literature, ki je imela posebno vlogo. Koliko narodov je izginilo, pa so imeli drugačne, boljše pogoje! Upam, da brisanje meja ne pomeni, da bomo izgubili enega od predpogojev za obstoj, kar bi nekateri v tej slavljeni Evropi gotovo radi videli. Resda ni nobene razlike med tujim in domačim izkoriščevalcem, ampak jezik je za Slovence posebnega pomena.

Je kultura tudi naša prihodnost?

Gotovo, čeprav se moramo tudi odpirati navzven. Potrebujemo soočanje z "drugim", da laže pogledamo vase in se spoznamo. Potrebujeteš ogledalo, ne moreš peljati naprej neke domačijske kulture s kozolci, hopsasa popom in podobnim.

Se v Sloveniji po osamosvojitvi več piše ali le izda več knjig?

Literarna produkcija je obsežna, to vidimo tudi v uredništvu Goge. Po eni strani je to dobro. Če imaš veliko količino, je del tega gotovo dober, vmes bosta zmeraj kakšna Gazvoda in Brulc. Ljudje pa pišejo iz različnih nagibov. Ko pregledujem rokopise, ugotavljam, da nekateri pisci enostavno niso pismeni. To me zelo moti. Ne vem, čigava krivda je to, mogoče bi morali več brati. Gre za osnovnošolske osnove.

Slab jezik je v medijih vse pogostejši. Kje po vašem tiči razlog?

To je rezultat hlastanja za dobičkom. Zdi se, da sta vodili senzacionalnost in seveda denar. Lektorji in korektorji so marsikje odveč, članke pišejo in sestavljajo na hitro.

Je glede na količino izdane literature naš jezik živ?

Je, žal pa premalo ljudi bere. Slab jezik je bolj posledica neznanja.

Je krivda na strani šolstva?

Moje načelo je, da ne posplošujem sodb. Ne sodim naroda, ampak posameznika. Osebo poznam zelo dobre učitelje, žal so omejeni s programom in administriranjem, ki ga je vedno več. Bolj so pomembni neki tematski dnevi pa projekti, kot pa učenje. Nekateri učitelji so odlični. Poznajo jezik in literaturo, niso zastali po diplomii, so pedagogi ... Nekateri pa so enostavno zanič, ampak to je v vseh poklicih.

Ste članica Goginega uredništva. Kakšna je vaša vloga?

Sodelovanje se je začelo na urednikovo pobudo. Včasih preberem kup rokopisov, drugič peljem kakšno knjigo skozi proces, lahko je to prevod, spremna beseda ali pogovori z avtorjem, včasih dam kakšen predlog. Vesela sem, da sem delala s prvenecem Nejca Gazvode, katerega sva z Damijanom Sinigojem tako rekoč odkrila. To je potem veliko zadoščenje. Včasih pa gre kakšna knjiga tudi čisto mimo mene. Pomembno je, da založba obstaja, to pa je tudi zaradi zagnanega dela posameznikov.

V maju je Goga obeležila izid petdesete knjige in dvajsete plošče. Kako ocenjujete njeno vlogo?

Ustanovitev Goge in njeno delo sta zelo pomembna. Zdi se, da se Novomeščani trenutno niti ne zavedajo njenega pomena. Prišel bo čas, ko bodo zaradi Goge ponosni, kot so zaradi Novomeške pomladi. Kdo bo nekoč, razen redkih, vedel, kje je stala kakšna tovarna ali zavarovalnica, četudi sta pomembni za nekatere vidike življenja?

Na internetu nisem zasledil kaj prida vaših osebnih podatkov?

O sebi nerada govorim, nimam smisla za lastno promocijo in po starinsko mislim, da je človek pomemben toliko, kolikor naredi. Tako ali tako se vsak pisatelj "razkriva" v svojih delih.

Foto: Borut Peterlin

Nova ali zadnja Novomeška pomlad?

Rasto Božič

Če bi danes v našem podeželskem gnezdu izvedli nekaj podobnega, bi zadevo obiskala peščica znanih obiskovalcev, kakšna šolarica bi kaj odžagala na violino, fino bi pomalicali, se ob kozarcu kislice trepljali po ramenih in na vse skupaj hitro pozabili.

Knjižni sejem je za nami, Cvičkarija in Teden cvička prav tako. V mesecu maju so se za Dolenjce z obeh strani kulturne ločnice odvile pomembne prireditve. V tej rubriki nas seveda zanimajo zgolj prireditve kulturnega porekla, s katerimi navadno najlepši pomladni mesec obilno postreže. Tudi letos je bilo tako, vsekakor pa sta glavna kulturna dosežka prejšnjega meseca petdeseta knjiga in dvajseta plošča novomeške založbe Goga. V resnici je izšlo že nekaj več knjig, ampak ljudske oči imajo rade okrogle številke. 50 je prava številka, recimo 54 že ne.

Pisateljica Barica Smole meni, da založba Goga za Novo mesto pomeni to, kar je v minulemu stoletju zanj pomenila Novomeška pomlad. Z njeno sodbo bi se v marsikaterem pogledu strinjal. Novomeška pomlad je bila pomembna, vendar se je skozi čas njen pomen pretirano povečeval. Saj je šlo vse skupaj za lokalno razstavo ozke elite. Njen pomen se je vedno napihoval obratnosorazmerno z mestnim kulturnim življenjem. Slabše je bilo, bolj pomembna je bila Novomeška pomlad. Seveda moramo njene dosežke in doprinos gledati skozi časovno prizmo. Če bi danes v našem podeželskem gnezdu izvedli nekaj podobnega, bi zadevo obiskala peščica znanih obiskovalcev, kakšna šolarica bi kaj odžagala na violino, fino bi pomalicali, se ob kozarcu kislice trepljali po ramenih in na vse skupaj hitro pozabili. To ne bi bilo nič nenavadnega, takšno je današnje večinsko dojemanje kulture in razstav.

Petdeset knjig je lepa številka. Komajda kdo ve, da za tako obsežnim projektom stoji le peščica ljudi, ki so za svoje delo mizerno plačani, večino pa ženeta zgolj zagnanstvo in boj za preživetje. Če bi vedeli, bi mogoče bolj cenili doseženo – ali pa tudi ne. Recimo 29. Dolenjski knjižni sejem ni zmožal najti mesta, da bi ob takem jubileju založbi namenil lasten pano ali polico. Da bi podprl založbo in opozoril na dolenjsko knjižno produkcijo, pa ne samo na Gogo. Je pa tudi res, da se ob tej priložnosti tudi založbe same niso zganile. Tako bo na žalost vnovič sodila zgodovina, medtem pa je vseeno, če založbo vzame vrag, pesnika pa grob. Na tej točki se naši časi navezujejo na obdobje in večno tragiko vsake Novomeške pomladi.

Maj smo začeli z dolgo pričakovano otvoritvijo Simulakra in razstavo Uroša Weinbergerja, potem so se zvrstile prireditve knjižnega sejma, ugledni gost je bil Milan Dekleva. Knjižarna Goga je začela novo sezono. Odprl jo je Bas Trio Jake Bergerja; zvrstili so se literarni večeri z okroglo mizo Mlada slovenska literatura, Jurijem Hudolinom in Borisom A. Novakom, ki je obisk duhovito komentiral z besedami, »da imajo slovenski avtorji privilegij osebno spoznati vse svoje bralce!« V atriju Goga so se predstavili tudi novomeški fotografi, ki se smukajo okoli SNAF-a, Srečanjanov novomeških ambicioznih fotografov. V Kulturnem centru Janeza Trdine so odprli razstavo Lanka novomeškega fotografa metliškega porekla Roberta Kokola, Glasbena šola Marjana Kozine je prikazala letno produkcijo, prav tako Plesno društvo Terpsihora.

V Dolenjskem muzeju smo obiskali razstavo in večmedijsko predstavitev Kresna noč na Medvedjeku, ki se navezuje na slikarski cikel novomeškega umetnika Janka Orača iz leta 1991, nastal ob osamosvojitveni vojni. Galerija Krka je postregla s predpredzadnjo razstavo sezone, šentjernejsko-novomeška likovna ustvarjalica Jožica Medle se je predstavila z grafično tehniko globokega tiska oziroma jedkanice in rezervaga, tolkalska skupina Muvaruvagruva pa z nekaj znanimi točkami. Nismo šli mimo Demokina – Virtualne biopolitične agore Davidea Grassija v Simulakru, postavljenega v nerazumljiv termin sredi dneva. Edino, kar tokrat omenjamo iz produkcije, ki se odvija v Klubu LokalPatriot, je zaključni koncert sezanske zasedbe Bomango. Šlo je za zaključni nastop Jazzinty abonmaja 2006, ki se težko pohvali z dobrim obiskom, ta bi prej zaslužil oznako Novomeška zima. V klubu je opaziti popuščanje vaveti, program ni več tako privlačen, glasbena oprema prostora in s tem povezana vzgoja obiskovalcev prepuščena stihiji, zvok pa večkrat težko prebavlja.

Kako ste šli skozi življenje?

Obiskovala sem novomeško gimnazijo, študirala na filozofski fakulteti. Imela sem veliko zanimivih sošolk in sošolcev, kolegic in kolegov. Živim v Trebnjem, kot majhna sem bila Korošica, Ljubljanka in Novomeščanka. Učila sem slovenščino, potem se bila zaposlena v občinski upravi in industriji. Objavljati sem začela prek anonimnih literarnih natečajev. Sedaj se doma ukvarjam s pisanjem, včasih živim z vnuki, včasih delam na vrtu.

Objavljati ste začeli dokaj pozno, šele okrog štiridesetega leta.

Pisati začneš kmalu zatem, ko začneš brati. Ženska, ki nima ne vem kakšne socialne opore, si resnega ukvarjanja s pisanjem ne more privoščiti. Več sem pisala šele po hčerinem odhodu na fakulteto, objavljati pa, ko mi je to uspelo. Podobno zgodbo opažam pri hčeri: ima mnogo talentov, pevskega, slikarskega, literarnega, pa ni časa in moči, da bi jih izkoristila.

Vaše zgodbe pogosto segajo po socialnih temah, zanima jih bivanje v današnjem svetu, družina, okolje. Ni vam vseeno, kaj se dogaja okoli vas. Ste kritični, znate biti tudi pikri.

Včasih sem res mogoče preveč kritična, ampak zelo poredko. Primer: v društvih, ki skrbijo za podporo ljudem v duševni stiski, priporočajo kot del terapije tudi ustvarjalnost, pisanje. Med tistimi, ki to počnejo, so gotovo tudi literarni talenti, da pa vsakdo, ki piše iz terapevtskih razlogov, misli, da je tudi umetnik, je narobe. Kdo je umetnik, pove šele čas. Vse ni za objavo.

Kaj vas zanima, vzpodbudi, da zapišete?

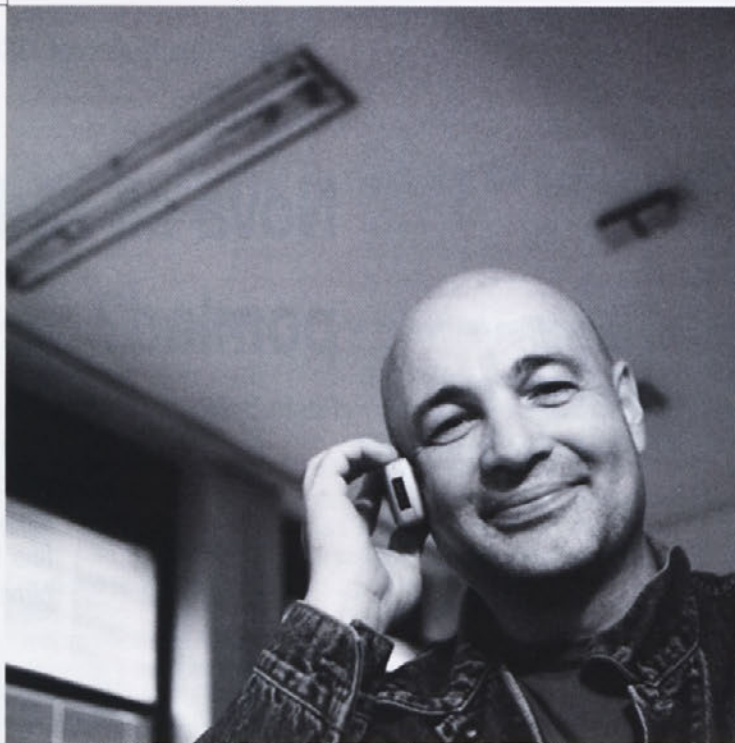
Včasih že en sam stavek, ki ga prinese po zraku, ali grm, ki v vetru obrne liste, pokaže njihovo spodnjo stran in tako dobi čisto drugačno podobo. Gre za notranje zrenje v zastrto. To so enostavne in majhne stvari, ker mislim, da je svet iz njih tudi sestavljen. Ves svet je na mojem dvorišču. Če hočeš, gledaš in vidiš. Upam, da vidim nekatere stvari.

V vaših zgodbah so skrita sporočila.

To so mi rekli drugi, sama tega ne vidim. Gledam skozi okular iz besed, ki mi približajo stvari.

Tu ni bilo mehkega dotikanja kopna z morjem, ena večnost se ni stikala z drugo v naklonjenem prehajanju. Še posebno je bilo to ostro zjutraj, ko je bila plima še visoka in je voda butala prav do stene, mestoma osemdeset metrov visoke. Moral je počakati na skali, podobni kamnom na starih periščih, toliko časa, da se je morje vsaj malo umaknilo. Megličasti Trst je počasi požiral vrsto ladij, čakajočih, da jih pristaniški delavci ujamejo z vrvmi.

PORTRET KRALJ, Samo

Rasto Božič, foto Boštjan Pucelj

Samo Kralj je Novomeščan, slikar, oblikovalec, galerist in glasbenik, rodil se je leta 1957. Lani se je na njegovo pobudo obudila skupina Rudolfovo, prejšnji mesec je nase vnovič opozoril z dobro obiskano razstavo portretov v ljubljanski Galeriji Krka.

Zdi se, da je v mestu vedno prisoten. Vse se je začelo v gimnaziji; z glasbo, rock ansambli, s Soncem, z Rudolfovim. Čas odrasčanja in zorenja mu veliko pomeni. »Začel sem kot bobnar,« pove, »samouk. Takrat ni bilo šole za bobnarje. Nekaj smo rogovillili že v osnovni šoli, Borut Simič pa Tom Bartelj. Tom je stanoval v kleti osnovne šole, dobivali pa smo se v šolski drvarnici. Za bobnarske palice sem imel dva lesena kola, hujša kot fižolovke. Takrat je v šoli delovala tudi glasbena šola. Na skrivaj smo vstopali v glasbeno učilnico in se preizkušali z njihovimi instrumenti. To je bil začetek. V prvi gimnaziji je potem nastala skupina Sonce, igrali smo na gimnazijskih plesih, potem smo s Cvetom Šalijem in Andrejem Blažonom ustanovili Rudolfovo. Med nami je vladala prava kemija.«

Imel je dokaj samosvoj glasbeni okus. Privlačile so ga tehnično dovršene rock skupine: King Crimson, Pink Floyd, Cream, Chicago. »Še najprej Led Zeppelin. Mojo prvo ploščo, drugi album skupine Led Zeppelin, sem dobil v osmem razredu na zanimiv način. Kot edini v Sloveniji sem pravilno uganil pri nagradni igri časopisa Mladina, nagradno ploščo pa sem lahko izbral sam. Takrat smo poznali samo analogne plošče, long play, nekaj drugega kot danes. Če si prišel v mesto s tako ploščo pod roko, je bilo, kot bi se danes pripeljal s porsche. Enkrat sem v Trstu naletel na ploščo z izredno zanimivim ovitkom skupine King Crimson. Zelo me je pritegnil, prav tako glasba te zasedbe.«

To je bil prvi album britanske skupine King Crimson, In The Court Of Crimson King. Plošča se je zarezala v Samovo zavest. Spremlja ga ves čas in skozi ustvarjalno obdobje. Ko sem ga še kot dve leti mlajši gimnazijec obiskal na domu, je imel na slikarskem stojalu v olju preslikan ovitek albuma. Podoba s tega ovitka se vnovič pojavlja na njegovem simbolističnem Avtoportretu z violino iz leta 2003.

V gimnaziji se je tako kot z glasbo spoprijateljil z likovnim ustvarjanjem. Kar nekaj takratnih glasbenih zagnancev se je poskušalo v slikarstvu, med njimi več nadarjenih. Pokojni Bojan Čučnik pa Borut Simič. »Zanimivo,« pravi Samo, »z Bojanom, klicali smo ga Fonzi, sva

imela podoben glasbeni in slikarski okus.« Klapa je večkrat obiskala zidanico Bojanovega očeta, znanega vinogradnika, pri Oštrcu nad Kostanjevico. Tamkajšnja valovita zelena gozdno travniška preproga ga je uročila. Še danes se redno, skoraj dnevno, odpravlja v podgorjanske kraje. Poseben odnos do najlepšega dela Dolenjske ga je spoprijateljil z nekaterimi podobnimi podgorskimi potepuhi, ki iz mesta pod Gorjance bežijo po navdih. Glede tega ima izvirno mnenje: »Vsakdo bi si moral prav vsak dan privoščiti nekaj dopusta.«

Lahko bi dejali, da se Samova slikarska pot vleče vse od gimnazijskih časov. »Takrat me je strašno zgrabilo. V Dolenjski galeriji je razstavljal Božidar Jakac. Razstava me je tako pritegnila, da sem jo šel večkrat pogledat. Enkrat, malo pred tem so neznanci oropali Dolenjski muzej, so me celo zaprli v galerijo in poklicali policijo, ki me je nato zasliševala, kako sem oropal muzej.«

V tem obdobju se je ukvarjal s pastelom, nakar je s slikarstvom za več let prekinil. Za določen čas sta prevladala glasba in Rudolfovo.

Sprva je dve leti študiral umetnostno zgodovino. Pogrešal je ustvarjalnost, opravil je prvo stopnjo in se prepisal na arhitekturo, kjer ga je navdušil predavatelj in slikar Boris Kobe. Leta 1981 je Rudolfovo razpadlo, zatem pravi, se je za več let nekako izgubil. Iz jugoslovanske vojske je bil že po mesecu dni odpuščen. »Vojska preprosto ni bila zame, to sem ugotovil že kot študent. Po vojski imam za kakšnih šest let veliko luknjo.«

Skozi to obdobje se je prebijal kot oblikovalec in arhitekt. Potem se je slikarstvo začelo spontano vračati. Izobraževal se je kot samouk. »Nekdo je pač za to, drugi ni. Nekako vidim, kaj je potrebno narisati. V zgodovini slikarstva je teh primerov ogromno.« Osnoval je lastno galerijo, kjer razstavljajo domači in tuji ustvarjalci. Ukvarja se z grafičnim oblikovanjem knjig, katalogov, plakatov, umetniških koledarjev itd. Pomemben del njegovega dela je portretiranje znanih Dolenjcev in ljudi pod Gorjanci. Zelo rad ima odziv na lastno delo. Prihodnje leto bo Dolenjska galerija poleg portretov razstavila še njegova ostala dela. »Če se z nečim ukvarjaš, moraš to tudi prodati, vendar pa v vsakem liku iščem tudi zgodbo. Nekateri ljudje so notranje in zunanje kot narejeni za portretiranje, v takem primeru je delo čisti užitek,« je dejal in se nezavedno označil kar sam.

Založba Goga v novih prostorih

Dobili pitno vodo in kanalizacijo

Stanko Medved, foto Damijan Šinigoj

Založba Goga je s pomočjo Mestne občine Novo mesto in Zarje v "Hiši društev" na Rozmanovi ulici pri Glavnem trgu končno dobila nove prostore, za katere se je sicer njen direktor Gregor Macedoni pogajal z županom Boštjanom Kovačičem že kar nekaj let.

Prostori "stare Goge" so bili v prizidku Rotovža sicer ena od skritih znamenitosti občinske kulturne politike, saj so bili popolnoma neprimerni za poslovanje najuspešnejše založbe v Jugovzhodni Sloveniji, katere avtorji zadnji dve leti pobirajo številne slovenske literarne nagrade.

Matjaž Grum (urednik Anagoge, menedžer glasbene zbirke in vodja distribucije revije Park - na sliki pred novimi prostori Založbe, katere fasada bi lahko dobila bolj prijazno podobo) je za Park dejal, da materialni pogoji na njegovo delo sicer bistveno ne vplivajo (saj vse, kar je fizično, prej ali slej propade), še več, "boljši ko so pogoji, slabše delam - spomnite se samo

na propad rimskega imperija," da pa je vesel za svoje sodelavce, ki lahko - ne da bi se potikali po bližnjih lokalih - kakajo in lulajo ter si celo natočijo kozarec čiste komunalčiče.

Založba Goga je bila ustanovljena decembra 1998, takrat je pod njeno okrilje prišla tudi revija Park, katere prva številka je izšla februarja tistega leta. Februarja je bil zasnovan založniški program, januarja naslednje leto je že izšla prva knjiga (100 nadnaravnih let Antona Podbevška). Marca leta 2000 je bila odprta Knjigarna Goga, septembra tega leta pa sta izšli prva zgoščenka (Novo mesto 77 - 99) in prvo leposlovno delo (Ratko Cvetnić, Izlet). Novembra 2001 je z izdajo Žabjak Tria štartala glasbena zbirka Goga Musica, junija 2003 pa z Latinsko književnostjo (Pierre Grimal) strokovna zbirka Anagoga. Do danes je Založba Goga izdala prek 70 literarnih in glasbenih del.

Silvan Omerzu: Solze

Galerija Božidar Jakac, Kostanjevica na Krki

Rasto Božič, foto Boris Gaberščik

Silvan Omerzu je nenavaden in mnogoter ustvarjalec. Človek, obdarjen z različnimi talenti. Je lutkar, slikar, grafik, ilustrator, oblikovalec plakatov in lutk, predvsem pri teh se je razvil njegov domišljjski svet in ustvaril »solzno dolino«, ki je od konca meseca maja do zgodnjega septembra na ogled v osrednji ladji samostanske cerkve v Kostanjevici.

Avtor te zapeljive, domišljivo vzbujajoče in groteskne prostorske postavitve se je rodil leta 1955 v Brestanici. Po študiju na pedagoški akademiji v Ljubljani je začel delati v ljubljanskem lutkovnem gledališču. Leta 1983 je prejel štipendijo za študijsko bivanje v Pragi, kjer je končal specializacijo iz lutkovne scenografije in oblikovanja lutk. Sodeloval je z različnimi lutkovnimi gledališči doma in v tujini, soustvaril je devetnajst predstav. Za njim je petindvajset samostojnih in štirideset skupinskih razstav. Nagrajen je bil z devetimi tujimi in s petimi domačimi priznanji, letos je prejel nagrado Prešernovega sklada.

Za ogled instalacije v starodavni cerkvi si je treba vzeti čas. Solze iz naslova razstave se udejanjajo ob različno oblečenih groteskni sivo belih obrazih po prostoru razvrščenih sedečih lutk v skoraj človeški velikosti. Pod visok cerkveni strop, nad vsako lutko je speljana cevka z vodo, ob njihova gola marionetna stopala so položene široke steklene posode. Z visokega stropa neurejeno, vendar umirjeno, padajo vodne kaplje in ustvarjajo zvok, ki se lomi, odmeva in zliva z veličastno ter obenem asketsko cerkveno arhitekturo. Vodne kaplje kot v klepsidri, staroveški vodni uri, merijo čas. Figure, popotniki skozi ta novo ustvarjeni in glede na zunanost zamrznjeni čas, nemo in vdano, morda tudi osuplo, zrejo v kvadratni leseni objekt, postavljen v apsidi, na katerem vsemu v posmeh sedita dve smejoči okostji. Kot opozorilo minevanja se zdita in hkrati opomin, da smo za smrt po vsem napuhu tega sveta vsi enaki.

Mogoče je Silvan Omerzu meril v to smer, mogoče v drugo. Njegove Solze v Kostanjevici zagotovo ponujajo še kakšno drugačno tolmačenje, vsekakor pa vpogled v njegov svet.

Guncl Fest, tretjič

Med 8. in 10. junijem je na različnih lokacijah v Novem mestu že tretjič potekal lutkarski festival Guncl Fest v organizaciji Taus Teatra. Predstave za otroke in odrasle so bile na muzejskih vrtovih, v Domu kulture in celo na mestnem avtobusu, nastopili pa so lutkarji iz gledališča Glej, Mini teatra, Društva lutkovnih ustvarjalcev Ljubljana, Taus Teatra, Lutkovnega gledališča Maribor in Lutkovnega gledališča Zrno.

Foto: Jure Švent

Popmlad, drugič

Pred nabito polnim atrijem gradu Grm se je po dveh letih ponovil projekt Popmlad. Mešani pevski zbor Pomlad Novo mesto je skupaj s številnimi lokalnimi rock zvezdami predstavil svoj letošnji repertuar.

Foto: Gregor Sobčan

Ob dnevu beguncev

Društvo za razvijanje prostovoljnega dela je ob dnevu beguncev (20. junija) pripravilo dva dogodka. Večer kulturne raznolikosti je potekal 18. junija, njegov namen pa je bil prikazati, kako so različne skupine tujcev, ki jih je k nam prinesla vojna vihra na Balkanu, pripomogle h kulturni raznolikost Novega mesta. Na prireditvi so nastopile kosovske, romske, bošnjaške in slovenske folklorne skupine in pevski zbori iz Novega mesta ter Bosne in Hercegovine. 20. junija pa se je zgodila vseslovenska prireditev ob dnevu beguncev. "Po podatkih Visokega komisariata Združenih narodov za begunce je trenutno zaradi vojn, genocidov, etničnega in verskega preganjanja po svetu razseljenih 19 milijonov beguncev. S prireditvijo želimo opozoriti, da danes nobena država ni povsem varna in da "biti begunec" ni nekaj, kar se lahko zgodi le drugim, zato je odnos gostiteljske skupnosti do begunstva zelo pomemben," je pojasnila koordinatorka programov pri društvu za razvijanje prostovoljnega dela Tina Cigler.

Žur ob koncu šolskega leta

Foto: Jure Švent

Na športnih igriščih na Loki se je še četrtič zapovrstjo odigral Kolektivc, žur, ki ga ob koncu šolskega leta prireja dijaška sekcija DIJAS (DNŠ). Čeprav je bilo obiskovalcev manj od pričakovanj, je bila atmosfera po besedah udeležencev odlična. V popoldanskem delu so se mladi zabavali ob skejtanju, telesnih poslikavah in na trampolinu, na večernem koncertu pa so se zvrstili Tabu, Otium in Od Franclna možgani.

Nose zmagal na dirki Po Sloveniji

Foto: Jure Švent

Kolesar novomeškega kolesarskega kluba Adria Mobil je pred domačim občinstvom zmagal 13. dirko Po Sloveniji, ki se je z etapo Grosuplje - Novo mesto končala 11. junija. Iz domačega kluba je četrto mesto v skupni razvrstitvi dosegel Robert Kišerlovski, 7. pa Miha Švab. Zmagovalec Tomaž Nose, ki mu je v zadnji etapi počila zračnica, vendar je nato brez težav skupino ujel, je po zmagi dejal: "Gotovo sem dosegel uspeh kariere. Dirka po Sloveniji je bila eden izmed mojih ciljev za to sezono. Zelo sem vesel, ker sem v domače kraje pripeljal rumeno majico. Moram se zahvaliti celotni ekipi, ki mi je pomagala pri temu uspehu. Pred današnjo etapo me je bilo malce strah, še posebej v Novem mestu, kjer je bila gneča in bi lahko prišlo da kakšnega nepotrebnega padca. K sreči se to ni zgodilo."

Restavracija Prepih

Osnovni podatki

Restavracija Prepih se nahaja ob magistralni cesti M-4 Novo mesto – Metlika, slab kilometer naprej od naselja Dolnja Težka Voda, tik ob izvozu za naselje Gornja Težka Voda. Če se vam ta oris zdi nerazumljiv, se spomnite, kam ste se v srednji šoli vozili na biljard. Bil je eden redkih daleč naokoli. Sedaj lahko v sosednji restavraciji, ki je Novomeščanom že dolgo dobro znana, kosite tudi s študentskimi boni. Lokacija je primerna za vse, ki se željni znanja v regijsko prestolnico dnevno vozite iz Metlike, ter vse tiste, ki želite za trenutek ubežati mestnemu vrvežu. Prodajno mesto je daleč, zato bone kupite vnaprej.

Parkirnih površin je v izobilju in vse so v neposredni bližini lokala. Pikolovci boste poleti morda opazili, da so bolj ali manj vse izpostavljene soncu, a to zagotovo ni razlog, da Restavracije Prepih ne bi mogli razglasiti za absolutnega zmagovalca v kategoriji parkirnih površin izmed do sedaj obiskanih ponudnikov študentske prehrane. Kje so že časi, ko to za študente ni bilo nikakršno merilo?

Gostišče obratuje 7 dni v tednu, 365 dni na leto, od 8.00 do 23.00. Posebnega urnika za strežbo kosil nismo zasledili, ocenjujemo pa, da jih je moč dobiti nekje med 11.00 in 16.00.

Cena bona je 655 sit, njegova vrednost pa 1.200 sit. Količnik med njima (1,8) je med najvišjimi. Parametri ga vsekakor uvrščajo v cenovni vrh. Kljub temu smo v tej kategoriji Restavraciji Prepih namenili dokaj visoko oceno. Preberite nekaj zadnjih poglavij in boste videli, zakaj.

Splošni vtis

Po urejenosti prostorov je Restavracija Prepih v družbi ponudnikov študentske prehrane vsekakor nadstandardna. Tradicija in vzdrževanje veljave v lokalnem okolju vsekakor narekujejo skrbnost in prav je, da lastniki temu sledijo. Obedujete lahko v različnih, lepo opremljenih in prostornih sobah ter na terasi. Ta je še posebno prijetna, celo senčnike prilagajajo vašemu počutju. Edino, kar lahko včasih zmoti, je hrup kakega drvečega vozila z bližnje magistralke. Sedišč morajo imeti po grobi oceni blizu 200. Vsekakor več kot primerno za večje študentske družbe.

Tudi čistoča celotnega objekta in jedilnih prostorov je nadstandardna. Skladno deluje tudi čista in lepo urejena zunanja okolica restavracije z zelenjem in s cvetjem. Zmoti le izkop v neposredni bližini, a ne moremo z gotovostjo trditi, da je to njihovo maslo.

Blizu petki so bile tudi sanitarije. Končno topla voda, da o milu, dišavah in papirju na vseh potrebnih mestih niti ne govorimo. Najvišjo oceno je odnesel neugledno zamašen lijak na moškem oddelku. Dopusčamo možnost, da je šlo za »sistemsko napako«.

Prvo resnejšo pripombo smo zapisali šele pod oceno osebja. Dvoje duš smo spoznali in bili sta si precej različni. Ena, prijazna, ustrezljiva, strokovna in nevsiljivo duhovita pooseblja dolenjskega natakara, druga, toga, malček vzvišena in pretirano formalna nam študentom ni ravno sorodna. Ena od teh duš nam ob kosilu in naročenih drugih pijačah ni hotela postreči vode iz pipe in to ji(m) resno zamerimo. Možnosti »sistemске napake« ne dopuščamo, ker koncesionar jasno opredeljuje, »da mora ponudnik študentske prehrane zagotavljati najmanj 2 dcl brezplačne pitne vode ...«.

Hrana

Druga resnejša pripomba se nanaša na izbiro. Ponujajo dve dnevni juhi in dve dnevni glavni jedi ter solato in sladico. Ni premalo, a je glede na zahteve koncesionarja in na ugled restavracije manj od pričakovanega. Kot pri večini sorodnih ponudnikov višjega razreda, ki so se odločili dejavnost razširiti s ponudbo študentske prehrane, seveda lahko ob ustreznem doplačilu izbirate tudi druge jedi iz ponudbe po naročilu.

Prilagodljivost je omejena z izbiro, a znotraj tega je o njej moč govoriti. Tako vam npr. ustrezajo pri zamenjavi priloge k glavnim jedem ali pa vam dovolijo, da se na račun solate

Foto: Boštjan Pucelj

odrečete sladici. Večjim družbam juho postrežejo v jušnikih, kar je pri študentskih ponudnikih redkost.

Prti, opremljenost miz in jedilni servis so na nivoju opreme restavracije in so za ponudnika študentske prehrane nadstandardni. Posebej velja omeniti porcije, ki so precejšnje. Z vidika moderne gastronomije vsekakor prevelike, z vidika študentskih finančnih zmogljivosti pa prevelikih porcij ni. Zaradi (pre)velikih porcij na videz pri ocenjevanju izgubljena točka je bila povrnjena pri oceni vrednosti bona, saj je naša skromna ocena, da v posameznih primerih eno naročeno kosilo povsem zadovoljivo nasiti dvoje povprečno ješčih študentov.

Poizkusili smo različni juhi (gobova, goveja) in različne glavni jedi (testenine, kaneloni, zrezek) ter seveda solato in sladico. Jedli smo dobro. Sestavine so kvalitetne, jedi so okusne, zadovoljni boste tudi zahtevnejši jedci. Izvedba popravi grenak priokus, ki ga je pustila pestrost izbire.

Sklep

Prav gotovo Restavracija Prepih sodi v višji razred ponudnikov študentske prehrane. V kolikor jim uspe povečati (zavedamo se, da je to odvisno tudi od povpraševanja po tovrstni ponudbi) število različnih pripravljenih jedi v času kosil, bodo povsem pri vrhu. Obisk priporočamo vsem, ki imate radi dobro hrano in velike porcije, ter tistim, ki ste se naveličali mestnega vsakdana. Za konec še misel o naravi strežnega osebja. Če smo se zadnjih nekaj obiskov spraševali: »Kam je iz toaletnih prostorov izginila topla voda?«, vse kaže, da se bomo nekaj naslednjih spraševali: »Kdo pa danes dela?« Opažamo, da ima precejšnja večina novomeških gostiln ob skromnem kadru po enega nadpovprečnega člana strežnega osebja. Preštejte svoje vrste in naj se kolegi za začetek lotijo izpopolnjevanja v domačih krogih.

Restavracija Prepih

Osnovno:

lokacija **4**
parkirišče **5**
delovni čas **5**
cena in vrednost bona **4/5**

Splošno:

prostor **5**
čistoča **5**
sanitarije **4**
osebje **3/4**

Užitno:

izbira **3**
prilagodljivost **3/4**
postrežba **4**
izvedba **4/5**

Skupna ocena: 4/5

Bas Trio Jaka Berger
Knjigarna Goga, 13.maj

Pod novo stekleno streho, z ozelenelim atrijem in Bas Triom smo pognali novo sezono prireditve Knjigarne Goga. Bas Trio ali Jaka Berger-bobni, Achille Succi-alto saksofon, bas klarinet ter Samo Šalamon-el. kitarista je v celoti predstavil Bergerjev debitantski projekt, že lani napovedovano ploščo Brg's Time, ki poleti izide pri italijanski založbi Splasc(H) Records. Pri tej ugledni založniški hiši so od slovenskih glasbenikov doslej izšle le plošče Zlatka Kaučiča in Sama Šalamona. Naš Brgs je pristal v dobri družbi.

Gradivo za ploščo smo v atriju Goge slišali že lani, ko sta ga predstavila le Berger in Šalamon. Tokrat se je zasedbi pridružil še italijanski pihalac, ki smo ga v Sloveniji in Novem mestu že večkrat slišali. Achille Succi sodi v novo generacijo italijanskih jazzistov. Je natančen glasbenik, zanesljiv sodelavec in soustvarjalec zvočne slike. Glasbenikoma se je pri snemanju plošče pridružil na Šalamonovo pobudo, kar je dalo izvrsten rezultat. Na predstavitvenem koncertu smo tako slišali raziskujočo trojko, barvito in večkrat prav lirično izvedeno glasbo. Večina skladb je bila Bergerjevo delo, dve daljši temi je prispeval Samo Šalamon, prav ti dve sta dogodek umestili med koncerte, ki ostajajo v spominu. Tudi Berger se je uspešno predstavil kot komponist. Le škoda, da so se glasbeniki precej držali not. Njihova improvizacija je ostala vezana na dogovorjene vložke, čas in teme. Vse skupaj je verjetno posledica kratke turneje, saj je trio po lanskem snemanju, pred novomeškim, odigral le dva nastopa. Neverjetno je, da je Bergerju uspel tako velik met. Našel je izvrstna in dokaj izkušena sodelavca. Njegovo igranje in široko dojetje bobnov kot instrumenta je utečeno. Tehniko dopolnjuje s široko paleto izrabe tolkal, vendar njegova glasba ni bobnarsko usmerjena. Prav razveseljuje njegova samosvoja in ne sredinska usmeritev, saj je mainstream živega pokopal že marsikatero domačega nadobudnega jazzista.

Čeprav je šele na začetku, lahko Brgsa uvrstimo med obetajoče jazzovske ustvarjalce. Mimogrede, te dni sta se z N'tokom vrnila iz Francije, kjer sta sodelovala s Saian Supa Crew.

Ocena 5

Bomango, Jazzinty abonma
LokalPatriot, 20.maj

Ne vem, zakaj Primorska v glasbenem smislu vedno odstopa od slovenskega povprečja. V hipijskih časih so rekli, da je to naša Kalifornija. Zanimivo je tudi pozabljenost dejstva, da je v zgodnjih letih rock glasbe in časih svinčenega socializma rock v naše kraje pronicel v glavnem prek Italije. Na Primorskem so nastale prve rock skupine, Kameleoni itd. Kaže, da je del svetovljanstva tam ostal še danes. Tako široko paleto glasbe najdemo le na Primorskem.

Bomango je nastal pred štirimi leti, med njegovimi ustanovitelji je bil angleški saksofonist Rob Evans, v glavnem tudi avtor glasbe. Sekstet se je v zadnjem letu delovanja močno premešal in spremenil, čeprav, glasba je ostala enaka. Komaj pred mesecema je Evansa zamenjala flavtistka in kot smo slišali na koncertu, tudi scat vokalistka Ana Marinkovič. Njena flavta se je lepo ujela s sodelujočimi glasbeniki, ki so kljub kratkemu skupnemu stažu in rahli tremi novinke pokazali dobro uigranost. Flavta je energično ritmičnemu uglajenemu jazzu s primesmi funka, fuzije in prvin latina, tudi kanca swinga, dodala novo dimenzijo. Bomango je zvenel sveže in sočno, četudi v določenih delih predvidljivo. Kakšnega starejšega poslušalca je znal spomniti na ameriškega junaka jazzovske flavte, Herbia Manna. Izvajanje skupine je podprto z dobro, mogoče na trenutke ne najbolj zanesljivo ritem sekcijo, predvsem tukaj merimo na tolkalca. Basist in bobnar sta delovala usklajeno. Za svetle točke so se izkazali v tehniki dobro podkovan, barvit in ritmično učinkovit kitarist, za svoja leta učeni pianist in seveda že omenjena in pohvaljena flavtistka.

Menda je šlo za prvi nastop v novi zasedbi. Že glede tega je bila skupina pred težko nalogo, če zanemarimo število obiskovalcev. Ti so se počasi le nakapljali, ves čas nastopa pa je med občinstvom in glasbeniki teklo vzajemno spoštovanje. Na odru je razblinilo zadrego, sprostito glasbenike, ki so se predali uživanju ob muziciranju ter se občinstvu vrnili v pošteni meri glasbene energije.

Po daljšem obdobju je bil zvok v LokalPatriotu dober in znosen!

Ocena 4

Cvičkarija/Teden cvička
Novi trg/Glavni trg, 27.maj

Na Novi trg sem prišel šele ob pol devetih zvečer, tako sem zamudil popoldanski etnoenološki del s skupino Soddiha. Kolegi so zatrjevali, da je bil nastop soliden, in zakaj jim ne bi verjel.

Ob pravem vzdušju je večerni glasbeni del začel vse bolj prodirajoči Od Francina možgani. Glasba je nihala od ritma in bluesa do fuzije, duba, rocka in še česa. Delno je spominjala na zvok pokojnega Rudolfovega, kar izrekam kot pohvalo. Skupina mi je vse bolj všeč, doslej je še nisem slišal z vokalistom, tako poslej lahko menim, da je kitarist prav tako dober pevec. Vsekakor je bil nastop dobra najava prvenca, ki menda izide v jeseni.

Potem so na oder prišli primorski upokojenci, ki »se kličejo« Halo. Izvedli so železni repertoar, se prebijali iz ene stare lajne v drugo, praktično so kljub znanim temam vse zvenele isto. Hudo je, če mora glasbenik več desetletij prodajati eno in isto, in to z vedno enakim okusom. Sicer je Halojeva glasba nekaj sodila med najboljši pop te dežele. Danes je prežvečen in dolgočasen.

Za njimi je oder razsvetlil junak množic Omar Naber, popevkarček, ki si je za spremljavo svojih milozvočnih omislil, da bo tako bolj možato deloval, trdo rockersko spremljavo. Fantek je pel, jokal, v njegovih pesmicah smo zasledili več opisov predinfarktne stanja; bolelo ga je srce, stiskalo ga je v pljučih in še več podobnih simptomov iz medicinskih priročnikov. Stopil sem po dva plastična kozarca kislega vina, pa me je še to razočaralo, in sva z mojo gospo krenila na drugo prizorišče, kjer so rajali tradicionalisti, preostanek večera pa sva pila ljubljansko pivo.

Medtem sem ugotavljal, da v mestu že leta nisem videl toliko obrazov. Še več, v Novem mestu se je po več kot petih desetletjih sam od sebe obnovil korzo. Ulice so bile polne, lokali razsvetljeni in obiskani, ljudje nasmejani, zapleteni v pogovore. Sem stopal po pravem mestu? Z ženo sva se nenadoma začela počutiti, kot bi bila na morju, na dopustu, v kakem toplim obmorskem kamnitem mestecu, kjer zvečer vse zaživi in krene po trgu gor in dol. Romantične želje že rahlo uvelih novomeških obujevalcev mestnega življenja so zaživele. Mestni mimohod je deloval.

Pri Cvetu sva spila kavo in se vedro podala na nabito polni Glavni trg. Med množico

ljubiteljev kislice in mastne jedače se je bilo težko prebijati. Usta polna, ustnice rdeče, jedre prsi, žareča lica, pomaščeni brki, v poltemi lesk in žvenket kozarcev. Ob vodnjaku ga je gruča veselo pila in zbirala za novo steklenico. V eni roki denarnica, v drugi drobiž, kozarec pa v prijemu zob. Medtem so na odru Fantje s Praprotna peli ameriško zimzeleno pesem (!?). Poleg je Lojze Slak z z dolgočasnim nasmehom sedel in ljubeče pestoval frajtonarico. »Če tile pojejo v angleščini in izvajajo tuje pop komade, potem mora biti nekaj hudo narobe,« mi je šlo skozi glavo. Pa je Lojze vstal in pevec napovedal eno, ki jo vsi dobro poznamo. In so zagodli ter zapeli Dragojevičovo Skalinado. »Narodnozabavna glasba je brezpreklicno v krizi,« sem modroval, ko sva se vračala na študentsko zabavo.

Tam je po Naberčku oder zasedel Dan D in v enournem nastopu ponudil to, kar že dobro poznamo. Vrhunsko, toda nič novega. Vse slišano, celo gostje so bili enaki kot zadnjič.

Sledilo je presenečenje, pa ne tisto, ki ga je za konec pripravil organizator. Mama z Rock Otočec fanti je sekala in funkirala. Zadeva je bila zabavna, višek večera. Zbrani so bili dobri glasbeniki, slišali smo praktično vse uspešnice, celo prosluli samoreklamator blatnih kopeli se je za trenutek prikazal na odru. Za konec je oder okupirala še v kdo ve čigave narodne noše odeta skupina, pred katero pa sva, priznam, pobežnila. Sicer pa se je ura že zelo približala drugi zjutraj.

Obe vinski zabavi sta dosegli namen in ciljno občinstvo, čeprav mi je bila bolj kot Teden cvička všeč Cvičkarija. Kar je pri njej razveseljivo, je mešanje generacij, ki napolni mesto. Obe prireditvi sta malo boljše veselici in tega prav nič ne skrivata. Moram pa dodati, da je Cvičkarijo prevečala zadnje čase v Novem mestu in okolici vse bolj prisotna smernica. Verjetno se je tudi ozvočevalec odločil dodati nekaj k taki vinski prireditvi in je zvok prilagodil poslušanju v sodu.

Ocenjuje Rasto Božič
foto Jure Švent, Rasto Božič

Brina, Pasja legenda
DruGod/Dallas 2006

Projekt Brina se nadaljuje z nesebično družinsko podporo Druge godbe, katere založba je izdala že drugo ploščo te zasedbe. Brina, ki za večino domačega poslušalstva predstavlja paradno skupino slovenske etno preporodne glasbe, si je tokrat dovolila rahel odklon proti jazzu. To sicer ni etno-jazz svetovnega formata, je pa iskanje in jazz bolj po obliki zasedbe kot izvedbi.

Tretja plošča pod večjim ali manjšim vodstvom pevke Brine Vogelgnik prinaša enajst novih uglasbenih besedil. Večina pesmi je prirejenih po ljudskih skladbah in motivih, dve sta avtorsko delo Eke Vogelgnik. Osnovna zasedba je enaka kot na prejšnji plošči Mlado leto, zvočna slika je zaradi odsotnosti gostov manj slikovita. Je pa zaznati nekaj trših prijemov, celo električno kitaro z efekti, močnejšo vlogo ritem sekcije in produkcije. Pri poslušanju vsaj treh tem se nisem mogel otresti občutka znanega, nakar mi je spomin postregel s primerjavo. Očitno Brina posega po sodobnejših svetovnih smernicah in išče širše občinstvo. Omenjena produkcija močno spominja na prijeme producenta Billa Laswella in njegovo delo z etiopsko pevko Gigi. V tem ni nič spornega, mogoče se celo motim! Me je pa zmotila vloga vokala oziroma nekakšna nenaravna ločenost vokala in glasbe. Zasedba deluje zgolj kot baza in spremljava petju. Je sicer dovršena, vendar ostaja v ozadju in pogosto brez interakcije krasi odpeto. Organske povezanosti, zlitja in sozvočja nisem začutil. Ne vem, kje tiči razlog? Mogoče v nežnem vokalu, ki mu manjka liričnosti. Je to mogoče preveč šolsko petje in teatersko podajanje? Dobil sem občutek, da vokal ni zmožen slediti izraznemu naboju zasedbe. Od pesmi do pesmi se mi je petje dozdevalo vse bolj enolično, kar za glasbo težko zapišem. Kljub nekoliko žalobnemu tonu plošče je glasba pestra in ritmična. Posega po ritmih in slogih od Afrike prek Balkana, šansona, do Latinske Amerike in Karibov.

Saj ne, da bi zanemarljivo vlogo gonilne sile skupine. Vseeno se mi dozdeva, da pač ne more prek lastnih zmožnosti. Poznati te in jih pravilno uporabiti pa je lastnost mojstrov.

Delo: 3 / Oblika: 3

Siddharta, Petrolea
KifKif/Menart 2006

Sodim med redke poslušalce, ki jih Siddharta ni prepričala. Pa sem se trudil, obiskal sem koncerte, poslušal plošče, a me je še vedno odbijal njen artizem, patetika, simfo rock prvine, teatralnost, napihnjenost, ne nazadnje objestnost. Marsikdo me je prepričeval, kako se motim, ampak ostal sem pri svojem in menil, da Siddharta pač ni za moje izbirčno uho. Ker sem že v letih, ko ti godi, če se ujameš z mlajšimi, sem vseeno v roke vzel njen novi izdelek, meneč, da me pa mogoče ta spelje na pravo pot.

Vse moje upe je pokopala že prva vrstica verza uvodne pesmi Ohm: »Z neba ne bo pritiska,« je zapel Tomi in sem skoraj sam nadaljeval po proslulemu Jovanu Veselu Koseskemu, »en junak za njim pritiska!« Ob razvoju komada sem ugotavljal, da je tiste znane pompoznosti res nekaj manj. Zvok se mi je zdel bolj razčiščen, rockovska zasnova manj zadušena, me je pa tokrat zmotila pevčeva obscenost, ki sem jo bil že lani, s tistim, »kdor me ne mara, fuck off,« deležen na Otočcu.

Med nadaljnjim poslušanjem so se mi vse teme dozdevale več ali manj podobne. Enak preprost nekajakordni pristop, precej iskanja identitete in zvoka, nagibanje enkrat k izpraznjeni Nirvani, drugič k Limp Bizkit, na koncu je zadišalo celo po popastih Scorpions. Seveda ni šlo brez simfonično teatralnega popevanja. Pevec me je nekako spomnil na nastopaškega novinarja komercialne televizije, po drugi strani na ubogega popevkarja, ki so ga porinili v rockersko družino, pa sam ne ve, kaj bi, mogoče ga je celo malo strah in se zato šopiri več, kot je potrebno. Spremljevalna glasba ali okolje, v katerega je posajeno to petje banalnih besedil, »Zraven belega medveda v mirnem jutru stavec pije, ve nekaj, kar že dolgo rabimo, zguban je v obraz od smeha ...« tudi sam sem bil, ko sem to slišal, je seveda navadno metalsko žaganje. Nič novega, nič posebnega. Plošča se je počasi odvrtila, sam pa sem vnovič ugotovil, da se bo enkrat moral razpočiti napihnjeni Siddhartin mehurček. V deželi, kjer se druga in tretja liga prodajata za prvo, je pač tako. Si zraven ali pa nisi. Sam zase vem.

Še nekaj. Ovitek je zaradi posebnega tiska izredno slabo berljiv.

Delo: 3 / Oblika: 2

Red Hot Chili Peppers, Stadium Arcadium
WB/Nika 2006

Udarna četvorka iz Los Angelesa je zadnji redni album izdala pred šestimi leti, predlani smo dobili dvojni odmerik koncerta, sredi letošnje pomladi je postregla z novim izdelkom, vnovič dvojnimi albumom.

Stadium Arcadium je zajeten zalogaj. Osemindvajset novih tem, zvečine dinamičnih rock komadov, vmes so poredko posajene za skupino tako značilne spevno sočne pop/rock balade. In te so še kako potrebne, saj poslušanje sicer solidno zasnovanih in dobro izvedenih funkiranih ali tekoče rockovsko zastavljenih skladb, brez njih hočeš nočeš postane monotono. Ravno na tej ločnici se ves čas vse dogaja. Poslušalec se sprašuje, ali je bilo res potrebno na plošči spraviti vse te komade, kaj bi lahko tudi ostalo za drugič ali za koncerte. Saj ne, da bi bila vmes mašila in slabi komadi, le preveč vsega je. Skupini tudi ne moremo očitati nekreativnosti. Sicer deluje po pred leti albumom Blood Sugar Sex Magik (1991) zastavljeni smernici, vendar je to izvorna glasbena pot. Tudi glasba je zasnovana široko, pri snemanju je sodelovalo kar nekaj gostov. Energični rock se meša s funky ritmom, pri poslušanju naletimo na več mediger basista Michaela Fleaja Balzaryja in kitarista Johna Frusciantaja. Bobnar Chad Smith jima pozorno in elegantno sledi, osebni pečat prilepil vokalist Anthony Kiedis. Vse je tako gladko urejeno, da tudi tukaj številne skladbe namesto v zabavo in užitek hitro preidejo v dolgočasje. V večji meri je to krivda precej enakomerne produkcije Ricka Rubina.

Album po eni strani zagotavlja glasbeno izvedbo visokih meril, po drugi strani ne ponudi posebnih viškov ali kakšne posebne strategije pri razvrstitvi skladb. Praktično vseeno je, kje ga začnemo ali nismo poslušati, vse je značilni Red Hot Chili Peppers, kar je mogoče usluga in priklon času, naklonjenemu instantnemu uživanju.

Neki poskus razbitja monotonije je na albumu le prisoten. Plošči se delita na Jupiter in Mars. Zdi se, da je Jupiter bolj moder in udaren, medtem ko je začuda Mars bolj uglajen in liričen, toda le do določene mere. Poznavanje antične mitologije pač ni domena kalifornijskih rockerjev.

Delo: 4 / Oblika: 3

Ocenjuje Rasto Božič

Ni ovir za Elan RC 8

Sedeli smo v Gogi in modrovali o pomembnih rečeh, ko je mimo prineslo Šveta juniorja. In ker nesreča nikoli ne pride sama, je kmalu za njim pristopiljač še inženir Baco in se prav tako samozavestno zavalil v naslanjač. Ja, ko se na kupu znajdejo trije fotografi (čeprav si Nejko G. na srečo fotoaparata še ni kupil!), že veste, kam bo zapeljalo pogovor. Včasih smo se ponosni lastniki novih mobilnih telefonov, ki smo se še spominjali porodnih krčev mobilne telefonije, ko so imele prenosne naprave samo po deset kil, majhne pa so bile kakor malo manjše akumulatorske baterije za F-16, pogovarjali le o telefonih in največji car je bil tisti, ki je imel najmanjšega. »Waw, a tvoja pa že lahko samo z eno roko držiš?!« No, fotografi so podobna sorta ljudi, le da je pri njih kakor pri dekletih pomembna velikost. Večje je boljše. In so vsi trije stekali in se slinili in primerjali, da ni bilo za nikamor. Pa kako je tvoj dolg, kako je pa tvoj širok, ja, tvoj pa več naenkrat zajame ... Mene pa so tiste teleskopske zadevice še najbolj spominjale na tisto, kar pozna vsak kmečki otrok, ki je že kdaj videl konja lulati, a jim tega, mestnim otrokom, nisem povedal. Zakaj bi jim jemal veselje?! Naj mislijo, da je njihov teleskop največji ... No, o nesreči, ko se znajdejo fotografi na kupu, govorim seveda zato, ker moraš v njihovi družbi nadvse paziti, kaj počneš. Bog ne daj, da bi si po nosu zavrtal s prstom in se potem igral s kroglico, ali da bi s ključem preveril, kakšna je notranjost ušesa! Digitalni fotoaparati namreč ne potrebujejo več dragega filma, zato novodobni fotografi kar pritiskajo in pritiskajo in mimogrede po elektronski pošti dobiš samega sebe, kako si z zanimanjem ogleduješ nekaj rumenega na koncu avtomobilskega ključa. Kakor da higiena ni zelo pomembna v življenju!

Ko so si potešili prvo slo in ko je prvotno navdušenje (seveda le začasno) minilo, sem se spomnil, da me je prijatelj poprosil, ali mu lahko najdem »manekena«, ki bi se popeljal s kosilnico za travo. Takšno, na štirih kolesih! Za članek v časopisu. In so se vsi branili časti kot hudič križa, gospodje so seveda rajši na drugi strani objektiv! Potem smo malce molčali, zatopljeni vsak v svoje pomembne misli, ko se je oglasil Švent junior: »Ej, na kosilnici ne bi sedel, bi pa smučal za njo. Misliš, da bi potegnila?« In se je razvnela učena debata, ali je kaj takšnega možno ali ne. Seveda sem mestne škrice moral razočarati in jim povedati, da mašince absolutno nima dovolj moči, in smo se spet pogreznili vsak v svoje pomembne misli, ko se je oglasil inženir Baco: »Ej, kaj pa, če bi nas vlekel avto? To bi pa bil ekstrem!« In so se vsi pričakujoče zazrli vame, kot da sem njihov oče, ki jim je obljubil tri kepice sladoleda (ko pa itak plačam največ dve kepici hkrati!), jaz pa sem razmišljal le o mozolju, ki se mi je naredil na bradi, in o tem, kako bi ga razmazal, ne da bi me pri tem fotografirali. In ker so še kar čakali in čakali in ker je Baco najmanj trikrat ponovil, da on bi pa smučal po suhem, sem odvrnil, da sem takoj za, le če bomo smučali čez center mesta. Sem mislil, da jih bo minilo, a je bilo, kot bi bencil pil in scal na ogenj. Načrti so začeli rasti in bolj sem jih rušil, slabši so bili, pa še gospoda Šulna je vmes vrag prinesel in je ponudil svojega volva za vleko, da izgovorov skoraj ni bilo več možnih. Smo pljunili v roke in odšli vsaksebi. Na zadevo sem skoraj pozabil (ker sem imel xtreme že itak napisan, a ga boste brali v naslednji številki Parka!), dokler niso v nedeljo telefoni skoraj pregoreli. Ljudje so zagrabili še bolj kakor sekundno lepilo, zaradi katerega tisti tip še kar binglja s stropa, in treba je bilo nekaj storiti. Smuče so prišle (donirala sta jih Šuln in Jurček),

izgovorov ni bilo več. Po kosilu sem doma ležerno navrgel, da grem smučat, in v avto začel metati zaščitno smučarsko opremo. Preljuba mi soproga ni nič rekla, tudi temperature mi ni hitela merit, že ve, da me sem ter tja kaj piči! Kaj se pa družim s fotografi ... Dogovorili smo se, da bomo najprej poskusili na kakšnem bolj odmaknjem kraju, da ne bo sramota direktno na Glavnem trgu, in smo se odpeljali k osnovni šoli, kjer pa je bila ravno nekakšna nogometna tekma, ki so jo seveda prekinili takoj, ko sem obul pancerce in nataknil čelado! Šulnu se je verjetno zdelo škoda volva, zato je zakurbal Metino petko. Z Bacom sva prišla za štrik in počasi je potegnil. Moram priznati, da me je kar malo stisnilo, preden so smučiči zadržale po asfaltu. Bom zdržal ali ne? Me bo potegnilo iz pancercjev in iz hlač? Vrv se je napela in smučiči so relativno zlahka zadržale pod najino težo, ni bilo preveč naporno. Šuln se je sicer bal pritisniti na plin, a sem začel uživati pa tudi adrenalinček je špricnil, zato sem vpil, naj pospeši. In je. Nekje na sredini je Baco odpadel, mene pa je, ker sem kar kričal in kričal, naj pospeši, kot da sem kakšna srednješolka, potem zares potegnil zelo hitro. Kar je sicer ok, a le, dokler se pelješ naravnost. Ko me je malo odneslo iz smeri, sem seveda kot izkušen smučar zabil in bi me skoraj razčetrilo, kajti smučka seveda ni zagrabila, le spodneslo jo je, da sem moral uporabiti vso moč, da sem stisnil noge spet skupaj. Pot je lil iz mene, a ovir za velik korak za človeštvo in majhen za naju z Bacom ni bilo več. Odpeljali smo se v center mesta. Si spet nadeli smučarsko zaščito in Šuln je potegnil. Prav takrat je mimo prineslo mojo preljubo soprogo, ki se je sprehajala z najinim najmlajšim sinom, in preden me je zajel občutek sramu, sem ji še uspel pomahati, potem pa se je bilo že potrebno skoncentrirati na vožnjo. Kajti granitne kocke, s kakršnimi je tlakovan center Novega mesta, niso mačji kašelj tudi za izkušenega smučarja. Noge je ves čas vlekel narazen, roke pa je hotelo iztrgati iz ramenskih sklepov. Morda bi celo obupal, a sem se bal, da bi me potem prijatelji naribali s granitnimi kockami, pa tudi vsi firbci, ki jih je po nedeljski maši ogromno, so se ustavljali in začudeno opazovali dogajanje in bi mi bilo še bolj nerodno. Najbolje je bilo zdržati in se jim odpeljati spred oči. Prismučali smo tudi mimo gostinskega vrta, polnega ljudi, a ker se je prav tam začel ovinek, nisem imel časa razmišljati, ali naj me bo sram fino ali še bolj! Pa tudi tisti železni pokrovi sredi ceste so bili kar huda ovira, naj o zebrah niti ne izgubljam besed! Kaj se tem komunalcem, ki jih tako brezvestno rišejo na vsakih nekaj metrov, res ne sanja, kako spolzke so za ne dovolj nabrušene smučiči! Odpeljala sva ves krog! Saj ni več kaj dosti povedati, le še to, da se smradu po zažgani plastiki nisem znebil še nekaj dni, boleče mišice pa so me na dogodek opozarjale še nekaj dni dlje. Če o fotografijah, ki so zaokrožile po spletu in govorile o idiotih, ki smučajo čez mesto, niti ne govorim! Za nameček je eno objavil še najvišji po činu od novomeških fotografov, B.P., ki smo ga podtaknili v Mladino (in mislili, da smo se ga znebili za vedno!), pa še imena je dodal, tako da zdaj vsi vedo, kako Novomeščani postmodernistično oživljamo staro mestno jedro, ne le bralci Parka! Zatorej, vsi norci, ki si želite solz, znoja in sramu, javite se po elektronski pošti ...

AmpakkukrkolženaLunijeblovečljjudikukrijhjepapoletsmučaločezNovomestoŠini

Foto Jure Švent

Mimogrede, vse najboljše, Švent junior. Darila nimam, lahko boš pa za pivo dal!

ENOTA POTLAČ

KOT VSI NE VESTE, SE JE V PREJŠNI EPIZODI POJAVIL NOV IGRAČ, TAKO IMENOVANA, TRIXY DVE DOLGI NOGI DELIGHT, KI BI LAHKO S SVOJIM STASOM IN GLASOM, DA DVE DOLGI NOGI NITI NE OMEJAMO POSEDEJ, MIMOGREDE POVZROČILA PRAVI MAJU DR-MIR NA ŽE ITAK PREOČUTLIVEM GEOPOLITIČNEM PROSTORU NAŠE IN VAŠE. DA DO TEGA RES NEBI PRŠLO JE HIPERINTELEKTNI, MODRI, SEXY IN MLADOSTNO VITALNI DR.NOVSĚEK, ČE PUSTIMO OB STRANI 357 DO SEDAJ ODKRITIH MANUŠIH IN MANU POMEMBNIH KRONIČNIH OBOLEHU, BOLEZNI IN NEKAJ ZAMENJANIH ORGANOV, RAZVIL HUDO STRATEGIJO, INSPIRIRANO Z DAOISTIČNIM PRINCIPOM NEAKTIVNEGA DELOVANJA WU WEI, SEVEDA SUBTILNO PRILAGOJENO IN MODIFICIRANO ZA SPECIFIČNE POTREBE, SPECIFIČNEGA TERENA ZGORAJ OMEJENE NAŠE IN VAŠE. KAKO SE BO ODVIJALA ZGODBA NAPREJ, BO DON KOVA PRI VSEH PIZDARLIJAH OKOLI NJEGA IN ZARADI NJEGA OHRANIL ZDRAVO PAMET IN TREZNO GLAVO, KAJ POČNEJO KONTINUJKDO SO ŽE TOP, KAJ JE RODIL MIRKO IN SLAVKO IN ZAKAJ SO V PRETEKLOSTI MORALI DR.NOVSĚKU ZARADI TRIXY PRVIČ ZAMENJATI SRCE, VERJETNO NE BOSTE IZVEDELI V NADALJEVANJU.

V SKLADU Z NATAČNIMI NAVODILI DR.NOVSĚKA JE ENOTA POTLAČ POČELA TISTO, V ČEMER JE BILA DALEČ NAJBOLEŠA. NČ.

DOMAČIN JE PRIŠEL PROTESTIRAT ZARADI PRAVKAR ZGORELE ZIMSKE ZALOGE SENA. RAZVIL SE JE NEVERJETEN DIALOG, KI JE VSEKAKOR PRESHENIL VSE PRISOTNE IN MANU PRISEBNE...

MEDTEM JE ZARADI PREOBREMENJENOSTI DON KOVA DOŽIVEL MANUŠI ŽIVČNI ZLOM V NIZU...

NA JAVNEM RAZPISU ZA PRENOVO ROTOVŽA, ŠTABA OBČINOV, JE PODJETJE KARLOS VSE SAM SP, SUVERENO PRIDOBIL POSEL

NEKAJ TREHUTKOV KASNEJE JE VISTA SATELITOV V ORBITI ZAZNALA POPOLN ELEKTRIČNI MIRK V EVROPI IN JV BALKANI...

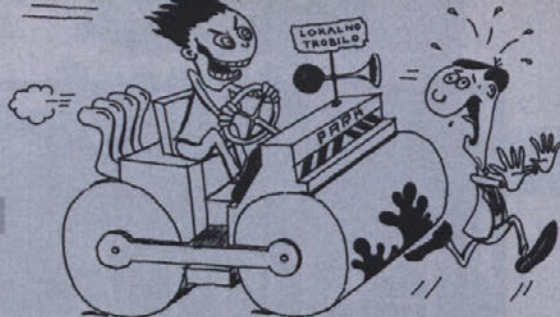

SEJ BO, A NEŽ NE BO, NE BO.

ODDELEK ZA EU INDIKTRINACIJO, FIZIČNI RAZVOJI IN JAVNEJŠI OPOZARJAVO: JERES POT, VAŽEN JE CILJ.

POTLAČ

l o k a l n o t r o b i l o

Predstavitel novega županskega kandidata

Gibanje za pravičnost in razvoj v koalicijo z Gromom

“Sprejemam in širim kulturo zen budizma” – Drnovšek se je prišel poklonit novemu duhovnemu vodji – Romska skupnost navdušena

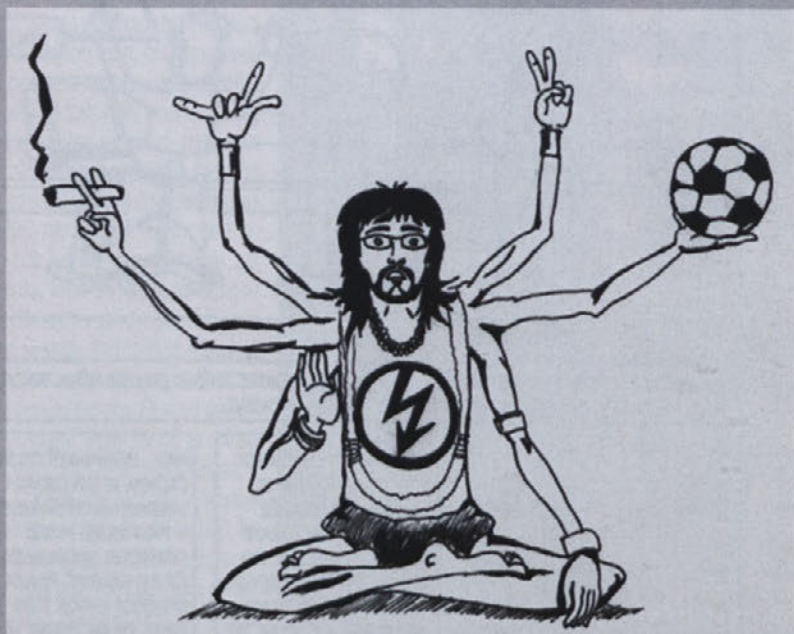
Poroča Vlado Mihelj, ilustracija Jelko Kacin

“Ali slišite zvok avtomobilov, ki prihaja skozi okno?” je prejšnji ponedeljek v dvorani Narodnega doma retorično začel svojo predvolilno predstavitev Matjaž Grom, menedžer glasbene zbirke Goga Musica (Založba Goga, Novo mesto) in nesporni favorit za jesenske lokalne volitve. “Slišimo,” je v en glas odgovorila polna dvorana vnetih in hkrati osuplih privržencev – vsaj po predvolilnih anketah sodeč – vodilnega županskega kandidata. “Vidite, to je zen, dragi moji, in to je moj predvolilni program za mandatno obdobje 2006 – 2024.”

“Skrivnost razvoja občine je v tem, da ni skrivnosti razvoja”, “Sprejmite to, kar vidite!”, “Se vam zdi, da vam gre slabo? Še slabše vam bo šlo, zato uživajte v tem, kar se vam godi.” To je le nekaj poudarkov iz govora človeka, ki bi zmagal na volitvah, ki jih je organiziralo naše lokalno trobilo, če ga ne bi lokalna klika začasno onemogočila s pomočjo podkupljenih sodnikov.

Matjaž Grom je že zavrnil povezave s katero koli stranko ali nestransko mafijo. “Ne da se mi pogovarjati z njimi”, je bilo zapisano v sporočilu za javnost. Franci Kocina – do vložitve Gromove kandidature zanesljivi kandidat za zmago – je namreč Gromu poslal pisno ponudbo, da bo sam odstopil od kandidature, če ga bo bodoči zmagovalec zaposlil kot vodjo občinskega pevskega zbora. Alojz Muha se je želel zaposliti v občinski kuhinji kot pek kruha, pri čemer je navajal izkušnje direktorovanja v Dolenjskih pekarnah. Izvedeli smo, da je ponudba Groma spravila v gromki smeh, saj sam uživa zgolj polnozrnatu štručko, ki mu jih pošilja predsednik države. Oba omenjena že razmišljata o dokončnem odhodu k stranki Desus, medtem ko se ostali še obotavljajo. “Ali slišite zvok avtomobilov ...” jim pojejo privrženci Groma.

Je pa v novih prostorih Založbe Goga Grom sprejel predsednika države Janeza Drnovška, ki je nanj naslovil prošnjo za podporo svojemu Gibanju za pravičnost in razvoj. Grom je prošnji ustregel. “Čeprav je njegova zavest šele v začetnem stanju prebujanja in je svetlobna leta od resnične globinske filozofije, je Drni v redu fant ... pa še dobre žemljice peče,” je na kratko pokomentiral svojo odločitev Grom. Iz dobro obveščenih krogov smo že izvedeli, da naj bi Grom že sklenil pogodbo z Gibanjem za pravičnost in razvoj, ki bo po Gromovi izvolitvi za celotno občinsko upravo pripravljala malico po Drnovškovem receptu.

Prav tako je Groma obiskal novi dolenjski nadškof Andrej Glavača, ki mu je Grom ob tej priložnosti podaril knjigo *Velikani zena* z lastnoročno napisanim posvetilom. Glavača baje že nekaj dni vztraja v svoji študijski kamri. Pismo podpore je Gromu poslala tudi novomeška romska skupnost. “Kdo so Romi?” je vprašal Grom. “Poznam zgolj nekega groma, a nobenega roma. Precej smešno bi bilo, da bi sklepal koalicijo sam sabo, čeprav to niti ni tako slaba ideja,” je modroval prihodnji novomeški župan.

Ni kaj, dejstvo je, da se je že rodila nova novomeška legenda, z njo pa nova era za našo občino. Potlač se kot edino resnično objektivno lokalno trobilo upa postaviti na pravo stran: Grom je edina alternativa!

pregovar

ZRNO...

NA ZRNO...

POGAČA!

KAMEN...

NA KAMEN...

PALAČA!

KAPLJA...

ČEZ ROB...

= POPLAVA!

THE END

TONSON

Šola tujih jezikov
Novo mesto
Tel.: 07 33 77 882, www.tonson.si

 IDS

svet na frekvenci Radia Krka

www.radiokrka.com

RadioKrka
106.6 MHz

PO2

ZP MS
 Rozmanova ulica 10, Novo mesto
 Tel.: 07 33 71 470, 041 643 969
 e.mail: dpm.mojca1@siol.net
 www.drustvopm-mojca.si
Društvo prijateljev mladine
 "Mojca" Novo mesto

N.Si
 Nova Slovenija
 Krščanska ljudska stranka
 Zaupamo v moč dobrega

Slovenska demokratska stranka
SDS
 Mestni odbor
 Novo mesto

VRTEC CIBIBAN NOVO MESTO
 Ragovska ulica 18, 8000 Novo mesto

K·N·J·I·Ž·N·I·C·A
 Paula Golie
 Kidričeva 2, p.p.29
 8210 Trebnje Tel.: 07/ 34-82-110

RIC Novo mesto
 Novi trg 5, Novo mesto
 tel.: 07 39 34 550
 www.ric-nm.si
 Razvojni izobraževalni center Novo mesto

Visoka šola za upravljanje in poslovanje
 Dodiplomski visokošolski programi
 Na Loko 2, Novo mesto
 tel.: 07 39 30 020

DOLENJSKI MUZEJ
 Muzejska 7, Novo mesto

OŠ Bršljin
 Kočevarjeva 40, Novo mesto
 e-mail: os.brslijn@guest.arnes.si

Šolski center Novo mesto
 Šegova 112
 Novo mesto

OŠ Brusnice
 Velike Brusnice 101,
 V. Brusnice

KNJIZNICA
 Rozmanova 26/28,
 Novo mesto
 tel: 07 393 46 74
 MIRANA JARCA

Osnovna šola CENTER
 Seidlova cesta 7
 8000 Novo mesto

Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije
 Območna enota Novo mesto

KULTURNI CENTER JANEZA TRDINE
KC Janeza Trdine
 Novi trg 5, Novo mesto

Zarja d.d.
 Stanovanjsko podjetje
 Prešernov trg 5
 Novo mesto

Osnovna šola GRM
 Trdinova ul.7,
 8000 Novo mesto
 Tel.: 07 39 35 900

Glasbena šola Marijana Kocina Novo mesto

Kmetijska šola Grm
 Sevno 13
 Novo mesto

GIMNAZIJA NOVO MESTO
 Seidlova cesta 8
 8000 Novo mesto

Dijaški dom Novo mesto
 Šegova ulica 115
 8000 Novo mesto

OŠ Šmarjeta
 Šmarjeta 1, Šmarjeta
 tel.: 07 38 44 180

GASILSKO REŠEVALNI CENTER NOVO MESTO
 Seidlova cesta 29, 8000 Novo mesto

SREDNJA ŠOLA ZA GOSTINSTVO IN TURIZEM
 Ulica talcev 3
 Tel.: 07 332 15 27

EKONOMSKA ŠOLA
 Ulica talcev 3/a
 07 39 33 264

Mestna občina Novo mesto
 Seidlova 1, Novo mesto

SLS.
 Slovenska ljudska stranka
 Mestni odbor Novo mesto

strankamladihslovenije
SMS
 www.sms.si

Galerija Božidar Jakac
 Grajska cesta 45, 8311 Kostanjevica na Krki
 TEL.: 07/49 87 008, FAX: 07/49 87 335
 Ogled razstav in stalnih zbirk:
 vsak dan razen ponedeljka od 9. do 18. ure.
 www.galerija-bj.si, e-pošta: info@galerija-bj.si

GOSTILNA IN SLAŠČIČARNA JAKŠE
 Drska 44, Novo mesto
 tel.: 07/33 77 310, 33 77 311
 GSM: 051 311 331

Gostilna in prenočišča
 Kandijška cesta 63
 Novo mesto
 tel.: 07 30 28 444
 www.pribeelokranjcu-vp.si

McDonalds
 Ljubljanska 27
 Novo mesto

park novomeški regionalni mesečnik

gostišče kos
 ZIDANICA KOS NA TRŠKI GORI
 Šmarješka c. 26, Novo mesto, Tel.: 07 33 70 540

PUB PRI VODNJAKU
 Glavni trg 3, Novo mesto

Gostilna Bučar
 Boženko Grah, s.p.
 Šmihel 14, Novo mesto
 Tel.: 07 33 75 325, gsm: 031 647 084

KAVKA PUB
 DOBRA KAVA IN DOBRO VZDUŠJE.

Bistro in pizzeria Kaval
 Panda d.o.o.
 Velike Brusnice 13
 tel.: 07 30 85 623

PIZZERIA RESTAVRACIJA NOVLJAN

Prepih
 Gornja Težka voda 19
 Stopiče
 tel.: 07 30 89 404

Primož Polak s.p.
 Ljubljanska cesta 26 (TC HEDERA)
 8000 Novo mesto • tel:07/33 28 041
DELOVNI ČAS
 Ponedeljek - srede 7h 23h Petek in sobota 7h 03h
 Četrtek 7h 01h Nedelja 16h 23h

Gostinstvo Franci Tratnik s.p.
 Smednik 12
 8274 Raka

Renata Peterle s.p.
 Bršljin 22, Novo mesto
 tel.: 07/30 23 384
Frizerski salon

lokalpatriot
 www.lokalpatriot.si
 lokalpatriot@lokalpatriot.si

TOTAL
 d.o.o.

Frizerski salon Jure
 Kandijška 19, Novo mesto

knjigarna:kavarna:GOGA Glavni trg 6

Panda d.o.o.
 KZ Krka,
 Dom, vrt in kmetijstvo
 tel.: 07 33 56 360

PIZZERIA TOTALKA
 Kandijška cesta 60
 Tel.: 07 302 01 00

Frizerstvo in lasuljarstvo
KODRČEK
 Ljubljanska 80, tel.: 07 33 26 028
 Smolenja vas 3, tel.: 07 33 44 118

Frizerski studio SIMONA
 Bolokranjska cesta 5
 Trgovski center OMC Zolja vas
 tel: 07 7 30 222 30
 tel: 041 609 144

DOLENJSKI LIST
 Vaš četrtkov prijatelj že 55 let!

TOTAL TOTALČEK

Vabljeni v frizerski salon
»SAŠO«
 Vesna Barantin, s.p.
 Ratež 70,
 tel. .30 85 843, GSM:031 322 237

Prehrana na študentski bon za samo 230,00 SIT
 pestra izbira juh, sendvičev, solat, jogurtov in krofov.
 Nahajamo se na Novem trgu v Novem mestu.
TVOJH MINUT

Sodelujte v anketi na
www.dol-list.si
 (07) 39 30 500

COM LAN
COMPUTERS

LEPOTNI ATELJE
Frizerstvo, solarij, lichenje, pedikura
Milana Majcna 9, Novo mesto
Barbara Pavlin
telefon 07 332 45 10

Plesni center Dolenjske
Novi trg 7, Novo mesto
gsm: 041 754 911

TONSON
Šola tujih jezikov
Novo mesto
Tel.: 07 33 77 882, www.tonson.si

PARMA tel./fax: 07 33 44 220
mob.: 041 649 277
PARMA Rudi IVANČIČ s.p.
Mala Cikava 17c, 8000 Novo mesto

LoGing ESTABLISHED 1993
NOVO MESTO - www.loging.si
INDUSTRIJSKI MONTAŽNI OBJEKTI

Tuš market Brusnice
Panda d.o.o.
tel.: 07 30 85 623

LDS
LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE

Cvetličarna Cvetnik
Ljubljanska 27,
Podbevškova 4,
Novo mesto

MTI Pavlič
Kočevarjeva 2,
8000 Novo mesto
tel.: 07 33 71 570

ACER
Prostorsko načrtovanje, projektiranje
in varstvo okolja Novo mesto, d.o.o.

GALERIJA KRALJ
Prešernov trg 3

Studentski servis
sedež: Prešernov trg 6, Novo mesto
07 3374 370, 031 396 139
poslovalnice:
Baragov trg 1, Trebnje
07 3460 520, 031 677 965
http://www.student-nm.com

Robert's elektronik d.o.o.
Novomeška 79, Straža
tel.: 07 30 84 840

VISIO
DESIGN studio, FOTO studio, AV studio
041 66 14 55

TRGOVINA VIVA
SPECIALIZIRANA TRGOVINA S PERILOM
(v trgovski hiši Bršljin)
tel.: 07/393-17-96

Lubcon d.o.o.
Adamičeva 26
Novo mesto
tel.: 07 33 80 760

30 let MEDLE
ROLETARSTVO MEDLE d.o.o.
8000 Novo mesto • Podbevškova ulica 31 • tel.: 07/3 930 930
E-mail: roletarstvo.medle@siol.net

HHRANILNICA LON
d.d., Kranj
PE Novo mesto
TEL.: 07 337 10 10

VZAJEMNA
Jaz zate, ti zame.

Študentski servis
www.noua.si
051 310 676

STUDIO VIRC
avdio-vizualna produkcija

APROS www.apros.si
Informacijski sistemi za proizvodnjo

steklarsstvo Vidmar
Brod 11,
8000 Novo mesto
Tel.: 07 337 90 90

ARCHLINE
projektiranje, načrtovanje, oprema, design
Ljubljanska cesta 26, 8000 Novo mesto
tel 07 30 - 79-811, 041 671-321

YURENA
šola tujih jezikov
33 72 100
Glavni trg 11, Novo mesto 102

Real d.o.o. Novo mesto
Kočevarjeva 2,
8000 Novo mesto

dacomm
KERAMIKA

UDARNI list

N3 d.o.o.
Krajčeva 17
Novo mesto

RELAX RELAX
Turistična agencija
PREŠERNOV TRG 9, NOVO MESTO
TEL.: 07 39 33 420

CEMENTNI IZDELKI BREZNIKAR
Straža 13, 8232 Šentrupert
Tel.: 07/34 34 590 Fax: 07/34 34 591
Mobilni: 041 427 652

tak Novo mesto d.o.o.
NAŠE DELO:
STANOVANJSKE STAVBE
INDUSTRIJSKE STAVBE
JAVNE STAVBE
ŠPORTNI OBJEKTI
URBANISTIČNO NAČRTOVANJE
PROSTORSKO NAČRTOVANJE
Tel./fax: 07 33 78 780

SOPHOS
SOPHOS ANTI-VIRUS
Pooblaščen distributer za Slovenijo
www.sophos.si

Sporti d.o.o.
Košenice 83, Novo mesto
Cviček

TRGVIŠČNA AGENCIJA NOE MONDIAL TRAVEL
Glavni trg 14
Tel.: 07 33 72 790

SOREX d.o.o.
Foersterjeva 10, 8000 Novo mesto
Tel.: 07 33 79 010
e-mail: info@sorex.si, www.sorex.si
Samolepilne etikete • Foto papir

KODA KNJIGOVODSTVO
ORGANIZACIJA IN TRGOVINA d.o.o.
NOVO MESTO, SEGOVA 90, TEL.: 07/33 75 960,
FAXS: 07/33 75 961, e-mail: koda@siol.net
VODENJE KNJIGOVODSTVA ZA PODJETJA IN SAMOSTOJNE PODJETNIKE ZA DOMAČI IN TUJI TRG

EKONOMSKE, ORGANIZACIJSKE IN SVETOVALNE STORITVE
Jožica Barbo - Hrastar, s.p.
V Brezov Log 3a
Novo mesto
Tel.: 07 33 70 230
Vodenje poslovnih knjig za pravne osebe, zasebnike,...

BELBLED
Trgovina in servis z računalniško opremo
Tel: 07/30-99-400, http://www.belbled.si

KCID

KNJIGOVEŠTVO KELBIČ PAVEL S.P.
Delavnica: Pod Trško goro 18, Tel: 07/3325-718
Doma: Mestne njive 6, Tel: 07/3325-926
GSM 041/726-644

harlem računalniški inženiring
Foersterjeva ulica 10
8000 Novo mesto
tel. 07 3382 900
http://www.harlem.si/

ISER POOLLAŠČENI TESTNI CENTER
Andraž Krupar s.p.
Julčeva 13, Novo mesto
Računalniško vzdrževanje, nadziranje in inženiring
www.iser.si
07-33-74-051

RSL PRODUCTION
WWW.RSL-PRODUCTION.COM

3TAV Izbrane informacije d.o.o.
• Poslovni informacijski sistemi (SQL, odjemalci/strežniki (platforma))
• Razvoj programske opreme po meri uporabnikov
• Internet + aplikacije in poslovanje
Tel.: 07 393 56 16 www.3tav

SALON MASAŽE IN ZDRAVJA Matjaž BUČAR s.p.
Glavni trg 2
Novo mesto
Tel.: 041 736 495
PONUDBA DARILNIH BONOV

TI-MAK d.o.o. timak@siol.net
MAK trgovina z barvami
Nad mlini 70,
8000 Novo mesto
Tel.: 07 393 06 30

Vse na enem mestu: izleti, potovanja, sejmi, letovanja, zimovanja, letalske vozovnice za posameznike in skupine!

KAMNOŠEŠTVO Marjan LUKŠIČ s.p.
Košenice 92, Novo mesto,
Tel./fax: 07 33 47 015, gsm: 041 720 102

ID - INTERIER DESIGN d.o.o.
ARHITEKTURA & DESIGN
GERMOVA 3, 8 000 NOVO MESTO
t: +386 (0)7 393 20 80
f: +386 (0)7 393 20 89
e: info@id-design.si
w: www.id-design.si

ZAPIS PLUS
Podjetje za poslovne storitve d.o.o.
- Vodenje poslovnih knjig
- Poslovne študije in načrti
- Podjetniško svetovanje
Tel. 07 33 70 150 • Fax. 07 33 70 151
e-mail: zapis@insert.si

KOMPAS NOVO MESTO d.o.o.
tel. 07/39 31 520
PONUDBA SKORAJ VSEH
AGENCIJ NA ENEM MESTU

DRAGAN ŠOBAR s.p.
Elektroinstalacije
Ragovska 2
8000 Novo mesto
Tel, fax : 07 / 334 12 93
Mob : 041 / 616 762

BOBENČEK TRGOVINA Z GLASBILI
WWW.BOBENCEK.COM
Muzejska 4, Novo mesto
Tel.: 07 33 79 960, 041 685 167
Fax: 07 33 79 961, info@bobencek.com

PARKETARSTVO
Marjan Kovačič s.p.
Polaganje, brušenje, lakiranje, ponudba več vrst eksotičnih parketov
Prisojna pot 4, Novo mesto
Tel. 041 652 747
parketarstvo.kovacic@siol.net

OŠ Dragotin Kette

PARKETARSTVO
Marjan Kovačič s.p.
Polaganje, brušenje, lakiranje, ponudba več vrst eksotičnih parketov
Prisojna pot 4, Novo mesto
Tel. 041 652 747
parketarstvo.kovacic@siol.net

INTE RIER
www.kik-interier.si
TRESPA SANITARNE KABINE IN GARDEROBE
KNAUF MAVČNE STENE IN OBLOGE
Armstrong SPUSČENI STROPI
fermacell NAPUŠČI IN PODSTREŠJA

grafika
novo mesto d.o.o.

Kik Interier d.o.o., Bršljin 18 a, 8000 Novo mesto, tel.: 07/33 21 028, 33 22 944, GSM: 041 612 505

Ali ste že pomislili na praznjenje greznice?

KOMUNALA NOVO MESTO
d.o.o.

Informacije:
07 **33 825 20**
39 324 50

V skrbi za okolje.

Komunalna Novo mesto, d. o. o.

Dijaki in študenti, pozor!

Vse za Dijaški dom Novo mesto zainteresirane dijake in študente višjih in visokih strokovnih šol obveščamo, da Dijaški dom še vedno razpolaga s prostimi kapacitetami.

Večino dodatnih prijav za podaljšanje in novince pričakujemo v mesecu juniju na ustreznih obrazcih:

- dijaki in študenti višjih strokovnih šol na obrazcu DZS 1,74
- študenti visokih strokovnih šol pa na obrazcih DZS 1,70 in 1,71

Podrobnejše informacije so dosegljive na spletnih straneh RS Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo (<http://www.mvzt.gov.si/>) ali v tajništvu Dijaškega doma (tel. 07/393 55 87).

Dobrodošili!

Šegova ulica 115
8000 Novo mesto

Dijaški dom Novo mesto

tiskarna vesel

GRAFIČNO
OBLIKOVANJE
IN PRIPRAVA
ZA TISK

OFFSET TISK

TISK ETIKET V ROLI

TISK PLASTIČNIH KARTIC

TAMPO TISK

Tiskarna Vesel d.o.o. • Sentjernejska cesta 15, 8000 Novo mesto

Tel.: 07 1 171 190 • Fax: 07 1 171 191 • E-mail: tiskarna@vesel.si • www.tiskarna-vesel.si

PARK

III 895/2005/2006

200702288, 8

COBISS e

Šolski center Novo mesto skupaj s svč
scheme »Računalniško opismenjevanje
opismenjevanje brezposelnih na po
aktivnosti so 90 odstotno sofinancirane

je računalniško usposabljanje za pridobitev osnovnih (modul A), naprednih (modul B) in
specialističnih (modul C) znanj računalniške pismenosti. Šolski center Novo mesto namerava
v te tri nivoje **brezplačnega** računalniškega usposabljanja vključiti 880 brezposelnih oseb
(560 v modul a, 240 v modul b in 80 v modul c) ter jim tako povečati možnosti za zaposlitev.
Lahko se pohvalijo, da so na dobri poti, saj so do sedaj v projekt vključili skupno že 577
brezposelnih oseb, kar je nekaj več kot 65 odstotkov. Predviden čas trajanja projekta je eno
leto, torej do konca meseca novembra letos.

Modul a - osnovni nivo

- osnove računalništva in informatike
- operacijski sistem
- urejanje besedil
- delo z internetom in elektronsko pošto

Modul b - napredni nivo

- računalniška omrežja
- urejanje preglednic
- uporaba predstavitvenih orodij

Modul c - specialistični nivo

- podatkovne baze
- računalniško risanje in konstruiranje (AutoCAD)

Vsi trije programi temeljijo na evropskem standardu potrebnih znanj in kompetenc za delo
na računalnikih in so sestavljeni po načrtu ECDL/ICDL Syllabus Version 4.0 in CAD Syllabus
Version 1.5, ki je osnova za testiranje tega znanja. Vsak udeleženec ima tako možnost, da si
pridobi **certifikat - Evropsko računalniško spričevalo ECDL** na enem ali več nivojih. Z
njim lahko na mednarodni ravni dokazuje svojo računalniško pismenost.

Pri izvajanju projekta Šolski center tesno sodeluje z Zavodom za zaposlovanje (enota Novo
mesto in Sevnica), ki napoti računalniškega znanja željne iskalce zaposlitve. Zavod tudi vsem
udeležencem povrne nastale potne stroške. Usposabljanje poteka na naslednjih lokacijah:
Novo mesto - Šolski center in Srednja ekonomska šola, Metlika - srednja šola, Črnomelj -
Zavod za izobraževanje in kulturo Črnomelj, Trebnje - Center za izobraževanje in kulturo,
Krško - Šolski center, Brežice - Ekonomska in trgovska šola.

Izobraževanje se začne z izvedbo informacijsko - motivacijske delavnice, kjer predstavijo
vsebino programov, možnosti za vključitev in cilje, ki jih udeleženci lahko dosežejo. Na koncu
opravijo testiranje že pridobljenih znanj in veščin računalniške pismenosti. Nato sledi
usposabljanje, ki je sestavljeno iz vodenege učenja (trenutno imajo 19 usposobljenih
predavateljev, ki so pridobili certifikat ECDL) in samostojnega dela ter motivacije za učenje
in delo. Na koncu preverijo doseženo znanje in veščine čemur sledi podelitev certifikatov
ECDL. Velja omeniti, da v projektu ponujajo tudi pomoč pri iskanju zaposlitve tistim, ki se
vključijo v specialistični modul.

Vodja projekta, Tomaž Pintarič: »S projektom smo zelo zadovoljni. Pričakovali smo slabši
obisk in bistveno manj doseženega znanja udeležencev računalniškega opismenjevanja. Veseli
nas, da so brezposelne osebe zadovoljne z našim delom in je veliko takih, ki nadaljujejo
usposabljanje tudi po pridobitvi zaposlitve. V projektu smo uspeli tudi certificirati 19
predavateljev in vzpostaviti testni center za ECDL ter pridobili kar nekaj računalniške opreme,
ki nam bo omogočala nadaljevanje računalniškega opismenjevanja po evropskih standardih
po prenehanju projekta.«

ŠOLSKI CENTER
Novo mesto